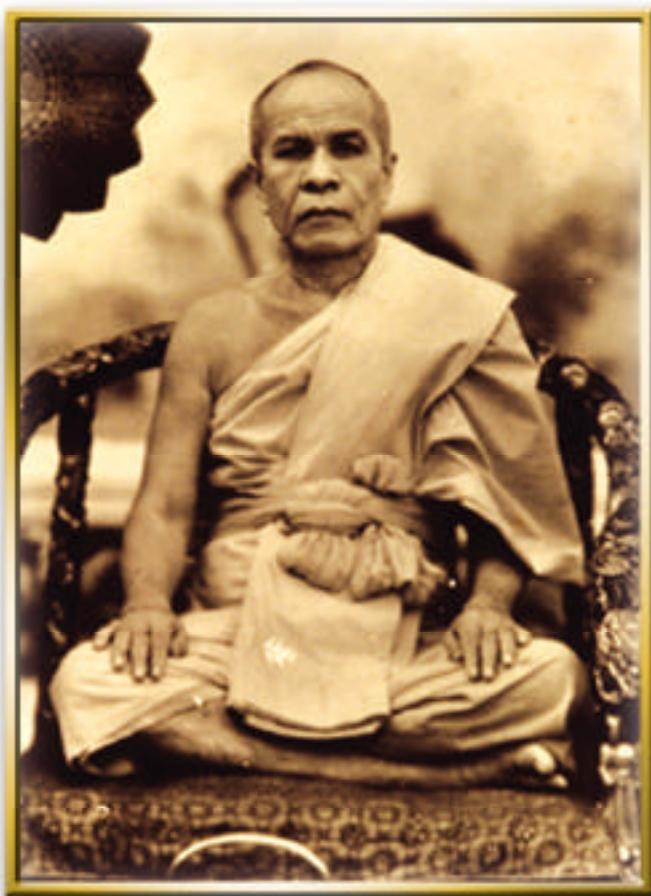

กัลยานมิตร

www.kalyanamitra.org

วิสุทธิวิชา ๓

รูปหล่อทองคำพรมงคลเทพมนี (สด จนุทัศร์)
ปัจจุบันประดิษฐาน ณ ห้องปัญญา วัดพระธรรมกาย จ.ปทุมธานี

พิธีตอกเสาเข็มตันแรก สร้างมหาวิหารพระมงคลเทพมนูนี
เมื่อวันที่ ๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

พิธีตอกาเลาเขี๊ยมตันสุดท้าย สร้างมหาวิหารพระมงคลเทพมุนี
เมื่อวันที่ ๕ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

มหาวิหารพระมงคลเทพมุนี (สด จันทสโตร)

สถานที่ประดิษฐานรูปหล่อทองคำ และแสดงประวัติของพระมงคลเทพมุนี
ผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย ที่จะอยู่คู่โลกเคียงคู่ห้ามธรรมกายเจติย์

เนื่องในวาระครบ ๗ รอบ (๔๔ ปี) ของการค้นพบวิชชาธรรมกาย
โอกาสสำคัญที่ลูกหลานทุกคนจะได้แทนคุณ และบูชาธรรมมหาปูชนียาจารย์
ด้วยการสร้างมหาวิหารฯ เพื่อประกาศคุณของท่านให้ชาวโลกได้รับรู้

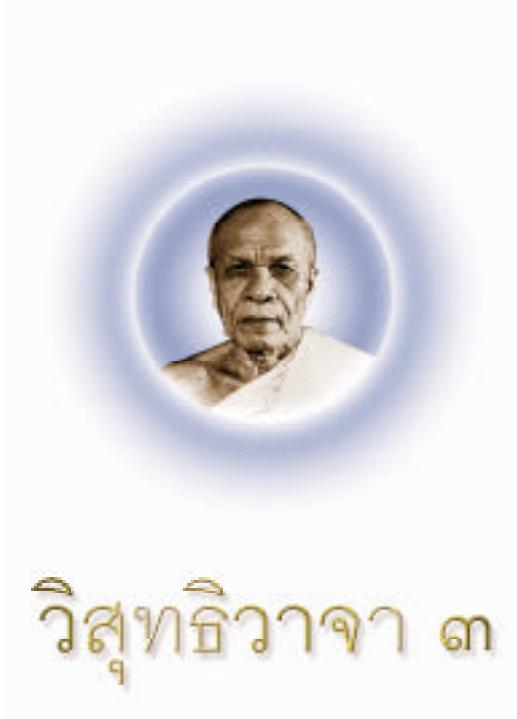
ยานิสังส์ของการสร้างมหาวิหารพระมงคลเทพมุนี

ทำให้เป็นผู้มีปัญญาอันชาญฉลาด

ได้ที่สุดของรูปสมบัติ ที่สุดของทรัพย์สมบัติ ที่สุดของคุณสมบัติ
เป็นที่รักที่เกรงใจของมหาชนทั้งหลาย

ได้เข้าถึงฐานะแห่งความเป็นมหาเศรษฐีผู้ใจบุญ

เข้าถึงธรรมอันบริสุทธิ์ ซึ่งจะเป็นหนทางไปสู่มรรคผลนิพพานได้โดยง่าย

วิสุทธิวิชา ๓

คณะคิรญาณุคิรป์

จัดพิมพ์เพื่อน้อมบูชาธรรม แด่

พระมงคลเทพมุนี (สด จนทสโร)

ในวาระครบร ๗ รอบ (๔๕ ปี) ของการค้นพบวิชชาธรรมกาย

วันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐

ตรงกับวันที่ ๒ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

(พุทธศักราช ๒๕๖๐ - ๒๕๔๘)

คำนำ

หนังสือ “วิสุทธิวิชาฯ” เป็นหนังสือรวมคัดตัดตอน
พระธรรมเทคโนโลยีของพระเดชพระคุณพระมหามงคลเทพมุนี (สด
จนทลโร) ผู้ค้นพบวิชาธรรมกาย ซึ่งเล่มนี้ได้รวบรวมเป็น
เล่มที่ ๓ แล้ว

พระธรรมเทคโนโลยีของพระเดชพระคุณพระมหามงคลเทพมุนี
(สด จนทลโร) นั้น เป็นพระธรรมเทคโนโลยีลึกซึ้ง เต็มเปี่ยมไป
ด้วยธรรมปฏิบัติ และวิธีทำใจหยุด ใจนิ่ง เพื่อให้เข้าถึงพระ
ธรรมกาย ทุกๆ ถ้อยคำล้วนมีคุณค่าสูงสุด เพราะเป็นคำพูดที่
กลั่นออกมาจากการความบริสุทธิ์ภายใน หากใครได้อ่านได้ศึกษา
และนำไปปฏิบัติ ย่อมได้รับประโยชน์ทั้ง ๓ คือ ประโยชน์ใน
ปัจจุบัน ประโยชน์ในลัมปราวภาค และประโยชน์อันสูงสุด คือ
พระนิพพานอย่างแน่นอน

ในโอกาสที่เป็นคือวันอาทิตย์ที่ ๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐ เป็นวันครบปีที่ ๘๔ หรือ ๗ รอบ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๔๔) ของการค้นพบวิชชาธรรมกาย คณะคิชญาณุคิชย์ได้ตรัพหนักและชาบชี้ถึงพระคุณอันยิ่งใหญ่ของพระเดชพระคุณท่าน จึงได้จัดพิมพ์หนังสือ “วิสุทธิวิชา ๓” นี้ เพื่อบูชาธรรม และประกาศคุณของพระเดชพระคุณท่าน รวมทั้งมอบเป็นธรรมบรรณาการแก่คิชญาณุคิชย์ผู้ที่มายาหยหลังได้ศึกษา นำไปปฏิบัติ ให้มีให้เป็นในกาล วาจา ใจต่อไป

กุศลผลบุญอันได้บังเกิดขึ้นจากการจัดทำหนังสือ วิสุทธิวิชา ๓ นี้ ขอน้อมถวายบุชาพระคุณอันยิ่งใหญ่ของ พระเดชพระคุณพระมหามงคลเทพมุนี (สด จนทลโร) ผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย พระเดชพระคุณพระราชนาวาวิสุทธิ (หลวงพ่อธัมมชโย) ผู้สืบทอดวิชชาธรรมกาย และคุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาลิกาจันทร์ ขันกฤษ ผู้ให้กำเนิดวัดพระธรรมกาย ทุกประการเทอญ

คณะผู้จัดทำ

๑๐ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๔

สารบัญ

คำนำ.....๒

สารบัญ.....๔

พระมงคลเทพมุนี (สด จนทลโร).....๕

โอวาทของเจ้าคุณพ่อ *.....๑๙

สมถะ - วิปัสสนา.....๒๓

ถูกสิบ ถึงศูนย์.....๒๕

ต้องเดินแนวนี้.....๒๗

ใจไม่หยุด ไม่ถูกศาสนा.....๓๐

จิตนี้ ๓.....๓๒

มีใช่ เพราะเป็นกษัตริย์.....๓๔

อรหัง.....๓๕

ตรัสรู้.....๓๗

ตรัสร “อนัตตา” เพื่อให้หา “อัตตา”.....๓๘

ตัวพระรัตนตรัย.....๔๑

ความเพียร.....๔๓

แก้ว ๓ ดวง.....๔๔

จะเข้าถึงพระวัตถุตรัพย์ ใจต้องหยุดนิ่ง.....๔๖

กาย กับ ธรรม ๔๗

อย่าลืมการให้.....๕๐

เป็นพ่อแม่ เพาะภารกิจให้.....๕๑

ปัญญาภิลั้นท่า.....๕๔

ถูกต้องร่ว่องรอย.....๕๕

จับหลักให้ได้.....๕๗

ขันธ์ ๕.....๕๙

กำเนิด ๕.....๖๑

ทึ้งขันธ์ ๕ .....๖๓

แบกขันธ์ ๖๕

เห็นขันธ์ ๕.....๖๗

รู้จัก ๓ บ. จึงพอเอาตัวรอด.....๖๙

ธรรมที่ทำให้เป็นกาย.....๗๐

ปฏิบัติตามธรรม.....๗๓

ธรรม ๔ .....๗๔

ปล่อยชีวิต ๓๖

ธรรมกาย คือ ตัวพระตถาคต ๓๙

ตัณหา ๓ .....๔๐

หยุด...คือมรรคผล ๔๗

นึกถึงความเลื่อม ๔๘

เห็นภัยในโภช ๔๙

ลละารมณ์.....๕๐

ปัญญา.....๕๙

คิล สมารี ปัญญา ๕๙

อธิคิล ๕๗

รับกับความแก่ความตาย ๕๖

ความไม่ประมาท ๕๘

หยุดได้เป็นมงคล....๑๐๐

ไม่โลภ.....๑๐๑

ลงโภชตัวเอง.....๑๐๔

ประเสริฐกว่ารัตนะทั้งหลาย ๑๐๕

นอกใจหรือในใจ ๑๐๘

บุญติดทุกกาย.....๑๑๐

- ไม่ยาก ไม่ง่าย ๑๑๒
- รักนတายได้ ๑๑๔
- ทานแท้ๆ.....๑๑๖
- เพราะการให้.....๑๑๘
- รักษาศีล ๑๒๐
- ภawanachayได้ทุกประการ.....๑๒๒
- บุญช่วย ๑๒๔
- มนุษยธรรม ๑๒๗
- เคารพสัทธิธรรม ๑๓๐
- ลังหารทั้งปวงเป็นทุกข์ ๑๓๒
- ธรรมาภิ-ธรรมาดาม ๑๓๔
- โภกมนุษย์...เป็นทำเลสร้างบารมี ๑๓๘
- ความสุข....๑๔๐
- กาย เวทนา จิต ธรรม ๑๔๔
- เลิศกว่าภาน.....๑๔๘
- ก้าวพ้นภัย..เป็นสุข.....๑๕๐
- อัลเมียนานะ.....๑๕๓
- เจ้าของนั้นได้เนื้อ.....๑๕๖

บริสุทธิ์กายวิจัย.....๑๕๙

ศีลรู้...ศีลเห็น.....๑๖๐

ที่สุดอยู่ไหน.....๑๖๑

สุดสายธรรม.....๑๖๔

ความพร้อมเพียงเป็นสุข.....๑๖๖

ยิ่งให้ยิ่งรวย.....๑๖๘

พระอาทิตย์ทาง.....๑๗๑

ทำลายกันเอง.....๑๗๓

อายุพระพุทธศาสนา.....๑๗๔

อายุตนนิพพาน.....๑๗๕

ละชั่ว ทำดี ทำใจให่องใส คือพระไตรปิฎก ๑๗๗

ยังไม่ถึงชาติที่สุดแล้วต้องให้ ๑๗๘

ภาคผนวก.....๑๘๐

วิธีฝึกสมาธิเบื้องต้น.....๑๘๘

คำถ้ามทดสอบความเข้าใจ.....๒๐๘

ประวัติย่อ
พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)
ผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย

ชาติภูมิเดิมเป็นพ่อค้า เข้าตั้งภูมิลำเนาอยู่ที่บ้านหมู่เหนோ ของวัดสองพื่นอง คือทิศใต้ของวัด แต่ต่างฝั่งกับวัด วัดอยู่ตะวันออกเฉียงเหนือ บ้านอยู่ต่ำกว่าตากเฉียงใต้ มีคลองกั้น กลางระหว่างวัดกับบ้าน

ค้าขายมาตั้งแต่อายุ ๑๔ ปีเศษๆ นับตั้งแต่มีดาล่วงไป ก็เป็นพ่อค้าแทนบิดา เลี้ยงมาตรา มาจนถึงอายุ ๑๙ ปี ตรงนี้ได้ปฏิญาณตัวบวชจนาถ ด้วยมามีอุปสรรคเกิดขึ้นในระหว่าง ขายข้าว และนำเรือเปล่ากลับบ้าน เข้าลัดที่คลองบางอีแท่น เหนือตลาดใหม่ แม่น้ำนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

พระเดชพระคุณพระมงคลเทพมุนี เป็นผู้บันทึกเอง ลงพิมพ์ใน นิตยสารมงคลสาร ปีที่ ๑

ในลัծนี้ไม่ลู้ไกลนัก แต่พากใจรุกชุม พอเข้าลัดไปเล็ก
น้อยก็มาคิดแต่ในใจของตัวว่า

“คลองก็เล็ก ใจรักร้าย ท้ายเรือเข้าก็ໄล่เลี่ยกับฝั่งเรา
ไม่ต่ำไม่สูงกว่ากันเท่าไนก น่าหาดเลียວันตราย เมื่อใจมา
ก็ต้องยิ่ง หรือทำร้ายคนท้ายก่อน ถ้าเข้าทำเราเสียได้ก่อน ก็
ไม่มีทางที่จะลู้กับเขา ถ้าเราเอาอาวุธปืนแปดนัดไว้ทางหัวเรือ
แล้วเราไปถ่อเรือทางลูกจ้างเสีย เมื่อใจมาทำร้ายเรา ก็จะมี
ทางลู้ได้บ้าง”

คิดดังนี้แล้ว ก็เรียกลูกจ้างที่ถ่อเรือแบบทรายมาสือท้าย
เรืออกไปถ่อแทน ถ่อเรือไปก็คิดไป เรือก็เดินเข้าไปหาที่
เปลี่ยวหนักขึ้นทุกที

ความคิดก็ถือว่า ลูกจ้างที่เราจ้างมานี้ คนหนึ่งก็ไม่เก็บบท
เพียง ๑๑ บาท หรือ ๑๒ บาทเท่านั้น ส่วนตัวเราเป็นเจ้าของ
ทั้งทรัพย์ทั้งเรือหมด ส่วนตายจะให้ลูกจ้างตายก่อน ไม่ลูก
เอาเบรียบลูกจ้างมากเกินไป ไม่สมควร ถ่อไปก็คิดไปดังนี้
และคิดถึงหนักเข้าก็ตัดสินใจเด็ดขาดออกไป เราเป็นเจ้าของให้
เราตายก่อนดีกว่า จึงจะสมควร

คิดตกลงแล้ว ก็เรียกกลุกจ้างให้มาถ่อ ตัวก็หยิบปืนแปดนัดที่เอาไปไว้ข้างหัวเรือมาไว้ใกล้ตัวข้างท้ายเรือ ก็ถือท้ายเรือยไป ใกล้ออกจากลัดเต้มพื้น้ำขึ้น เรือข้าวที่หนักก็ตามหัวน้ำขึ้น สวนเข้ามา ประดังกันแน่น จีนก็ส่งเสียงแต่ร่า ตู้อ่าๆ ประดังกันแน่น ออกก็ไม่ได้ เข้าก็ไม่ได้ น้ำก็น้อยเลยต้องต่างฝ่ายต่างก็ปักหลักกรานหน้าจอดกันนิ่งอยู่ เราเป็นคนท้าย

พอผ่านพ้นอันตรายมาแล้ว ก็มาคิดว่าการหาเงินหาทองนี้ลำบากจริงๆ เจียวหนา บิดาของเราก็หมายมาดังนี้ เราก็หาซ้ำรอยบิดาตามบิดาบ้าง เงินแลบทองที่หากันทั้งหมดด้วยกันนี้ ต่างคนก็ต่างหาไม่มีเวลาหยุดด้วยกันทั้งนั้น ถ้าใครไม่เร่งรีบหาให้มั่งมี ก็เป็นคนต่าและเลว ไม่มีครื่นบับถือแลครบห้า เข้าหมูเขาก็อย่ายเข้า เพราะเป็นคนจนกว่าเข้า ไม่เที่ยมหน้าเที่ยมบ่าเที่ยมให้หลักกับเข้า

บุรพชนตั้นสกุลของเราก็ทำกันมาดังนี้ เมื่อนๆ กันจนถึงบิดาของเรา และตัวของเรับดันนี้ ก็บัดนี้บุรพชน แลบิดาของเราไปทางไหนหมด ก็ปรากฏแน่ใจว่าตายหมดแล้ว และตัวของเราเล่าก็ต้องตายเหมือนกัน แต่พอคิดถึงตายขึ้นมาดังนี้แล้ว ใจก็ชักเสียๆ นึกถึงความตายที่จะมาถึงตัว โดย

ไม่มีสังลัยเลย เราต้องตายแน่ๆ บิดาเราก็มาล่องข้าว ขึ้นจากเรือข้าว ก็เจ็บมาจากการทาง แล้วขึ้นจากเรือข้าวได้ไม่กี่วันก็ถึงแก่กรรม

เมื่อถึงแก่กรรมแล้ว เราที่ช่วยพยายามอยู่ ไม่ได้เห็นเลย ที่จะเอาอะไรติดไป ผ้าที่นุ่งแล้วร่างกายของแก เราก็ดูแลอยู่ ไม่เห็นมีอะไรหายไป ทั้งตัวเราและพ่อนองของเราที่เนื่องด้วยแก ตลอดถึงมาตรฐานของเราก็อยู่ ไม่เห็นมีอะไรเลยที่ไปด้วยแก แกไปผู้เดียวแท้ๆ ก็ตัวเราเล่าต้องเป็นดังนี้ เคลื่อนจากความเป็นอย่างนี้ไปไม่ได้แน่

เมื่อคิดตกลงใจดังนี้แล้ว ก็ลองทำเป็นตายดู นอนแผลงไปที่ท้ายเรือนนั้น แล้วก็ทำตาย ตายแล้วทำไปหานคนที่เป็นญาติบ้าง พ่นองบ้าง เพื่อนที่ซอบกันบ้าง เขา ก็ไม่เห็นเรา เพราะเราเป็นผี เราก็เอาก้อนดินบ้าง ไม่บ้าง โยนหรือป่าเข้าไปให้ถูก เพราะเขามีเห็นตัวเรา เขายังต้องบอกผีโยนมาหรือป่าเข้ามา ไปหานโน้นก็ไม่เห็น มาหานนี้ก็ไม่เห็น คิดไปดังนี้แหละจนผล陀ัว

แต่พอรู้สึกตัวขึ้นมา ก็รีบลุกขึ้นจุดธูปอธิษฐานในใจ

ของตัวเองว่า “ขออย่าให้เราตายเสียก่อน ขอให้บัวชเสียก่อน
ເສີດ ถ้าบัวชแล้วไม่ສັກຈຸນຕລອດຊືວິຕ” ตรงนี้บัวชจริงมาเลีย
ແຕ່ອາຍຸ ๑๙ ປີເປົ້າແລ້ວ ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນກີບປະກອບອາຊີພຕາມປກຕິ
ຂອງພ່ອຄ້າ ຈນອາຍຸຮັບ ۲۲ ໂດຍປີ ແລ້ວກີບປະກົດກີບປະກົດກີບປະກົດ

ໃນປີນັ້ນ ພອຄື່ນເດືອນ ៨ ຂ້າງຂຶ້ນກີບຂ້າງລວງເວຼີໂຕມຳລຳ
ດີແລ້ວ ກົບອກກັບລູກຈຳຈັງໃຫ້ນໍາເອາຂ້າວໄປໝາຍໂຮງສີໃນກຽງເທິພາ
ສ່ວນຕັກີບເຂົ້າຍຸ່ວັດເປັນເຈັນາຄ ຜົກທັດເບື້ອງຕົ້ນແທ່ງກາຮູ່ປະມບທ
ໃນສຳນັກພະປັດຍັງ ຜູ້ເປັນຫລວງຕາຂອງຕົວ ທີ່ເປັນນັອງຄົນເລັກ
ຂອງຕານ້ອຍ ຜູ້ເປັນມາຮາດາຂອງຕົວເອງ ທ່ານສ່ງວິນຍ່ອໆ ໃຫ້ເປັນ
ໜັງລື້ອສມຸດໜ້ອຍ ເຂົ້ານຕັບຮຽງສ່ວຍງາມນາກ ກີ່ທ່ອງວິທີຂອບ
ບຮຽພາ ແລ້ວວິນຍ່ອໆໄປດ້ວຍກັນທີເດີຍວ

ພວຈວນເຂົ້າພຣະຫາກີມືຜູ້ໄປນິມນຕີພຣະອຸປະມາຍົດ ວັດ
ປະຕູສາລຈັງຫວັດສຸພຣຣນບຸວີ ມາເປັນອຸປະມາຍົດ ກີ່ໄດ້ອຸປະມບທ
ໃນຕົ້ນເດືອນແປດຂອງ ພ.ສ. ២៤៤៨ ໄດ້ຍູ່ຈຳພຣະໃນວັດນັ້ນ ຮວມ
ອູ້ທີ່ອຸປະມບທນັ້ນ ၃၈ ເດືອນເສດຖາ ເທົ່ານັ້ນ

ອອກຈາກວັດທີ່ອຸປະມບທນັ້ນແລ້ວ ກີ່ຕຽງມາອູ້ຈຳພຣະ
ໃນວັດພຣະເຊຕຸພນທີ່ເດີຍວ ເຮັນມູລກັຈຈາຍນິສິ່ງສາມຈບ ແລ້ວເຮັນ

ธรรมบทที่ปนีและสารลังคหะ แต่พอเป็นว่าแปลออกพอสมควร
แล้วก็หยุดการเรียนคันถูระหวอยู่ ก็เรียนวิปสสนาไปด้วยเหมือน
กัน เวลาวัดแปดคำลีบห้าคำ ก็มักไปแล้วงหาครูสอนฝ่าย
สมถวิปสสนาอยู่เสมอๆ โดยมากแต่ที่เรียนโดยตรงทีเดียว

ตั้งแต่บวชใหม่ๆ ก็เรียนแต่อนุสาวนาอาจารย์ทีหนึ่ง บวช
แล้วรุ่งขึ้นวันที่สอง ก็เรียนที่หลวงพ่อเนียม วัดน้อย จังหวัด
สุพรรณ ที่สามเจ้าคุณลังวรรณธงชัย (เอี่ยม) วัดราชลิทธาราม
ที่สี่เรียนกับพระครูญาณวิรัติ (ปี) วัดพระเชตุพน ที่หาเรียนกับ
พระอาจารย์ลิงห์ วัดละครทำ หลังระฆังโมลิตาราม ได้ตาม
แบบของท่านสององค์

พระครูญาณวิรัติและพระอาจารย์ลิงห์ ท่านรับรองว่า
ได้ตามแบบของท่าน ท่านมอบให้เป็นผู้สอนเข้าได้ทั้งสอง
อาจารย์ แต่ก็ยังไม่พอใจที่จะเป็นครูสอนเข้า จึงค้นคว้าหาต่อ
ไปอีก ถึงพระยา ๑๑ ก็สำเร็จในการเล่าเรียนคันถูระได้พอ
สมควรแก่ที่ตั้งใจไว้ว่า ต้องเรียนแปลให้ออก จะได้คันธรรมใน
มคธภาษาได้ตามต้องการ ก่อนแต่จะมาเรียนคันถูระนั้น ได้
ตั้งหนังสือใบลานมหาลัติปภานุลนายนาวไว้ที่วัดสองพี่น้องผูก
หนึ่งว่า ถ้าไปเล่าเรียนคราวนี้ต้องแปลหนังสือผู้นี้ให้ออก จึง

เป็นที่พอกก่ความต้องการ ถ้ายังแปลไม่ออก ก็เป็นอันไม่หยุด
ในการเรียน แต่พอแปลออกก็หยุด

ในพระชาที ๑๑ เมื่อหยุดต่อการเรียนปริยัติแล้ว ก็เริ่ม
ทำจริงในทางปฏิบัติ คิดว่าในวัดพระเชตุพนนี้ ในอุโบสถก็ต้อง^{จะ}
มีบริเวณกว้างขวางดีมาก เป็นสถานที่ควรทำกิจกรรมมาก แต่มา^{จะ}
หวนระลึกถึงอุปการคุณของวัดบางคูเวียง ในคลองบางกอกน้อย
เจ้าอธิการซึ่งได้ถวายมูลกจจายน์ และคัมภีร์พระธรรมบทให้
ในตอนเล่าเรียนปริยัตินั้น ก็มีอุปการคุณอยู่มาก ควรไปจำ
พระชา แล้วจะได้แสดงธรรมจากแก่กิษัติสามเณร อุบาสก
อุบาลิกา เป็นบรรณาการต่ออุปการคุณแก่วัดนั้น จึงได้กราบลา
เจ้าคุณสมเด็จพระพุฒาจารย์ (เข็ม) เจ้าอาวาสวัดพระเชตุพน
ไปจำพระชาวัดบางคูเวียง

ในพระชาที ๑๒ แต่พอได้กึ่งพระชา ก็มาหวนระลึกขึ้น
ว่า ในเมื่อเราตั้งใจฯ ในการบวชตามเดิม อายุ ๑๙ เราได้
ปฏิญาณตนบวชจนตาย ขออย่าให้ตายในระหว่างการบวช
บัดนี้ก็ได้บอกلامาถึง ๑๕ พระชาย่างเข้านี้แล้ว ก็พอกก่
ความประลังค์ของเราแล้ว บัดนี้ของจริงที่พระพุทธเจ้าท่านรู้
ท่านเห็น เราก็ยังไม่ได้บรรลุ ยังไม่รู้ไม่เห็น สมควรแล้วที่จะ

ต้องการทำอย่างจริงจัง

เมื่อตกลงได้ดังนี้แล้ว วันนั้นเป็นวันกางทางเดือน ๑๐ ก็เริ่มเข้าโรงอุโบสถแต่เวลาเย็น ตั้งลัจจาธิชฐานแน่นอนลงไปว่า ถ้าเรา弄ลงไปครั้งนี้ไม่เห็นธรรม ที่พระพุทธเจ้าต้องการ เป็นอันไม่ลูกจากที่นี่จนหมดชีวิต เมื่อตั้งจิตมั่นลงไปแล้ว ก็เริ่มประภานั้ง จึงได้แสดงความอ่อนหวานแต่พระพุทธเจ้าว่า

**“ขอพระองค์ได้ทรงพระกรุณาโปรดข้าพระพุทธเจ้า
ทรงประทานธรรมที่พระองค์ได้ทรงตรัสรู้อย่างน้อยที่สุด
แลง่ายที่สุดที่พระองค์ได้ทรงรู้แล้วแก่ข้าพระพุทธเจ้า**

ถ้าข้าพระพุทธเจ้ารู้ธรรมของพระองค์แล้ว จักเป็นโภษแก่ศาสนากองพระองค์แล้ว ขอพระองค์อย่าทรงพระราชทานเลย ถ้าเป็นคุณแก่ศาสนากองพระองค์ ขอพระองค์ได้ทรงพระกรุณาโปรดพระราชทานแก่ข้าพระองค์ ข้าพระองค์ขอรับเป็นพนayanica ในการศาสนากองพระองค์ จนตลอดชีวิต”

แต่พออ่อนหวานเลร์จแล้ว ก็เริ่มประภากenzaที่นั่งสมาธิต่อไป นานกถึงมดคี ที่ตามซ่องของแผ่นพินที่ยาวๆ และบนแผ่นพินบ้าง ได้ไปมาอยู่บ้าง แต่ไม่มากนัก จึงหยิบเอาขวดน้ำมัน

ก้าดมา เอานิ้วจุกเข้าที่ปากชวด แล้วตะแคงชวดให้เปียก นิ้วเข้า แล้วเอามากางเป็นทางให้รอบตัว จะได้กันไม่ให้มาทำอันตรายในเวลานั้งลงไปแล้ว

แต่พอทางนิ้วที่เปียกน้ำมันนั้นไม่ทันถึงครึ่งของวงตัวที่นั่ง ความคิดอันหนึ่งเกิดขึ้นว่า ชีวิตsslจะได้ แต่ทำไม่ยังกลัวมดคีอยู่เล่า ก็นึกอย่างตัวเองขึ้นมา เลยวางชวดน้ำมัน แล้วนั่งเข้าที่เลียงในเดียวันนั้น

ประมาณครึ่งหรือค่อนคืน ไม่มีเสียงพาก ไม่แน่ ก็เห็นผังของจริงของพระพุทธเจ้า ซึ่งมีอยู่ในหนังสือธรรมกาย ที่คุณพระทิพย์ปริญญาเรียบเรียงพิมพ์แจกไปแล้วนั้น

ในขณะนั้นก็มาปริวิตกว่า **คัมภีรโรจายัง*** ธรรมเป็นของลีกถึงเพียงนี้ คระจะไปคิดคาดคะเนเอาได้ พนวิสัยของความตรีกนิกคิดอยู่ก็เข้าไม่ถึง ที่เข้าถึงต้องทำให้รู้ตรีก รู้นึก รู้คิดนั้น หยุดเป็นจุดเดียวกัน แต่พอหยุดก็ตับ แต่พอตับแล้วก็เกิด ถ้าไม่ตับแล้วไม่เกิด ตรองดูถูกติดท่านทั้งหลาย นี้เป็นของจริงหัวต่อ มีเป็นอยู่ตรงนี้ ถ้าไม่ถูกส่วนดังนี้ ก็ไม่มีไม่เป็นเด็ดขาด

* คัมภีร จาย ဓမูโม ทุพกาโล ทราณุโพธิ สนโน ปณีโต อตกการโกร นิบูโน ปณทิตเวทนิโยธรรมนี้เป็นลากพาลีก เห็นได้ยาก ตรัสรู้ได้ยาก เป็นธรรมลงบ ประณีต คิดเดาไม่ได้ ละเอียด เป็นวิสัยที่บักติดพึงรู้

วิตกอยู่ดังนีลักษร์ไทยๆ ก็กลัวว่าความมีความเป็นนั้นจะเลื่อนไปเสีย จึงเข้าที่ต่อไปใหม่ ราวดัก ๓๐ นาที ก็เห็นวัดบางปลาปรากวเมื่อันตัวเองไปอยู่ที่วัดนั้น แต่พอชัดดีกรุ้สีกตัวขึ้นมา จึงมีความรู้สึกขึ้นมากว่าจะมีผู้รู้เห็นได้ยากนั้น ในวัดบางปลาจะต้องมีผู้รู้เห็นได้อย่างแน่นอน จึงปรากวขึ้นบัดนี้

ต่อแต่นั้นมาก็คำนึงที่จะไปลองที่วัดนั้นอยู่เรื่อยๆ มาจนถึงออกพระราชรับกฐินแล้ว ก็ลาสมการวัดบางคูเวียงไปลองที่วัดบางปลาหารสีเดือน มีพระทำเป็น ๓ รูป ครุฑ์สี่ ๔ คน

นี้เริ่มต้นแพร่ธรรมกายของจริง ที่แสวงหาได้มาจริง ปรากวอยู่จนบัดนี้

ໄວ່ທອງເຈົ້າຄຸນພ່ອ *

ຜູ້ເທັນເກີດ ວັນຄຸກຮ່າງປີວັນ ບວນມາ ៥〇 ພຣະຊາ ດັນຄວ້າ ປະລາຍງານ
ຮຽນຮ່າງໃຫຍ່ມາ ການອອກຮູ້ດົງຄໍ ໄຈເປັນມຽບຄົມ ສົງບສມາຟີ ເປັນ
ທາງຮູ້ວ່າເປັນອືນຈິລັງ ທຸກໜັງ ອັນຕາ ເປັນປ້ອມຢາ (ໄມ່ໃໝ່ຮຽນ)

ດວງຮຽນທີ່ທໍາໃຫ້ເປັນພຸທ່ອຮັດນະ ຜູ້ເທັນຮູ້ຈັກເກືອບ ៥〇 ປີ
(ຕໍ່ມາໄມ່ມີ) ໂດຍການດັນຄວ້າທາງປົງປົງ

ດີທີ່ສຸດ ຄືວ ພະພຸທ່ອເຈົ້າ

ຂ້ວທີ່ສຸດ ຄືວ ມາຮ

ຜູ້ເທັນມາຮູ້ຕ້ວເມື່ອບວະແລ້ວ ວ່າຕົ້ນຮາຕຸໃຫ້ໃຫ້ຕິມາເກີດ
ເພື່ອປະບາມາຮ (ໄມ່ໃຫ້ເຈັບ ໄມ່ໃຫ້ແກ່ ໄມ່ໃຫ້ຕາຍ)

ຄໍາມາຮໄມ່ແພ້ ຜູ້ເທັນຍອມຕາຍອູ່ວັດປາກນໍ້າ

---

* ເນື້ອວັນທີ ๓ ຕຸລາຄົມ ພ.ສ.ເຕ.ສ.ຕ ດຽວກັບວັນຄຸກຮ່າງປີວັນ ຮຳມ ៦ ຄໍາ ເດືອນ ੧၁ ທີ່ຄົງລ້າຍກັບ
ວັນເກີດຂອງເຈົ້າຄຸນພ່ອໆ ເທັນເປັນການໃຫ້ໄວ່ທອງ ແລະລັ້ງລອນລູກໆ ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ ໂດຍນາງ
ແນລັ້ມ ອຸປະກວດນັ້ນ ແລະໄດ້ຕືພິມໃນໜັງສີວິເງິນຮຽນກາຍ ຂອງພຣະມະຄລເທັນມູນີ ວັດປາກນໍ້າ
ການີ້ຈະຮູບພາບ ພ.ສ.ເຕ.ສ.ຕ

มารปล่อยสายมาปกรองมนุษย์ มนุษย์ตกลเป็นบ่าวเป็นท่าลงของโภภะ โภสะ โมหะ (ผลคือความเสียหาย) มีแก่ มีเจ็บ มีตาย เช่นลงครรภ์ที่แล้วมาเกิดจากโภภะ คือ ความโภภะเป็นเหตุให้คนเจ็บ คนตาย ลูกชายหญิงมีความหลง โมหะ ว่าตัวเก่งแล้ว พ่อแม่ว่าไม่ได้ มีโภสะ โมหะ ได้เดียงไม่กลัวเกรง

ที่เป็นเช่นนี้ เพราะนายโภภะ โภสะ โมหะ เขากกรองเข้าสังให้ทำเช่นนั้น เอาบ้านเมืองมาล่อ เอาความเจ็บความตายมาให้ ปราบมารเหล่านี้เลี้ยดี มนุษย์จะได้อยู่เป็นสุข เจ้าตัวมารเหมือนฝีเที่ยวลิง บังคับให้เป็นไปตามคำลั่งของเขา

เราต้องเข้าวิชชาธรรมกายจึงรู้ เห็นหมด เพราะธาตุธรรมไม่เหมือนกัน

วัดปากน้ำช่วยเหลือแก้คนป่วยไข้ ให้หาย ไม่ต้องกินยา สารมันยอมให้คนไข้หาย แต่มันไม่ยอมแพ้ มันแพ้หลอกๆ (ตามวิถีของมาร)

มนุษย์ชายหญิงเป็นพระก็มาก เป็นมารก็มาก

เป็นธรรมกาย ดูเป็น รักษาตัวได้ เราจับสายธรรมะเลียเขาก็ไม่รับกัน เก็บสมบัติให้หมด เก็บอาวุธให้หมดตามจุด เขาก็ไม่รับกัน (จับหรือเก็บในที่นี้หมายความว่าเก็บในทางปฏิบัติธรรม)

กวดกันอย่างนี้ ๒๕ ปีแล้ว แยกพระ แยกมาร ไม่ให้ปนกัน
ไม่ให้กระทบกัน ต่างฝ่ายต่างเป็นลุข (เหมือนรัฐกันกระทบใน
มนุษย์โลก)

จะให้สัญญาไม่รังแกกัน ถ้าไม่ยอมก็เก็บฤทธิ์เสีย ที่ไม่
ตกลงกันพระเขากลองฤทธิกัน

ผู้เทคโนโลยีปล่อยชีวิต (ยอมตายถาวรชีวิตแต่พระพุทธเจ้า)
ถึง ๒ คราว จึงได้พบ “ธรรมกาย” (พระพุทธเจ้าเป็นเจ้าของ)

ชายหญิงผู้ปฏิบัติธรรม ถึง “ธรรมกายโโคตรภู” เท่า
กับได้บัวข้างใน เป็นหญิงบัวใน เป็นชายบัวทึ้งในข้างนอก
เป็น ๒ ชั้น

ความอยากรู้เป็นเหตุให้เกิด เกิดเป็นผล

หยาดดับได้ ดับเป็นชั้นๆ ดับตั้งแต่กายมนุษย์หยาด
จนถึงธรรมกาย ความเกิดเป็นของจริง ละได้ก็เห็นดับ ดับนั้น
เป็นนิโรธ นิโรหะมีชื่อได้ เพราะคือ ลมหายใจ ปัญญา

ดับหยาดไปทางเลือดเป็นชั้นๆ เข้าไป จะเป็นพระโพสดา
ตามดีก็เห็น ญาณดีก็รู้ มีบาลีรับรอง

พระพุทธเจ้าทั้งหลาย “ธรรมกาย” นั้นแหละเป็นผู้
รักษาความสงบ

“ธรรมจะต้องชนะธรรมเสนา
เรามีต้องเดือดร้อนใจ
พระธรรมกายของพระพุทธศาสนาเป็นของแท้
ไม่ใช่ของเก็ง หรือของเทียม
ธรรมกายจะปรากฏเป็นของจริงแก่ผู้เข้าถึง”

พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทลโร)

ผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย

๑

สม lokale - วิปัสสนา

สม lokale เป็นวิชาเบื้องต้น พุทธศาสนาที่สอนให้เลื่อมใส แปลความว่า สงบจับใจ เรียกว่าสม lokale คือ

วิปัสสนา เป็นชั้นสูงกว่าสม lokale ซึ่งแปลว่า เห็นแจ้ง เป็นธรรมเบื้องสูง เรียกว่าวิปัสสนา

สม lokale ๒ อย่างนี้ เป็นธรรมอันสุขุมลุ่มลึกในทางพระพุทธศาสนา ผู้พูดนี้ได้ศึกษามาตั้งแต่บวช พอบาชอออกจากโบสถ์แล้วได้วันหนึ่ง รุ่งขึ้นอีกวันหนึ่งก็เรียนที่เดียวเรียนสม lokale ไม่ได้หยุดเลย จะกระทั้งถึงบัดนี้ บัดนี้ทั้งเรียนด้วย-ทั้งสอนด้วย ในฝ่ายสม lokale ทั้ง ๒ อย่างนี้

สม lokale มีภูมิคุณ สม lokale มีภูมิ ๔๐

กสิณ ๑๐

อสุภะ ๑๐

อนุสติ ๑๐

พระมหาวิหาร ๕

อาหารเรปภิกุลลักษณ์ ๑

จตุรธาตุวัตถุ ๑ อรูป凡 ๔

ทั้ง ๔ นี้ เป็นภูมิของสมณะ

วิปัสสนามีภูมิ ๖

ขันธ์ ๕ อายตนะ ๑๗

ราก ๑๘ อินทรีย์ ๒๗

อริยลักษณ์

ปฏิจจสมุปบาทธรรม ธรรมอัคคัยชี่งกันและกันเกิดขึ้น
ธรรมอัคคัยชี่งกันและกันดับไป

นี้เป็นภูมิของวิปัสสนา

ภูมิสมวิปัสสนาทั้ง ๒ นี้ เป็นตัวรับตำราในทางพระ-
พุทธศาสนาได้ใช้กันลีบมา

หลักการเจริญภาวะ สมถวิปัสสนากธรรมฐาน

๒

ถูกสิบ ถึงศูนย์

ใจที่หยุดต้องถูกกลางนะ ถ้าไม่ถูกกลางใช้ไม่ได้ ต้องหยุดเข้าสิบ เข้าศูนย์ เข้าล้วน ถูกสิบ ถูกศูนย์ ถูกล้วน ถ้าหยุดกลางกาย เช่นนั้นถูกสิบ พอถูกสิบท่านนี้ไม่เข้าจะเข้าถึงศูนย์ พอถูกสิบแล้วก็จะเข้าถึงศูนย์ทีเดียว โบราณท่านพูดกันว่า

เห็นสิบแล้วเห็นศูนย์	เป็นค้ามูลสืบกันมา
เที่ยงแท้แน่นกหนา	ตั้งอนิจจาเป็นอาจิน
จุติแล้วปฏิสนธิ	ย้อมเวียนวนอยู่ทั้งลืน
สังขารามายืนยัน	ราศีลั่นเป็นตัวมา

นีลิบ-ศูนย์นี้เป็นตัวสำคัญนัก สัตว์โลกจะเกิดในโลกได้ต้องอาศัยเข้าสิบแล้วตกศูนย์จึงเกิดได้ ถ้าเข้าสิบไม่ตกศูนย์แล้วเกิดไม่ได้ นีโลกกับธรรมต้องอาศัยกันอย่างนี้ ส่วนทางธรรมเล่าก็ต้องเข้าสิบ เข้าสิบแล้วก็ตกศูนย์

“ตากคูนย์” คือ “ใจหยุด” พอใจหยุดเรียกว่าเข้าลิบ
เห็นเป็นดวงไล่เท่าดวงจันทร์ดวงอาทิตย์ผุดขึ้นที่ใจหยุดนั้น
นั่นตากคูนย์แล้ว เข้าลิบแล้ว เห็นคูนย์แล้ว เรียกว่า “เข้าลิบ
แล้วเห็นคูนย์”

หลักการเจริญภารนา สมถวิปัสสนากรรน្តจาน

๓

ต้องเดินแนวนี้

ตั้งแต่ก้ายมนุษย์ถึงกายอรูปพรหมละเอียด แค่นั้นเรียกว่าขั้นสมณะ ตั้งแต่ก้ายธรรมโคงตຽภ ทั้งหยาบทั้งละเอียด จนกระทั้งถึงกายพระอรหัตทั้งหยาบทั้งละเอียด นั้นขั้นวิปัสสนา

ทั้งนี้ที่เรามาเรียนสมถวิปัสสนาวันนี้ ต้องเดินแนวนี้ ผิดแนวนี้ไม่ได้ และก็ต้องเป็นอย่างนี้ ผิดอย่างนี้ไปไม่ได้ ผิดอย่างนี้ไปก็เลอะเหลว ต้องถูกแนวนี้

เราจะต้องยึดกายมนุษย์นี้เป็นแบบ เข้าไปถึงกายมนุษย์ ละเอียด

ยึดกายมนุษย์ละเอียดนั้นเป็นแบบ เข้าไปถึง กายทิพย์ ต้องยึดกายทิพย์นั้นเป็นแบบ เข้าไปถึง กายทิพย์ละเอียด ต้องยึดกายทิพย์ละเอียดเป็นแบบ จะโยกโย่ไปไม่ได้ เข้าไปถึง กายรูปพรหม

ต้องยึดกายรูปพรหมเป็นแบบ เข้าไปถึง กายรูปพรหม
ละเอียด

ยึดกายรูปพรหมละเอียดเป็นแบบ เข้าไปถึง กายอรูป-
พรหม

ยึดกายอรูปพรหมเป็นแบบ เข้าไปถึง กายอรูปพรหม
ละเอียด

ยึดกายอรูปพรหมละเอียดเป็นแบบเข้าไปถึง กายธรรม
ยึดกายธรรมเป็นแบบ รูปเหมือนกับพระปฏิมากร ที่
เข้าปั้นไว้ในโบสถ์วิหารการประยิญเข้าทำแบบไว้อย่างนั้น
เข้าไปถึง กายธรรมละเอียด

ยึดกายธรรมละเอียดเป็นแบบ เข้าไปถึง กายธรรม
พระโสดา

ยึดกายธรรมพระโสดาเป็นแบบ เข้าไปถึง กายธรรม
พระโสดาละเอียด

ยึดกายธรรมพระโสดาละเอียดเป็นแบบ เข้าไปถึง
กายธรรมพระลกิษา

ยึดกายธรรมพระลกิษาเป็นแบบ เข้าไปถึง กายธรรม
พระลกิษาละเอียด

ยึดกายธรรมพระสกิทกาลະເອີຍດເປັນແບບ ເຂົ້າໄປສິ່ງ
ກາຍธรรมພຣະອນາຄາ

ยືດກາຍธรรมພຣະອນາຄາເປັນແບບ ເຂົ້າໄປສິ່ງ ກາຍธรรม
ພຣະອນາຄາລະເອີຍດ

ຍືດກາຍธรรมພຣະອນາຄາລະເອີຍດເປັນແບບ ເຂົ້າໄປສິ່ງ
ກາຍธรรมພຣະອຣທັດ

ຍືດກາຍธรรมພຣະອຣທັດເປັນແບບ ເຂົ້າໄປສິ່ງ ກາຍธรรม
ພຣະອຣທັດລະເອີຍດ ຍືດກາຍธรรมພຣະອຣທັດລະເອີຍດເປັນແບບໄວ້

ນີ້ເປັນຫລັກຈຸານໃນພຸທົສະພາສາ

ໜັກກາຮຽນກາວນາ ສນກວິປ໌ສະກາຮຽນຈຸານ

๔

ใจไม่หยุด ไม่ถูกศาสนา

คำว่า หยุด อันนี้แหลกตั้งแต่ต้นจนเป็นพระอรหัต

คำว่าหยุด เพราะจะนั่นต้องเอาใจหยุดอยู่ศูนย์กลางดวงธรรม
ที่ทำให้เป็นกายมุชย์

หยุดนั่นแหลกเป้าหมายใจด้วย ถูกโواทของ

พระบรมศาสดา

ถ้าไม่หยุด จะปฏิบัติศาสนาลักษณะ ๔๐-๕๐ ปีก็ซ่าง ที่สุดจะ
มีอายุลักษณะ ๑๐๐ ปี หรือ ๑๒๐-๑๓๐ ปี ถ้าใจหยุดไม่ได้ ไม่ถูก
ศาสนาลักษณะ หยุดเข้าสิบเข้าศูนย์กลางดวงธรรม ที่ทำให้เป็น
กายมุชย์ไม่ได้ ไม่ถูกศาสนาลักษณะ

ต่อเมื่อได้หยุดได้ก็ถูกศาสนาที่เดียว ถูกพระโอษฐ์ของ
พระศาสดาที่เดียว ให้จำให้แม่นอย่างนี้ เพราะเราปฏิบัติไป
แล้วยังไม่ถูก เข้าร่องรอยศาสนาอย่างไม่ถูก

วันนี้จะเข้าร่องรอยพระศาสนา จะเรียนสมณะ จะทำใจให้หยุด จะเข้าซองนั้น วิธีทำใจให้หยุดดังแสดงแล้วนั้น
ถ้าหยุดแล้ว ก็ถูกตั้งแต่ต้นจนพระอรหัตที่เดียว
นี้แหล่งทางไปของพระพุทธศาสนา

หลักการเจริญความ สมถวิปssonagaromrujan

๕

ฐานที่ ๗

ฐานที่ ๓ นั้นเป็นคุณย์ ๔ คุณย์ ศูนย์กลาง ศูนย์ข้างหน้า
คุณย์ข้างขวา คุณย์ข้างหลัง คุณย์ข้างซ้าย

ศูนย์กลาง คือ อากาศธาตุ

ศูนย์ข้างหน้า ธาตุน้ำ

ศูนย์ข้างขวา ธาตุดิน

ศูนย์ข้างหลัง ธาตุไฟ

ศูนย์ข้างซ้าย ธาตุลม

เครื่องหมาย İslasahad ตรงช่องอากาศขาดกลางตรง
นั้นเรียกว่า คุณย์

ทำไม่ถึงเรียกว่าคุณย์ ตรงนั้นเวลาสัตว์ไปเกิดมาเกิด^๑
แล้วก็มาอยู่ในที่ลับ อยู่ในกลางดวงนั้น กายละเอียดอยู่ใน
กลางดวงนั้น พ่อแม่ประกอบธาตุธรรมลูกล่วนเข้าแล้ว ก็ตกล

ศูนย์ที่เดียว พอตากศูนย์ก็ลอยขึ้นมาเหนือกลางตัว ๒ นิ้วมือ^๙
(เป็นดวงกลมใส) เท่าฟองไส่แดงของไข่ไก่ ใส่เป็นกระจากรส
สองเงาหน้า นีมันจะเกิดละ นี้เรียกว่าศูนย์

ศูนย์นั้นเป็นลำคัญนัก

จะเกิดมาในมนุษย์โลกก็ต้องเกิดที่ศูนย์นั้น

จะไปนิพพานก็ต้องเข้าศูนย์นั้นไปเหมือนกัน

จะไปสู่มรรคผลนิพพานก็ต้องเข้าศูนย์นั้นเหมือนกัน แบบ
เดียวกัน

จะตายจะเกิดเดินตรงกันข้าม

ถ้าว่าจะเกิดก็ต้องเดินนอกออกไป

ถ้าว่าจะไม่เกิดก็ต้องเดินในเข้าไป กลางเข้าไว้ หยุด
เข้าไว้ ไม่คลาดเคลื่อน

นี้ตายเกิดอย่างนี้ ให้รู้จักหลักอย่างนี้

หลักการเจริญภawan สมควิปัสสนารมฐาน

๖

มีใช่ เพราะเป็นกษัตริย์

สมเด็จพระลัมมาลัยพุทธเจ้าของเราราชที่มีพระเกียรติคุณ
เพื่องพู จนเป็นที่เคารพลักษณะของมวลเทวดา อินทร์ พระมหา^๑
และมนุษย์มานะนับถือทุกวันนี้ มีใช่ เพราะเหตุที่พระองค์
เป็นกษัตริย์ แต่เป็นพระเหตุอื่น

เหตุอื่นคืออะไร? ก็คือเหตุที่พระองค์ทรงราชาลัมบัติ
ออกบรมฯ ประกอบพระมหาวิริยะความเพียรอันแรงกล้า
จนได้บรรลุพระโพธิญาณ ณ คงไม่ครึ่งหาโพธิ์ เมื่อวันวิสาข-
ปุรุณมีเพญเดือน ๖ นั้นเอง

พระองค์ได้ตรัสรู้สูญเสียธรรมทั้งปวงในเวลาสุดอรุณวันนั้น
คุณงามความดีของพระองค์ได้บังเกิดขึ้น ตั้งแต่วันนั้นเป็น
ลำดับมา จนตราบเข้าเล็ດับขันธปรินิพพาน

พระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระลั้งมุคุณ

๓

อรหง

อรหง เป็นคำที่พากเรา้นกปฏิบัติธรรมเชิดชูกันนักหนา
ถึงแก่ได้นำมาใช้เป็นบทบริกรรมภารนาในเมื่อนั่งสมาธิ

ฉะนั้น จึงขอ拿来แปลไว้ในที่นี้ เพื่อได้ชับซึ่งถึง
พระคุณนามข้อนี้ไว้บ้าง แต่การจะบรรณนาให้ลึกสุดได้ เมื่อ
คิดเทียบแล้วก็เท่ากับอาการในปีกนก กล่าวคือ บรรดาอาการ
ทั้งหลายในสากลโลกมีมากสุดที่จะถอนนา แต่คิดเฉพาะอาการ
เท่าที่ปีกนกระพือขณะที่บินหนหนึ่ง จะมีอาการอยู่ใน
ระหว่างปีกนกนิดเดียว ในจำนวนอาการทั้งหลาย นี่ฉันได้ก
ฉันนั้น

อรหง แปลลักษณๆ ว่า กิล ว่าควร เป็นสองนัยอยู่

“กิล” หมายความว่า กิลจากกิเลส หรือว่าพ้นจากกิเลส
เสียแล้ว “กิล” ตรงกันข้ามกับปุถุชนคนเรา ซึ่งยังอยู่กิลซึ่ด
กิเลส

พระองค์บวชสุทึ่ผุดผ่องดังแท่งทองชมพูนุท หรืออีกอย่างหนึ่งว่าไลเมื่อนดวงแก้วอันหาค่ามีได้ สมคำที่ว่า พุทธรัตนะ ประกอบด้วยตาทิโนเป็นผู้คงที่ไม่หัวน้ำไหว หากจะมีของหอมมาจะโล้มโล้มให้พระภรา)yชีกหนึ่ง และเอาของเหมือนมาจะโล้มชีกหนึ่ง พระหฤทัยของพระองค์ก็ไม่แปรผันยินดียินร้ายประการใด

เปรียบได้อีกสถานหนึ่งว่า อินธีลูปโน พระทัยมั่นคงดังเลาเขื่อน ถึงจะมีพายุมาแต่จตุรทิศก็ไม่คลอน

เมื่อเช่นนี้จึงมีนัยที่แปลได้อีกอย่างหนึ่งว่า เป็นผู้ควรคือเป็นผู้ที่เราสมควรจะเหอดจะบูชาไว้เหนือลิ่งทั้งหมด

อรหัตเป็นนามเหตุ พระคุณนามอกนั้นเป็นนามผล

พระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระลั่งมุคุณ

ตรัสรู้

ลัมมา ลัมพุทธิ แปลตามศัพท์ว่า ตรัสรู้ด้วยพระองค์เอง โดยชอบ หรือนัยหนึ่งว่า ตรัสรู้ของโดยถูกต้อง หรือพูดให้ลึกซึ้งว่า รู้ถูกของ เพื่อให้ใกล้กับภาษาสามัญที่ใช้กันว่า รู้ผิดรู้ถูก ได้แก่คำที่พูดติดเตียนคนที่ทำอะไรผิดพลาดไปว่า เป็นคนไม่รู้ถูกหรือผิด ทำไปอย่างไรๆ ดังนี้เป็นต้น

แต่แท้จริง “พุทธิ” คำนี้เมื่อพิเคราะห์ให้ลึกซึ้งลงไป ตามรูปคัพท์แล้ว มีความหมายลึกซึ้งมาก ต่างกันใกล้กับคำว่า ชานะ หรือวิชานะ ซึ่งแปลว่ารู้แจ้งนั้น

ดังนั้น พุทธิจึงได้แปลกันว่า “ตรัสรู้” ไม่ใช่รู้เฉยๆ แต่มีความว่า “ตรัส” นำหน้า “รู้” ซึ่งสะกิดให้สนใจว่า “รู้” กับ “ตรัสรู้” 两句 คำนี้ มีความหมายลึกซึ้งตื้นกว่ากันแน่

โดยมิสลงสัย เมื่อรำลึกถึงพระบาลในรัมมจักกปปวัตตน-สูตรที่ว่า “จกุข อุทปatti ภาน อุทปatti ปณุภा อุทปatti วิชชา

อุทปatti อาโลโก ๆ”

จึงทำให้แลเห็นความว่า คุณวิเศษทั้ง ๕ อย่างดังบาลี
ขึ้นกล่าวนี้ จะเป็นความหมายแห่งคำว่า พุทธ กล่าวคือ ใจชุ่ม
สามṇ ปณูณา วิชชา อาโลโก ทั้ง ๕ อย่างนี้ประมวลเข้า
ด้วยกัน รวมเป็นคำแปลของคำว่า พุทธ

หรือจะแปลให้ล้านเข้าอีก คำว่า พุทธ ก็ยังต้องแปล
ว่า ทั้งรู้ทั้งเห็น ไม่ใช่รู้เฉยๆ อาศัยคำว่า ใจชุ่ม สามṇ ใน
บาลีที่ยกขึ้นกล่าวมาນั้นเป็นเครื่องประกอบ

ยิ่งกว่านั้นยังมีคำว่า ชนตา ปสุตตา ในมหาสติปัฏฐาน-
ลูตรอยู่อีก ซึ่งเป็นเหตุสนับสนุนว่า ที่ว่าพระพุทธเจ้าตรัสรู้นั้น
ไม่ใช่รู้เฉยๆ เป็นทั้งรู้ทั้งเห็น

พระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระลั้งมุคุณ

๙

ตรัสร “อนัตตา” เพื่อให้หา “อัตตา”

เหตุใดพระองค์จึงเน้นสอนหนักไปในทาง อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา? เมื่อครั่วญูโดยสุขุมแล้วจะมองเห็นว่า พระองค์ สอนดังนั้นเพื่อตะล่อมให้คนที่มีความคิดใช้วิจารณปัญญาสอด ส่องเห็นได้เอง เช่น

พระองค์ตรัสรถึง “อนิจจัง” ก็เพื่อให้ค้นคิดหา “นิจจัง”

ตรัสรถึง “ทุกขัง” ก็เพื่อให้ค้นคิดหา “สุขัง”

ตรัสรถึง “อนัตตา” ก็เพื่อให้คิดหา “อัตตา”

คนที่มีปัญญาเฉลียวฉลาดประกอบด้วยความเพียรพินิจ พิจารณาอย่อมจะมองเห็นแนวพระโอวาทของพระองค์ จะ เทียบให้เห็น เช่น มีคน ๒ คนยืนอยู่ คนหนึ่งสูง คนหนึ่งต่ำ เรายุ้งจักคนสูง គิรมาถามเราว่าคนสองคนนั้นรู้จักใหม่ เรา ตอบว่าคนสูงเรารู้จัก เมื่อคนอื่นได้ยินคำตอบเช่นนี้ แม้ตาของ เขาย่อมจะรู้ว่าคนที่เราไม่รู้จัก

นั้นต่างกว่าคนที่เรารู้จัก โดยเราไม่จำเป็นจะต้องพูดว่า คนต่าง
เราไม่รู้จัก นี่ฉันได อนิจจงบอกนิจจัง ทุกขังบอกลุขัง อนัตตา
บอกอัตตา ฉันนั้น

อะไรเล่าเป็นนิจจัง ลุขัง อัตตา?

ก็คือ ธรรมกาย นี้เอง เป็นตัวนิจจัง ลุขัง อัตตา

พระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระลั้งมุคุณ

๑๐

ตัวพระรัตนตรัย

ตั้งแต่ธรรมกาย ซึ่งเป็นกายที่ ๕ ตลอดจนถึงพระอรหันต์เป็นที่สุด นี้เหละเป็นตัวพระรัตนตรัย

กายมณฑ์ กายทิพย์ กายรูปพระ กายอวูปพระ ไม่ใช่วัตถุตรัย จำเพาะแต่ธรรมกายอย่างเดียวเป็นตัวพระรัตนตรัย

ในองค์ธรรมกายนั้นที่ตรงศูนย์กลางกายของธรรมกายนั้นมีธรรมดวงหนึ่ง คือธรรมที่ทำให้เป็นธรรมกาย ธรรมดวงนี้ เป็นที่ตั้งที่หยุดของ เท็น จำ คิด รู้ ของธรรมกาย เท็น จำ คิด รู้ ของธรรมกายไม่例外 หยุดโดยที่ศูนย์กลางของดวงธรรมที่ทำให้เป็นธรรมกายเสมอไม่例外เลยนั้นเป็นอรหันต์

ตรงศูนย์กลางของธรรมที่ทำให้เป็นธรรมกายนั้น มีเป็นศูนย์ว่าเท่าเมล็ดโพธิ์หรือเมล็ดไทร ตรงนั้นเป็นที่ตั้งที่อยู่ของ เท็น จำ คิด รู้ หยุดที่อื่นไม่ถูก ผิดศูนย์และไม่ถูกความจริง ซึ่งเป็นทางไปของพระอริยะทั้งหลาย

ธรรมกายนั้นมีเห็น จำ คิด รู้ เหมือนกันทุกกาย เห็น
จำ คิด รู้ ก็ต้องมีดวงเป็นที่ตั้ง เห็น จำ คิด รู้

ดวงเป็นที่ตั้งของเห็นอยู่นอก

ดวงเป็นที่ตั้งของจำอยู่ใน

ดวงเป็นที่ตั้งของจารอยู่นอก

ดวงเป็นที่ตั้งของคิดอยู่ใน

ดวงเป็นที่ตั้งของคิดอยู่นอก

ดวงเป็นที่ตั้งของรู้อยู่ใน

พระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระลั้งมคุณ

๑๑

ความเพียร

ในการบำเพ็ญภาวนา ความเพียรเป็นข้อสำคัญยิ่ง ต้อง^๔
ทำเลموทำเนืองๆ ในทุกอิริยาบถ ไม่ว่า นั่ง นอน ยืน เดิน
และทำเรื่อยไป อย่าหยุด อย่าละ อย่าทอดทิ้ง อย่าท้อแท้ อย่าง
รุตหน้าเรื่อยไป ผลกระทบวันหนึ่ง ไม่ต้องสงสัย^๕
ผลเกิดอย่างไร ท่านรู้ได้ด้วยตัวของท่านเอง

พระพุทธชุณ พระธรรมชุณ พระสังฆชุณ

๑๒

แก้ว ๗ ดวง

รัตนตรัย แบ่งออกเป็นสอง คือ รัตนะหนึ่ง ตัวยหนึ่ง

รัตนะ แปลว่า แก้ว

ตรัย แปลว่า สาม

รัตนตรัยรวมกันเข้าแปลว่าแก้วสาม

พุทธรัตนะ แก้วคือพระพุทธ

ธรรมรัตนะ แก้วคือพระธรรม

สังฆรัตนะ แก้วคือพระสงฆ์

ทำไม้จิงต้องเอา พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ มาเปรียบ
ด้วยแก้ว ที่ต้องเปรียบด้วยแก้วนั้น เพราะแก้วเป็นวัตถุทำ
ความยินดีให้บ้างเกิดแก่เจ้าของผู้ปักครองรักษา

ถ้าผู้ใดมีแก้วมีเพชรไว้ในบ้านในเรือนมาก ผู้นั้นก็อิ่มใจ
ดีใจด้วยคิดว่าเราไม่ใช่คนจน ปลื้มใจของตนด้วยความมั่งมี

ແມ່ນອືນທຶນໃໝ່ໃຊ້ເຈົ້າຂອງເລ່າເຫັນແກ້ວເຫັນເພິ່ນເພີ່ມເຂົ້າແລ້ວ ທີ່ຈະໄມ່
ຍືນດີໄໝ່ອືນທຶນເປັນອັນໄມ້ມີ ຕ້ອງຍືນດີຕ້ອງອືນທຶນທັງນັ້ນ ຂັ້ນໃດ

ຮັດນຽມ ແກ້ວສາມດວງຄືອ ພຸທມຮັດນະ ມຣມຮັດນະ
ສັງມຮັດນະ ທັ້ງສາມນີ້ກີບເປັນທີ່ຍືນດີປຶ້ມໃຈຂອງເທວາດາ ແລະ
ມນຸ່ງຍົກເປົ້າທັງຫລາຍ ຂັ້ນນັ້ນ

ຮຕນຕູຕຍຄມນປ່ານມາຄາຄາ

၁ ມິຖຸນາ ພ.ສ. ២៥៤៨

๑๓

จะเข้าถึงพระรัตนตรัย ใจต้องหยุดนิ่ง

การที่จะเข้าถึงพระรัตนตรัยที่ถูกแท่นนั้น ต้องเอาใจของตนจรวดลงที่ศูนย์กลางของธรรมที่ทำให้เป็นกายมุชย์ เป็นทางไสบริสุทธิ์เท่าๆ ฟองไน่แดงของไก่ ตึงอยู่ศูนย์กลางของกายมุชย์

มีเหมือนกันหมดทุกคน จะเดิมแต่อญี่ในห้องมารดา ใจของกุ마ารีจัดจี้หยุดนิ่งอยู่ตรงศูนย์กลางของดวงธรรมนั้นทุกคน ตรงศูนย์กลางของดวงธรรมมีว่างอยู่ประมาณเท่าเมล็ดโพธิ์ หรือเมล็ดไทร ใจของกุมาารีจัดจี้อยู่ศูนย์กลางนั้น

ผู้ที่จะเข้าถึงพระรัตนตรัย ต้องเอาใจของตนไปจัดอยู่ที่ศูนย์กลางกายของตนนั้น แล้วทำใจให้หยุด หยุดในหยุด หนักเข้าไปทุกที ไม่ให้คลายออก ทำไปจนใจไม่คลายออก ใจนั้นหยุดในหยุดหนักเข้าไปทุกที

ນີ້ເປັນທາງຂອງພຣະພຸທົຮເຈົ້າພຣະອຣຫັນຕໍ່ໄມ້ໃຊ້ທາງໄປຂອງ
ປຸ່າຊັນ ທາງໄປຂອງປຸ່າຊັນໄມ້ຫຍຸດ ອອກນອກຈາກຫຍຸດ ນອກຈາກ
ທາງໄປຂອງພຣະພຸທົຮເຈົ້າພຣະອຣຫັນຕໍ່ ຫຍຸດເສມອຈິງໄດ້ເຈົ້າເຈົ້າ
ພຣະພຸທົຮເຈົ້າພຣະອຣຫັນຕໍ່ ຍາກນັກ

ຂອຜູ້ຈົງຮັກກັດດີຕ່ອດນຸ່ອງຕົນທີ່ແທ້ແລ້ວ ຈົງຕັ້ງໃຈແນ່ແນ່ວ
ໃຫ້ຄູກທາງໄປຂອງພຣະພຸທົຮເຈົ້າພຣະອຣຫັນຕໍ່ເຄີດປະເສົາສູນກ
ພຣະພຸທົຮເຈົ້າພຣະອຣຫັນຕໍ່ໃນອົດຕື່ ອນາຄຕ ປັຈຈຸບັນໄປທາງເຕີຍວ
ເໜືອນກັນທັງໝາດ

ເພຣະອະນັນພວກເຮົາທີ່ຈະເຂົ້າສົ່ງພຣະວັດນຕຣັຍ ຈຶ່ງຕ້ອງ
ທຳໃຈໃຫ້ຫຍຸດໃຫ້ນິ່ງ ໃຫ້ຕຽງຕ່ອງທາງໄປຂອງພຣະພຸທົຮເຈົ້າພຣະອຣຫັນຕໍ່
ຈຶ່ງຈະຄູກຫລັກສູານໃນພຸທົຮຄາລັນາ ທັ້ງຄູກຕໍ່າຂອງລັດວິ່ງໄປເກີດ
ມາເກີດດ້ວຍ ລັດວິ່ງໄປເກີດມາເກີດເຂົ້າສົ່ງໄມ້ຄູກ ກົມໍາຕກຄູນຍົ່ງ ເມື່ອ¹
ໄມ້ຕກຄູນຍົ່ງໄປເກີດມາເກີດໄມ້ໄດ້ ດຽວມາດາຂອງເກີດແລຕາຍຕ້ອງມີ
ສົ່ງຄູນຍົ່ງເປັນເຄື່ອງໝາຍເໜືອນກັນທັງໝາດ ທັ້ງໃນກັບແລະນອກກາພ
ກາຣທີ່ຈະເຂົ້າສົ່ງພຣະວັດນຕຣັຍກົມໍາຕກຄູນກັນ ຕ້ອງເຂົ້າສົ່ງຄູນຍົ່ງເປັນ
ໜັ້ງ ໄປ ຈຶ່ງຈະເຂົ້າສົ່ງພຣະວັດນຕຣັຍໄດ້

ຮຕນດຸຕຍຄມນບໍ່ຄາດາ

۶ ມິນາຄມ ພ.ສ.ເກດົກ

๑๔

กาย กับ ธรรม

กายธรรมโคติรูป มีกายธรรมหลาย กายธรรมละเอียด
แบบเดียวกัน กายธรรมหลายบกเป็นเกาเป็นที่พึง

ดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายธรรมหลายบกเป็นเกาเป็นที่พึง

กายธรรมละเอียดบกเป็นเกาเป็นที่พึง

ดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายธรรมละเอียดบกเป็นเกาเป็น
ที่พึง จนกระทั้งถึงพระโลสดา

พระโลสดากมีกายของท่านเป็นเกาเป็นที่พึง

ดวงธรรมที่ทำให้เป็นพระโลสดากเป็นเกาเป็นที่พึงของ
ตัวเองทั้งนั้น จะไปพึ่งลิงอื่น เลอะละไม่ได้

ถ้าพึ่งจ้าวพึ่งผี เที่ยวนบานศาลกล่าว นี่เพราะพวง
เหล่านี้ ไม่ได้ยิน ไม่ได้ฟังธรรมของลัตบุรุษ ไม่ได้ศึกษาในธรรม
ของลัตบุรุษ ความเห็นจึงพิรุธไปเลียแล้ว

ไม่ได้ยิน ไม่ได้ฟังธรรมของพระพุทธเจ้า ไม่ได้ฝึกฝนใจ
ในธรรมของพระพุทธเจ้า ความเห็นลึกลับจะต้องมี ๒ อย่างนี้เท่านั้น คือมีกาย
กับธรรม ๒ อย่างนี้เท่านั้น

สิ่งที่เป็นภาวะเป็นที่พึง
ดู กันยายน พ.ศ.๒๕๖๒

๑๕

อย่าลืมการให้

ทานการให้ ไม่ใช่เป็นไปแต่ในพุทธศาสนา ก่อนพุทธกาล
พระพุทธเจ้ายังไม่ได้อุบัติตรัสริขึ้นในโลก การให้นี่เขามีกันอยู่แล้ว
มีอย่างไร?

จำเดิมแต่มาตราบใด้ยุ่ร่วมกันก็ต้อง
ให้กันแล้ว ต้องให้ความสุขกัน ให้เงินทองข้าวของเลือผ้าซึ่ง
กันและกัน มีอะไรรักแร้กันรับประทานไปใช้สอยไป นึกให้กัน

ถ้าไม่ให้กันอยู่ด้วยกันไม่ได้ ต้องแยกจากกันทีเดียว

แหล่ง

ถ้าให้กันละก็ อยู่ด้วยกันได้

นึกการให้นี้เป็นข้อสำคัญนัก

ทานการให้เป็นหลักสำคัญที่จะให้ความเจริญรุ่งเรือง
แก่ผู้ให้

ถ้าว่าไม่มีทานการให้แล้ว คนจีนที่มาจากเมืองนอกจะไม่
รายเรื่องถึงขนาดนี้ดูก เพราะทานการให้นี้แหล่ง จีนยิ่งทีเดียว

เจอเล้าโล่ใหญ่ๆ ที่เขาทำงานใหญ่ๆ กัน เมื่ออยากจะทำงาน กับเข้าด้วย แต่เข้าไม่ค่อยยอมให้ทำ เมื่อไม่ยอมให้ทำ คนจีน ก็อดทนค่อยๆ ให้เล็ก จนกระทั่งถึงผู้ภราษีอาการ เป็นเล้าแก่ใหญ่ โตขึ้นไป เพราะให้ไม่ใช่หรือ ถ้าไม่ให้ก็ไม่ได้เป็นเล้าแก่ผู้ภราษี อาการนะซี

เพราะให้นั้นเป็นตัวสำคัญนัก คนจีนเขาจึงได้พูดยืนยัน ว่าลูกไก่ยังกินข้าวสารอยู่ตระถาบใดละก็ เขายู่เมืองไทยไม่จนแน่ จะไปให้อะไรครก์ไม่ได้ ถ้าว่าให้อะไรครรไม่ได้ จะทำงานการ อะไรได้ เพราะตนเป็นคนต่างบ้านต่างเมืองมา ดังนั้นการให้ กันและกันนี้เป็นสิ่งสำคัญนัก

เมื่อรู้จักหลักอย่างนี้แล้ว อยู่ในสถานที่ใดก็อย่าลืมท่าน การให้กัน

ลังคหัวดฤ^{กุ}
๒๐ กันยายน พ.ศ.๒๕๖๖

๑๖

เป็นพ่อแม่ เพาะการให้

เป็นพ่อ แม่ ลูกทั้งลูกชาย สามีภรรยา ก็ต้องให้กัน เมื่อสามีภรรยาอยู่ร่วมกันและมีลูกขึ้นมา ต้องให้ลูกกินนม นมนั้นแหล喙เป็นเงินเป็นทองเหมือนกัน นมน่ากลั้นอ่อนจากเงินทองเช่นกัน มาตราบวิโภคอาหารเข้าไป อาหารก็ไปเป็นน้ำนม ลูกกินนมเข้าไปเป็นลำดับ

พอยานมแล้วก็ให้ลูกบริโภคอาหาร ต้องซื้อข้าวของ ลูกไม่มีลูกไม่มาให้ลูกมัน ลูกเจังจะอ้วนพิมี่เนื้อดีหนังดี ให้เรื่อยทีเดียว ลูกจะกินอะไร จะต้องการอะไร พ่อแม่ให้ได้ทุกอย่าง ให้เรื่อยจนกระทั้งเติบโต แต่ว่าถ้าลูกต้องภัยได้ทุกช์ทิวโหยโรยแรง แม่ก็เอาของอะไรมาให้รับประทาน

พอโตหนักขึ้นๆ ๆ ลูกต้องการอะไรอยู่ที่แม่น้อกทั้งนั้น แม่ไม่ให้ พอก็ให้ หรือให้ด้วยกันทั้ง ๒ ฝ่ายนี้แหละ

ถ้าว่าพ่อแม่ไม่ให้ลูก ลูกตายหมดไม่เหลือเลย

ลูกที่เป็นอยู่ได้นี้ก็ เพราะอาศัยการให้ชีงกันและกัน
 เพราะให้อย่างนี้แหละ ถึงได้นำระเบือเลื่องไปทั้ง
 เมืองว่า พ่อและแม่

สังคหวัดถุ
๒๐ กันยายน พ.ศ.๒๕๖๒

๑๓

ปุณณภิสันทา

เมื่อเจ้าภาพஸະໄຍຫຮຣມເສຣົຈາດລັງໄປ ມອບໃຫ້ແກ່
ພຣະວິກຊູ ພຣະວິກຊູຮັບສີທີ່ຂາດໃຊ້ໄດ້ ບຣິໂກຄໄດ້ ໃຫ້ເດັກໃຫ້ເລົກ
ໃຫ້ໂຄຮົກໄດ້ ເປັນສີທີ່ຂອງຜູ້ຮັບ

ชาດຈາກສີທີ່ຂອງຜູ້ໃຫ້ ຂະນະໄດ້ ຂະນະນັ້ນເກລະ ປຸ່ລູ່ຄາ-
ກິສັນຖາ ບຸ່ລູ່ໄຫລມາຈາກສາຍຫາຕຸສາຍຫຮຣມຂອງຕົວເວົງ ໂດຍ
ອັຕໂນມັຕີ ເຂົ້າສູ່ອັຕໂນມັຕີ ຄົວດວງຫຮຣມທີ່ທຳໃຫ້ເປັນກາຍມນຸ່ຍ
ໄສບຣິສຸທີ່ເທົ່າພອງໄຢ່ແດງຂອງໄກ ໃນກລາງກາຍມນຸ່ຍນີ້

ກລາງດວງນັ້ນແລະເປັນທີ່ຕັ້ງຂອງບຸ່ລູ່ ບຸ່ລູ່ໄຫລມາຕິດອູ່ກລາງ
ດວງນັ້ນ ແມ່ນອັນຍັງກັບໄພຕິດອູ່ໃນຫລອດໄຟຟ້າກີ່ຮ້ອຍແຮງເທື່ອນ
ກີ່ພັນແຮງເທື່ອນ ກີ່ຫ່າງເຄີດ ແລ້ວແຕ່ຫລອດເຂາທຳດີກຣີໄວ້ເທົ່າໄຣ
ຈຸໄຟໄດ້ເທົ່ານັ້ນ

ສ່ວນອັຕໂນມັຕີຫຮຣມທີ່ທຳໃຫ້ເປັນກາຍມນຸ່ຍນີ້ ບຸ່ລູ່ມາກ
ເທົ່າໄຣກີ່ໄລ້ເຂົ້າໄປໄມ່ເຕີມ ເທົ່າໄຣໆ ກີ່ໄມ່ເຕີມ

ສັ່ນຄ້ວາຕຸກ

ໜ້າ ກັ້ນຍາຍນ ພ.ສ.ໜ້າ

๑๔

ถูกต้องร้องร้อย

ที่จะดำเนินให้ถูกต้องร้องร้อยความประสังค์ของทางพุทธศาสนานั่น จะดำเนินอย่างไร ต้องแก้ไขใจของเราให้หยุดเสียก่อน

หยุดที่ไหน ต้องหยุดอยู่ที่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายนมazuย์ ใหบริสุทธิ์เท่าฟองไช่แดงของไก่ ขวากะลุ้ซ้ายกลางกึ้นนั่น ตรงนั้น

เวลาเรามาก็ ใจเราต้องหยุดตรงนั้น

เวลาเราตาย ใจต้องไปหยุดตรงนั้น

เวลาเราหลับ ใจต้องไปหยุดตรงนั้น

เวลาเราตื่น ก็ต้องตื่นตรงนั้นแหละ

จุดนั้นแหละเป็นที่เกิด ที่ดับ ที่หลับ ที่ตื่น มีจุดเดียว ต้องเอาใจของเราไปจด念อยู่ตรงนั้นแหละ ทำใจให้หยุด แก้ไขใจให้หยุด

ใจหยุดขณะใด ขณะนั้นถูกต้องร่วงรอยความ ประส่งค์ของทางพุทธศาสนา

ถ้าใจไม่หยุดละก็ ไม่ถูกต้องร่วงรอยความประส่งค์ทาง
พุทธศาสนา ถ้าใจหยุดละก็ถูกต้องร่วงรอยความประส่งค์ของ
ทางพุทธศาสนาแท้

ตรงกับgrade และพระโอษฐ์ของพระบรมศาสดา ได้ทรง
ประทานให้นัยแก่พระองคุลีมานา จนองคุลีมานาและพยศ หมวด
พยศแล้วยอมจำนนแก่พระศาสดา และเปลี่งวาจาว่า “สมณะ
หยุดๆ”

พระองค์ทรงเหลียวพระพักตร์มาแล้วตรัสว่า “สมณะ
หยุดแล้ว แต่ท่านไม่หยุด”

นั่นหยุดอันนั้นเป็นกระและพระคำรับของพระบรมศาสดา

มงคลถาว

๒๐ กันยายน พ.ศ.๒๕๖๒

๑๙

จับหลักให้ได้

หยุดนั่นแหลกต้องร้องรอยความประสันคงทาง
พุธศาสนา

ถ้าไม่หยุดละก็เลอะละ แต่ถ้าพอหยุดได้แล้วก็อย่าออก
จากหยุดหนา กลางของกลางที่หยุดนั่นแหลก กลางของกลาง
หนักเข้าไป อย่าถอยออก

ถ้าถอยออกผิดความประสันคง

กลางของกลางเข้าไป นั่นแหลกตั้งแต่ต้นจนถึงพระอหัต
ไม่ให้คลัดเคลื่อนความหยุดอันนี้

เหตุนี้แหลก ท่านทั้งหลายที่ได้มาระลับพบพระพุทธ-
ศาสนา ต้องหยุดตรงนี้แหลก จับหลักอันนี้ให้ได้

ถ้าจับหลักตรงนี้ไม่ได้ ก็ไม่ถูกร้องรอยทางพุธศาสนา

ສຶບຕະປະປົມບັດຕີຄາສນາລັກ ៥០ ພຣະຊາ ៨០-៩០ ພຣະຊາ
ຫີ່ອແມ້ວ່າຈະເປັນຫຼູງເປັນຫຍຸ້ງໃດກີ່ຈ່າງ ເຂົ້າທາງນີ້ໄມ້ຄູກກົກ
ເໜລວ ໄມ້ຄູກຕ້ອງຮ່ອງຮອຍທາງພຸທນຄາສນາ

ມານຄລກຄາ

២០ ກັນຍາຍັນ ພ.ສ.ເກ.ສ.ວ

๒๐

ขันธ์ ๕

เราท่านทั้งหมดด้วยกันนี้มีรูป เวทนา สัญญา สั่งขาร
วิญญาณ กันทั้งนั้น

คำว่า รูป เวทนา สัญญา สั่งขาร วิญญาณ ตัวตนเรา
นี้แหลก ภิกษุ สามเณร อุบาสก อุบาลิกานี้แหลก มืออยู่ ๕^๔
เท่านั้นแหลก รูป ๑ นาม ๔

รูป ๑ ก็คือ มหาภูตรูป ทั้ง ๔ ดิน น้ำ ไฟ ลม ที่ประชุม^๕
เป็นร่างกายนี้ นี่เรียกว่ารูปขั้นธ์

เวทนา กิเวทนา ความรับอารมณ์ ความรู้ อารมณ์ เวทนา^๖
แปลว่า ความมรู้ อารมณ์ หรือรู้ อารมณ์ หรือรับ อารมณ์ ทุกๆ สุข
ไม่สุขไม่ทุกข์ ดีใจ เลียใจ เลื่อมยศ เรียกว่า เวทนา

สัญญา ตามรูป จำเลียง จำกลืน จำรส จำลัมพัส ที่
เราจำหมดทุกคน นี่แหลก เรียกว่า สัญญา

ลักษณะ ความคิดดี คิดชัว คิดไม่ดีคิดไม่ชัว
วิญญาณ ความรู้แจ้งทางทวารทั้ง ๒ รู้แจ้งทางตา หู
จมูก ลิ้น กาย ใจ

รูป เวทนา ลัญญา ลักษณะ วิญญาณ ๕ ประการนี้เรียกว่า
เปญจขันธ์ทั้ง ๕

เปญจขันธ์

๔๑ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๖๒

๒๑

กำเนิด ๔

เบญจขันธ์ทั้ง ๕ นี้ การกำเนิดของมันเกิดหลายประการ กำเนิดของมันเกิด ๔ เบญจขันธ์ทั้ง ๕ ที่จะแสดงวันนี้ กำเนิด เกิดขึ้น ๔

อัณฑะ เกิดเป็นฟองไข่ เกิดเป็นฟองไข่เลียครั้งหนึ่ง แล้วมาพักเป็นตัวอีกครั้งหนึ่ง นี้เข้าเรียกว่า เทวชาติ เกิดสองครั้ง หรือทวิชาติ

ทวิชาติแปลว่าเกิดสองครั้ง เกิดเป็นไข่เลียครั้งหนึ่ง เกิด เป็นตัวเลียครั้งหนึ่งนี้เกิดสองครั้ง อย่างหนึ่งเรียกว่า ทวิชาติ

สังເສທະ เกิดด้วยเหงื่อโคล นี่เราไม่ค่อยเข้าใจเลยทีเดียว เรือด ໄຣ เหา เล็บ พากนี้เกิดด้วยเหงื่อโคล เกิดด้วยเหงื่อโคลนะ

ไม่ใช่แต่ เรือด ໄຣ เหา เล็บ มนุษย์แรกเกิดด้วยเหงื่อโคลได้เหมือนกัน ลูกของนางป�ุมวดี คลอดบุตรมาคนหนึ่งแล้ว ส่วนสัมภាមลทินของครรภ์นั้น ที่ออกกับลูกนั้น ก็เป็นเรือด ออกมาก่าเท่าไรๆ ก็เป็นลูกทั้งนั้น ถึง ๔๙ คน เป็น ๕๐ ทั้งออกมานคนแรก นั้นก็เรียกว่าสังເສທະเหมือนกัน เกิดด้วย

มลทินของครรภ์นั้น เกิดได้อย่างนี้ เขาเรียกว่าเกิดด้วยเหงื่อโคล สังເລທະນີອີກການີດໜຶ່ງ

ชาลาພູະະ ເກີດດ້ວຍນໍ້າ ມນຸ່ໝຍໍ ເກີດດ້ວຍນໍ້າ ລັດວຽດຕ່າງໆ ທີ່
ເກີດດ້ວຍນໍ້າມີມາກ

ໂອປປາດິກະ ລອຍຂຶ້ນບັງເກີດ ລອຍຂຶ້ນບັງເກີດເປັນມນຸ່ໝຍໍ
ເກີດໄດ້ຫີ່ວີ່ ເກີດໄດ້ມນຸ່ໝຍໍ ເກີດໄດ້ດີທີ່ເດືອນ ລອຍຂຶ້ນບັງເກີດ ລອຍ
ຂຶ້ນບັງເກີດນະ່າ ໄມມີພ່ວແມ່

ເໜືອນນາງອັມພາປາລີ ເກີດທີ່ຄ່າຄບມະມ່ວງ ໂມຄນສາທິກ
ພຣາຮມນົມເກີດໃນດອກບ້ວາ ໄມຕ້ອງອາຫັຍທ້ອງ ລອຍຂຶ້ນບັງເກີດ
ເກີດຂຶ້ນເປັນຕົວເລຍໆ ຂຶ້ນທີ່ຄ່າຄບມະມ່ວງ ອາຍຸ ๑๔-๑๕ ທີ່ເດືອນ
ນາງອັມພາປາລີ ນັ້ນເຂົາເຮີຍກ່າວລອຍຂຶ້ນບັງເກີດ

ຫີ່ວີ່ໄມ່ເຊັ່ນນັ້ນ ກາຍຂອງເຖິງດາ ໃນຫັ້ນຕາວຕິງສາ ຍາມາ
ດຸລືດ ນິມມານຮົດ ປັນນິມມິຕວລວຕິ ກາຍເຖິງດາ ກາຍຮູບພຣໝມ
ອຮູບພຣໝມ ເປັນໂອປປາດິກະທັງນັ້ນ ກາຍລັດວົນຮກເປັນໂອປປາ
ດິກະທັງນັ້ນ ເປົດເປັນໂອປປາດິກະທັງນັ້ນ ອສຸກາຍເປັນໂອປປາ
ດິກະທັງນັ້ນ ນີ້ລອຍຂຶ້ນບັງເກີດທັງນັ້ນ

ກຳນີ້ດັ່ງ ๔ ອັນທະນະ ສັງເລທະນະ ທາລາພູະະ ໂອປປາດິກະ

ເບີງຈຸ້ນວົງ

ເຮັດ ບັນວາຄມ ພ.ສ.ຂຮແຈ

๒๗

ทึ้งขันธ์ ๕

หมวดภราหาย หมวดร้อน หมวดภรavnภรavyay ไป
นิพพานได้ ให้ทึ้งขันธ์ ๕ เลีย ทึ้งขันธ์ ๕ เลียได้แล้ว ได้เชื่อว่า
ถอนตัณหาทั้งหากได้ นี้เป็นตัวสำคัญ ให้รู้จักหลักดังนี้

เราจำเป็นอยู่แล้วจะต้องวางแผนต้องทึ้งขันธ์ ๕ นี่ถึงไม่ทึ้ง
หากต้องทึ้ง คราวล่ะจะไม่ทึ้งได้ ถ้าไม่ทึ้งแก่เข้า แก่เข้า ถึง
เวลาเกิดพยายามเอาไปได้หรือขันธ์ ๕ น่ะ

คนเดียวก็เอาไปไม่ได้ หมวดทึ้งสากลโลก ขันธ์ ๕ ของ
ตัวเอาไปไม่ได้ ขันธ์ ๕ ของสามีภรรยา กันล่ะ เอาไปไม่ได้ แต่
ของตัวเอาไปไม่ได้แล้ว นี่จะเอาของคนอื่นไปอย่างไรล่ะ เอา
ของลูกไปบ้างไม่ได้หรือ ไม่ได้ แต่ของตัวก็ยังเอาไปไม่ได้ จะ
เอาของลูกไปอย่างไร พิ้นองค์วานร์นเครีอ จะเอาไปบ้างไม่
ได้หรือ เอาไปไม่ได้

ต่างคนต่างมา ต่างคนต่างไป

ต่างคนต่างตาย ต่างคนต่างเกิด

ตาย ตายคนเดียว

เกิด เกิดคนเดียว

เรออยู่คนเดียว่นี่นะ ไม่ได้อยู่ทรายคนนะ
อยู่กีคนก็ช่าง ตายไปด้วยกันไม่ได้

เกิดคนเดียว ตายคนเดียวทั้งนั้น

ก็แผลกันมาไม่ใช่ด้วยกันดอกหรือ? จะแผลหรือจะติด
กันอย่างไรก็ตามเถอะ คนละจิตคนละใจทั้งนั้น ต่างคนต่างมา
ต่างคนต่างไป ต่างคนต่างตาย ต่างคนต่างเกิด

เมื่อรู้ชัดดังนี้ วิธีจะละขันธ์ ๕ ถอดขันธ์ ๕ ทิ้ง วิธีจะ
ถอดลละขันธ์ ๕ วางขันธ์ ๕ นั้น ต้องเป็นผู้ตั้งอยู่ในลังวรกถา
ที่จะตั้งอยู่ในลังวรกถาได้ ต้องอาศัยมีความรู้ ความเห็นแยกชาย

เห็นแยกชายอย่างไร? รู้เห็นแยกชาย ความยินดีในรูป
ในอารมณ์นั้นๆ ต้องปล่อยวาง ต้องละต้องทิ้งความยินดี ใน
อารมณ์นั้นๆ

ถ้ายังยึดความยินดีในอารมณ์อยู่ปล่อยขันธ์ ๕ ไม่ได้

การสุ่ตตคณา
๒๙ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๖๒

๒๓

แบกขันธ์

ขันธ์ทั้ง ๕ คือ รูป เวทนา ลักษณ์ สังขาร วิญญาณ ที่เราแบกเป็นภาระหนักอยู่ในบัดนี้ แล้วคาดดีด้วยนะ ภาระของตัวหนักพออยู่แล้ว ยังคาดดีไปแบกภาระของคนอื่นเขา เข้าอีกด้วย

เอกสารันละตรงนี้ คาดดีแบกภาระของคนอื่นเขาเข้าด้วยไม่ใช่แบกน้อยด้วย บางคนแบกหลายหลายขันธ์ แอบไปแบกเข้า ๕ ขันธ์อีกแล้ว หญิงก็เดชายก็ได้แอบไปแบกเข้าอีก ๕ ขันธ์ แล้วรวมของตัวเข้าเป็น ๑๐ ขันธ์แล้ว

หนักเข้าก็หลุดออกจากมาอีก ๕ ขันธ์ เป็น ๑๕ ขันธ์ แบกเอ้าไป แบกเอ้าไปเลอะ เอ้า หนักเข้า หนักเข้า หลุดออกจากมาอีก ๕ ขันธ์แล้ว เป็น ๒๐ ขันธ์

นานๆ หลายๆ ปีเข้าหลุดออกจากมาอีก ๕ ขันธ์แล้ว เป็น ๒๕ ขันธ์ นานๆ หลุดออกจากมาอีก ๕ ขันธ์แล้ว เอ้าเป็น ๓๐ ขันธ์

ດັ່ງນີ້ແລລະ ບາງຄນແບກສິ່ງ ៤០ ៥០ ៦០ ៧០ ៨០ បາງຄນສິ່ງ
១០០ ຂັ້ນ

ສມກາຣແບກຕັ້ງພັນຂັ້ນຮໍເຊີຍວາໄມ່ໃໝ່ນ້ອຍໆ ນັ້ນອວດດີລະ
ຄ້າອວດດີຢ່າງນີ້ຕ້ອງໜັກນາກ ເຂົາລົງໄດ້ຊື່ວ່າ ສມກາຣ

ສມກາຣແປລວ່າ ໜັກພຣ້ອມ ໜັກຮອບຕ້ວ ພ່ອບ້ານ ແມ່
ບ້ານ ພ່ອຄຣ້ວ ແມ່ຄຣ້ວກໍເໜືອນກັນ ໜັກໃຫຍ່ອີກເໜືອນກັນ
ໜັກຮອບອີກເໜືອນກັນ ເພຣະແບກຂັ້ນຮໍທັນນັ້ນ

ທີ່ທຸກໆຢ່າກລໍາບາກກັນໜັກທີ່ເດືອຍວ ເພຣະແບກຂັ້ນຮໍ
ເຫຼຳນີ້ແລລະ

ເພຣະເຫດຖຸດັ່ງນັ້ນ ກາຣແບກກາຣະຂອງໜັກນີ້ແລລະ ຄ້າວ່າ
ປລ່ອຍໄມ່ໄດ້ ວາງໄມ່ໄດ້ລະກົກ ເປັນທຸກໆໜັກທີ່ເດືອຍວ ບຸຄຄລຸ້ມແບກ
ຂອງໜັກໄປ ບຸຄຄລຸ້ມແບກຂັ້ນຮໍ ៥ ທີ່ໜັກໄປ

ຄ້າວ່າປລ່ອຍວາງຂັ້ນຮໍ ៥ ໄມ່ໄດ້ ກົບເປັນທຸກໆແທ້ໆ

ຄ້າປລ່ອຍວາງຂັ້ນຮໍ ៥ ເລີຍໄດ້ ກົບເປັນສຸຂແທ້ໆ ເໜືອນ
ກັນ ຕຽກກັນຂໍາມອຍຢ່າງນີ້

ກາຣສູດຕາຄາ
ເກີຍ ອັນວາຄມ ພ.ສ.ເກີຍ

๒๔

ເທິ່ນບັນດີ

ວິທີປລ່ອຍຂັນທີ ៥ ໄນໃຊ້ຂອງເລັກນ້ອຍ ໄນໃຊ້ຂອງປລ່ອຍຈ່າຍ
ຄ້າປລ່ອຍໄມ້ໄດ້ກີເປັນທຸກໆ ປລ່ອຍໄດ້ກີເປັນຈົ່ງ ແຕ່ຂັນທີ ៥ ຈຣີງໆ
ເຮັກໄມ່ຮູ້ຈັກມັນເລີຍແລ້ວນະ ປລ່ອຍມັນອຍ່າງໄຮ ຮູ່ປ ເວທනາ ສັນນາ
ສັງຫາ ວິຄູ້ງມູນນຳ?

ເອາເຄອະ ແກ່ເຜົ່າອຸ່ງວັດອຸ່ງວ່າໄປຕາມກັນ ບວ່າຈະແລ້ວກົດາມ
ໄມ່ບວ່າງົດຕາມ ຄາມຈຣີງໆ ເຄອວ່າ ຮູ່ປ ເວທනາ ສັນນາ ສັງຫາ
ວິຄູ້ງມູນ ຈຣີງໆ ນະຄືອອະໄຮ?

ເຂົາລະອຶກອັກກັນທີເດີຍ ໄນເຂົ້າໃຈຕັ້ງອັນຕັ້ງແທ້ໆ ໄນເຂົ້າໃຈ
ຮູ່ປ ນະຄືອັນຕັ້ງກາຍ ປະກອບດ້ວຍຫາຕູທັ້ງ ៥ ຕິດ ນໍ້າ ໄພ
ລມ ພສມກັນອູ່ນີ້ ຄ້າວ່າແຍກອອກໄປກີເປັນ ແກະ ມາກູຕຮູ່ປ ៥
ອຸປາຖາຍຮູ່ປ ແກະ ເປັນຮູ່ປ ແກະ ປະກາດຕັ້ງນີ້ ນີ້ແລະມີຮູ່ປເທົ່ານີ້
ເປັນເບັງຈຸຂັນທີນີ້ ຮູ່ປ ແກະ ເວທනາ ສັນນາ ສັງຫາ ວິຄູ້ງມູນ ນາມ
ຂັນທີ ៥ ໂດຍຍ່ອ ສັງຫາ ຕ ວິຄູ້ງມູນ ຫ ເວທනາຄວາມຮູ້ສຶກ

ສັນຍາຄວາມຈຳ ສັງຂາຣຄວາມຄິດ ວິญຍານຄວາມຮູ້ ເປັນດວງສື
ຕ່າງໆ ກັນ

ສ່ວນເວທນາ ກີ່ເປັນດວງ ຄ້າສຸຂະເວທນາກີ່ໄສ ຄ້າຖຸກຂະເວທນາ
ກີ່ຊຸ່ນ ດັ່ງນີ້ເປັນດວງໆ ດັ່ງນີ້

ສັນຍາ ຄວາມຈຳກີ່ເປັນດວງເໜືອນກັນ ເປັນດວງຕ່າງກັນ
ດີ້ໜ້ວ ພຍາບ ລະເອີຍດ ເລວ ປະຮັດ

ສັງຂາຣ ຄວາມຄິດຕີ ຄິດໜ້ວ ຄິດໄມ້ດີໄໝໜ້ວ ນີ້ກີ່ເປັນອຶກດວງ
ເໜືອນກັນ

ວິญຍານ ຄວາມຮູ້ ຄວາມຮູ້ກີ່ເປັນດວງອຶກເໜືອນກັນ
ຕ້ອງຮູ້ຈັກພວກນີ້ໃຫ້ເຫັນພວກນີ້ເລີຍກ່ອນ ໃຫ້ເຫັນຂັ້ນທີ່
ນັ້ນເລີຍກ່ອນ ໃຫ້ເປັນປົງປັບຕິ ທີ່ແລດງແລ້ວນັ້ນເປັນປົງປັບຕິ

ຄ້າປົງປັບຕິຕ້ອງເຫັນ ເຫັນຂັ້ນທີ່
ນັ້ນ ຮູປເປັນດັ່ງນີ້ ໂດ
ເລັກເທຳນັ້ນ ສັນຊານອຢ່າງນັ້ນ ແມ່ວ່າເຂົ້າໄປຢີດຄືອມັນເຂົ້າໄວ່ລະກີ
ເປັນທຸກໆ ທ່ານສິ່ງໄດ້ວາງທໍາຮັບທໍາຮາເອາໄວ່ວ່າ ປຸລຸປາຖານກຸນຫຼາ
ທຸກໆຂາ ຍົດຄືອມັນໃນເບົ້າຈັ້ນທີ່
ນັ້ນເປັນທຸກໆ

ການສູຕຕາຄາ
ເມສ ບັນວາຄມ ພ.ສ.ເມດັກ

๒๕

รัฐจักร พ. จีพอเอ้าตัวรอด

การเล่าเรียนในทางพุทธศาสนา การแสดงกีตี การสดับ
ตรับฟังกีตี ให้รู้จักทางปริยัติ ทางปฏิบัติ ทางปฏิเวช จึง
จะເອາະດັບໄດ້

ถ้ารู้จักแต่เพียงทางปริยัติ ยังข้องขัดอยู่ในทางปฏิบัติ
ต้องให้เข้าถึงทางปฏิบัติ

ยังข้องขัดอยู่ในทางปฏิเวช ให้เข้าถึงทางปฏิเวช

นั่นແທລະຈົງຈະເອາະດັບໄດ້

ກາວສຸດຕຄາຖາ

๒๕ ມັນວາຄມ ພ.ສ.๒๔๗๖

๒๖

ธรรมที่ทำให้เป็นกาย

ธรรมที่ทำให้เป็นกายนุชย์ ดวงไสริสุทธิ์เท่าฟองใจ
แดงของไก่ เวลาเนื้อยุ่กลากกายมุชย์

ธรรมดวงนั้นแหละ ไสริสุทธิ์มืออยู่ในกายมุชย์ กาย
มุชย์นั้นก็ได้รับความสุขรุ่งเรือง ผ่องใส

ถ้าธรรมดวงนั้นชูบซีดเคร้าหมอง กายมุชย์นั้นก็ไม่
รุ่งเรือง ไม่ผ่องใส นั้นดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายนุชย์ดวงหนึ่ง
เท่าฟองใจแดงของไก่ นี้ไม่ใช่ธรรมที่ทำให้เป็นพระพุทธเจ้า
เป็นธรรมที่ทำให้เป็นมุชย์ แต่ว่าแบบเดียวกัน

ธรรมที่ทำให้เป็นกายนุชย์ละเอียด ตั้งอยู่คุนย์กลา
กายมุชย์ละเอียดนั้น ๒ เท่าฟองใจแดงของไก่ ลีดุจเดียวกัน
ไลหนักขึ้นไป

ดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายทิพย์ ๓ เท่าฟองใจแดงของ
ไก่กลมรอบตัวแบบเดียวกัน

ดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายทิพย์ละเอียด ๔ เท่าฟองไข่แดงของไก่ ใหญ่ขึ้นไปเป็นลำดับ นี่ดวงธรรมละ

ดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายรูปพระมหา ๕ เท่าฟองไข่แดงของไก่ โกลมรอบตัว นี่ดวงธรรมละ

ดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายรูปพระมหาละเอียด ๖ เท่าฟองไข่แดงของไก่

ดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายอรูปพระมหา ใส่นักขึ้นไป ๗ เท่าฟองไข่แดงของไก่

ดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายอรูปพระมหาละเอียด ๘ เท่าฟองไข่แดงของไก่นั้นแหละ

นี่รู้จักธรรม ดวงธรรมนั้นแหละ ธรรมอื่นจากนี้ไม่มี นี่แหละดวงธรรมละ บอกตรงละ ดวงธรรมนั้นแหละ

ทีนี่ดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายธรรม วัดผ่าเลันศูนย์กลางเท่าน้ำตักของกายธรรม กายธรรมหน้าตักเท่าไหน ดวงธรรม ที่ทำให้เป็นกายธรรม ก็วัดผ่าเลันศูนย์กลางโดยเท่านั้น กลมรอบตัว

ดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายธรรมละเอียด วัดผ่าเลันศูนย์

กลาส ๕ วา กลมรอบตัวเท่ากัน

ดวงธรมที่ทำให้เป็นกายพระโลсадา วัดผ่าเล่นศูนย์กลาส

๕ วา กลมรอบตัว

ดวงธرمที่ทำให้เป็นกายพระโลดาละเอียด วัดผ่าเล่น

ศูนย์กลาส ๑๐ วา กลมรอบตัว

ดวงธرمที่ทำให้เป็นกายพระสกทาคा วัดผ่าเล่น

ศูนย์กลาส ๑๐ วา กลมรอบตัว

ดวงธرمที่ทำให้เป็นกายพระสกทาคາละเอียด วัดผ่า

เล่นศูนย์กลาส ๑๕ วา กลมรอบตัว

ดวงธرمที่ทำให้เป็นกายพระอนาคต วัดผ่าเล่นศูนย์

กลาส ๑๕ วา กลมรอบตัว

ดวงธرمที่ทำให้เป็นกายพระอนาคตລະເゑຍດ วัดผ่าเล่น

ศูนย์กลาส ๒๐ วา กลมรอบตัว

ดวงธرمที่ทำให้เป็นกายพระอรหต วัดผ่าเล่นศูนย์

กลาส ๒๐ วา กลมรอบตัว นี่พระพุทธเจ้านี้

ดวงธرمที่ทำให้เป็นกายพระอรหตລະເゑຍດ วัดผ่าเล่น

ศูนย์กลาส ๒๐ วา นี่ดวงธرمที่ทำให้เป็น

พระพุทธเจ้า ที่พระพุทธเจ้าลำาร్జุดวงเท่านี้

ควรรำลึกถึง

๑๐ มกราคม พ.ศ.๒๕๖๔

๒๓

ปฏิบัติตามธรรม

ภิกษุผู้ศึกษาในธรรมวินัยรูปได ธรรมานุธรรมปฏิปนโน^๑ ปฏิบัติธรรมตามธรรม ปฏิบัติธรรมตามธรรมนั้น ได้แก่ใจหยุด อยู่กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมุชชย์

แล้วก็ให้เข้าถึงดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมุชชย์ละเอียด กายทิพย์ กายทิพย์ละเอียด กายรูปพรหม กายรูปพรหมละเอียด กายอรูปพรหม กายอรูปพรหมละเอียด กายธรรม กายธรรม และละเอียด โลดา โลดาลละเอียด ลกทาคา ลกทาคาละเอียด อนาคต อนาคตละเอียด อรหัต อรหัตลละเอียด

ก็ปฏิบัติตามธรรมอย่างนี้ ธรรมานุธรรมปฏิปนโน ปฏิบัติ ตามธรรมอย่างนี้

การวิจิกรณา

๑๐ มกราคม พ.ศ.๒๕๕๗

๒๔

ธรรม ๔

คำว่าธรรมแยกออกเป็นหลายประการ ท่านแสดงไว้เป็น
หลัก เป็นประธาน แก่ในศัพท์ว่า ธรรม

ธม.โม คำว่าธรรมนั้นแยกออกไปถึง ๔ คือ คุณธรรม
เทคโนโลยีธรรม ปริยัติธรรม นิลัตตนิชีวธรรม แยกออกไปเป็น ๔

คุณธรรม

ให้ผลตามกาล ฝ่ายดีก็ให้ผลเป็นสุข ฝ่ายชั่ว ก็ให้ผลเป็น
ทุกข์ นี้ก็เป็นคุณธรรมฝ่ายดีฝ่ายชั่ว หรือดีฝ่ายเดียวให้ผลเป็น⁺
สุข ฝ่ายเดียวนั้น ก็เรียกว่าคุณธรรม

เทคโนโลยีธรรม

ที่พระองค์ตรัสเทคโนโลยี ให้เราในเบื้องต้น ให้เราใน
ท่ามกลาง ให้เราในเบื้องปลาย ท่านวางหลักไว้

ให้เราในเบื้องต้นคือศีล บริสุทธิ์กาย วาจา เรียบร้อย
ดีไม่มีโหง ตลอดจนกระทั้งถึงดวงศีล

ไฟเราะในท่ำกลາงคືອສມາຟີ ຕລອດຈນກະທັ່ງຄຶງດວງ
ສມາຟີ

ไฟเราะໃນເບື້ອງປລາຍຄືອປໍ່າວູາ ຕລອດຈນກະທັ່ງຄຶງ
ດວງປໍ່າວູາ ນີ້ກືອເທັນາຊຮຣມ

ປຣຍືຕິຫຮຣມ

ຂ້ອປົງປົບຕິອັນກຸລບຸຕຣະພິ່ງເລ່າເຣີຍນີກົກ່າ ຕັ້ງຕັ້ນແຕ່ນັກ
ຊຮຣມຕຣີ ໂທ ເອກ ເປຣີຢູ່ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ໨ ທລັກສູດຮວາງໄວ້
ໃນປະເທດໄທ ກາຮົກ່າກົກ່າປຣຍືຕິມີເທົ່ານີ້ ນີ້ທີ່ເຣີກວ່າປຣຍືຕິຫຮຣມ

ນິສັຕຕິນີ້ຫຮຣມ

ຍັກເຂາຮູປອອກເລີຍ ກັບວິຄູ່າລາຍອອກເລີຍ ແລ້ວແຕ່ ເວທນາ
ສູ່າວູາ ສັງຂາຮ ۳ ອຍາງນີ້ທ່ານຈັດເປັນນິສັຕຕິນີ້ຫຮຣມ ໄມໃຊ້
ສັຕວໄມ້ໃຊ້ສິວິຕ

ແສດງທລັກໄວ້ດັ່ງນີ້ແສດງຊຮຣມອອກໄປເປັນ ۴ ຄືອ ອຸນຫຮຣມ
ເທັນາຊຮຣມ ປຣຍືຕິຫຮຣມ ນິສັຕຕິນີ້ຫຮຣມ ແສດງ ۴ ດັ່ງນີ້

ຊຮຣມຮັກ່າຜູ້ປະພັດຕິຫຮຣມ

๑๒ ມກຣາມ ພ.ສ.ເມລື່ອງ

๒๙

ปล่อยชีวิต

การปฏิบัติศาสนาหรือนับถือศาสนา ถ้าว่าศึกษาไม่ได้
หลักพะพุทธศาสนาแล้ว จะนับถือไปลักษ ๕๐ ปีก็เอาเรื่องไม่ได้
ถ้าได้หลักแล้วจึงจะเอาเรื่องได้

เพราะฉะนั้นวัดปากน้ำได้หลักแล้ว ต่อไปหมดประเทศไทย
 ใจจะต้องถือเอาวัดปากน้ำเป็นหลักในทางปฏิบัติ ส่วน
 ปริยัติจะไม่ต้องเอาวัดปากน้ำ วัดปากน้ำต้องไปเอาเขามาอีก
 เอกมาจากคำรับคำราที่เข้าตั้งไว้เป็นหลักสูตรในประเทศไทย
 ถึงกระนั้นปริยัติวัดปากน้ำก็ไม่แพ้ผึ้งพระนคร ชนะผึ้ง
 พระนครหลายวัด เหลือไม่กี่วัดที่จะล่วงล้ำไป

แต่ส่วนปฏิบัตินั้นชนะหมดทั้งประเทศไทย วัดใดวัด
 หนึ่งสู้ไม่ได้ เพราะวัดใดวัดหนึ่งสั่งสมพากมีธรรมกายมากไม่
 ได้เหมือนวัดปากน้ำ

วัดปากน้ำสั่งสมมากเวลานี้ ขนาด ๑๐๐ ขาดเกินไม่มาก

ทั้งอุบลฯ อุบลราชธานี ๑๐๐ ขนาดเกินไม่มาก หรือจะกว่าก็ไม่รู้ แต่ว่ายังไม่ได้สำรวจถึงล้วน แล้วจะสำรวจให้ดูว่ามีเท่าใด มากอยู่แล้วพวกรึปฎิบัติใช้ได้ทีเดียว

ที่ใช้ได้อย่างสูงนั้นผู้เทคโนโลยีต้องค่อยคุ้ม ถ้าไม่คุ้มละก็ไปสูงไม่ได้ แม้มันปัดลงต่ำเลี้ยง มันแนะนำให้วางเป้าหมายใจดำเนียไม่จดอยู่ที่เป้าหมายใจดำเนีย ที่ผู้เทคโนโลยีค่อยคุ้มไว้ละก็ถูก เป้าหมายใจดำเนีย ตรงกันข้ามกับพวกรพยายาม

ถ้าว่าไม่คุ้มไว้แล้วเป็นลูกคิชช์พญาการเสียแล้ว มากเอาไปใช้เสียแล้วอย่างนี้มาก

เหตุนั้นเมื่อมาพบของจริงเช่นนี้แล้ว ทั้งพระทั้งเณร ทั้งอุบลฯ อุบลราชธานี ควรปล่อยชีวิต คืนเข้าของจริง รักษาของจริงไว้ให้ได้

เมื่อได้แล้วละก็ จะยิ่งโน้มใจของตัวอยู่่เสมอไป ไม่มีความเดือนร้อนใดๆ เห็นว่าพระพุทธศาสนาเป็นนิยานิกธรรมจริง นำลัตัวออกจากทุกข์ได้จริงในปัจจุบันทันตาเห็นทีเดียว

ธรรมรักษาผู้ประพฤติธรรม
๑๒ มกราคม พ.ศ.๒๕๕๗

๓๐

ธรรมกาย คือ ตัวพระตถาคต

ข้อสำคัญอยู่ที่พระตถาคตเจ้านะ

เราต้องรู้จักคือใคร?

รูปพรรณลัณฐานเป็นอย่างไร?

แล้วก็คำว่า ธาตุนะ ว่าธรรมนั่นเราต้องรู้จักว่าเป็นอย่างไร รูปพรรณลัณฐานเป็นอย่างไร นั่นแนะนำต้องรู้ความอันนั้นแนะนำ

ที่แสดงมาแล้วนี้ เป็นอุเทศ นิเทศ ต้องเป็นปฏินิเทศออกไป อุเทสนะแสดงเนื้อความอยู่ นิเทสนะกว้างออกไป นิเทสนะพิสดารออกไป จะแสดงให้พิสดารกว้างขวางออกไปอีก

“ธาตุ” คำว่า ธาตุนั้นนะ พระตถาคตเจ้าจะเกิดขึ้นก็ตีไม่เกิดขึ้นก็ตี ธาตุนั้นเข้าตั้งอยู่แล้ว

พระตถาคตเจ้านะรู้กันนะ “ธรรมกาย” เคยเทศน์กันมากแล้ว ธรรมกายมีหลายชั้น

ธรรມກາຍໂຄຕຮູທັງໝາບທັງລະເອີຍດ ດຣຽມກາຍໂສດາ
ທັງໝາບທັງລະເອີຍດ ດຣຽມກາຍສກທາຄາທັງໝາບທັງລະເອີຍດ
ດຣຽມກາຍອນາຄາທັງໝາບທັງລະເອີຍດ ດຣຽມກາຍພຣະວຣທັດທັງ
ໝາບທັງລະເອີຍດ ລົບກາຍ ກາຍໝາບກາຍລະເອີຍດທັງມຣຣຄທັງ
ຜລດ້ວຍ ຮວມທັງມຣຣຄທັງຜລ ๑๐ ກາຍ ນີ້ເວີຍກວ່າ ດຣຽມກາຍ
ນີ້ຕັ້ງພຣະຕຖາຄຕເຈົ້າທັງນັ້ນ ດຣຽມກາຍນີ້ຕັ້ງພຣະຕຖາຄຕ
ເຈົ້າທັງນັ້ນ

ເມື່ອເຂົ້າໃຈວ່າພຣະຕຖາຄຕເຈົ້າດັ່ງນີ້ລະກົງ ເວັະແສດງວ່າ
ດຣຽມກາຍຈະເກີດຂຶ້ນຫຼືໄມ່ເກີດຂຶ້ນ ອາຕຸນັ້ນເຂົາຕັ້ງອູ່ແລ້ວ ທີ່ໄດ້
ໄວ້ນ່ຳກົງເຫັນກັນ ແບບເດືອກັນ ພຣະຕຖາຄຕເຈົ້າກົງແບບເດືອກັນ
ສື່ອດຣຽມກາຍນັ້ນແລລະ ເວີຍກອດຣຽມກາຍນັ້ນແລລະ

ດຣຽມນິຍາມສູດວ
๓๑ ມັງກອນ ພ.ສ.ເຕັກຕະກົງ

๓๐

ตัณหา ๑

ตัณหา คือ อะไรละ การตัณหา ภาตัณหา วิภาตัณหา
แยกออกไปเป็นสาม

เห็นตัณหาอึก อ้อ อ้ายเจ้ากรรมตัณหานี้ อยากได้กาม
อยากได้รูป ได้เลียง ได้กลิ่น ได้รส ได้ลัมพัส นั่นเอง เจ้าถึง
ต้องมาเกิด เออ อยากได้รูป ได้เลียง ได้กลิ่น ได้รส ได้ลัมพัส
ไปตีรันพันแทงกันบ่นปี้ บรรยาย่าพันกันยับเยินทีเดียว
 เพราะอยากได้รูป เลียง กลิ่น รส ลัมพัส นั่นแหล่ะ ไม่ใช่เรื่อง
อะไร

เห็นชัดๆ อย่างนี้ว่า อ้อ อ้ายนี่เองเป็นเหตุให้เกิด
การตัณหานี้เอง อันนี่อยาดนะของกรรมตัณหาทั้งนั้น ในอบาย-
ภูมิทั้ง ๔ เปรต นรก อสุրกาย สัตว์ดิรัจชาน เหล่านี้ มนุษย์
สวรรค์ ๖ ชั้น นีกกรรมตัณหา ทั้งนั้น

อ้ายกามนี่เองเป็นตัวสำคัญ เป็นเหตุ อ้ายนี้สำคัญนัก
ไม่ใช่แต่กรรมตัณหาฝ่ายเดียว

ไปดูถึงรูปพระมหา ๑๖ ชั้น พระมหาปาริสัชชา พระมหาปูโรหิตา
มหาพระมา บริตตากา อัปปมานาภา อาภัสสรา บริตตสุภา
อัปปมานสุภา สุภกินหา เวหัปผลา อลัญญีลัตตา อวิหา
อตัปปा สุทัลสา สุทัลลี อกนิภูลู รูปพระ ๑๖ ชั้นนี้เป็นกWatที่

อ้ายนี่อยากได้รูปманาที่เราดำเนินมานั่นเอง ปฐมภาน
ทุติยภาน ตติยภาน จตุตติภาน อ้ายนี่เป็นรูปพระ

อากาศานัญจายตนภาน วิญญาณัญจายตนภาน
อาทิกัญจัญจายตนภาน เนวลัญญาณลักษณ์จายตนภาน อ้ายนี่
ให้ไปเกิดเป็นอรูปพระ

อากาศานัญจายตนะ วิญญาณัญจายตนะ อาทิกัญ-
จัญจายตนะ เนวลัญญาณลักษณ์จายตนะ อ้ายนี่ติดอ้าย ๙
ดวงนี่เอง เมื่อไปติดเข้าแล้วมันซึ่นมีมนสบายนัก กามพลัง
ไม่ได้ มันสบ้ายเหลือเกิน มันสุเหลือเกิน

ปฐมภานก์สุขเพียงเท่านั้น ทุติยภานก์สุขหนักขึ้นไป
ตติยภานสุขหนักขึ้นไป อาทิกัญจัญจายตนภานสุขหนักขึ้นไป
เนวลัญญาณลักษณ์จายตนภานสุขหนักขึ้นไป มันพิลึกกีกการละ
มันยิ่งใหญ่ไปศาลทีเดียว

ส่วนรูปภาพนี้เป็นภาพต้นหา อ้ายภวตัณฑานี้เอง เป็นเหตุให้เกิดในรูปภาพทั้ง ๑๖ ชั้นนี้

ฝ่ายอรูปภาพทั้ง ๔ ชั้น นี้ วิภวตัณฑา เข้าใจว่านี้เอง หมดเกิด หมดแก่ หมดเจ็บ หมดตายเลียแล้ว เข้าใจว่านี้เอง เป็นนิพพาน

เมื่อไม่พบศาสนานของพระบรมศาสดาจารย์ก็เข้าใจว่า อาการล่านั้นจะหายต้นะ วิญญาณนั้นจะหายต้นะ อาการลวนั้นจะหายต้นะ เนวลวนานาลวนั้นจะหายต้นะ นี้เองเป็นนิพพานทีเดียว เข้าใจอย่างนั้น คัมคัวหาເອາເອງ

นี้เป็นวิภวตัณฑา ไปติดอยู่อ้ายพวงนี้เอง

เขม่าเขมสวรรณคມ
๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๘๗

ຕະຫຼາດ

ຫຍຸດ...ຄົວມຣຄພລ

ຮຽນທີ່ພະຕິກາຕເຈົກລ່າວດີແລ້ວນັ້ນນະໜີໃຊ້ອື່ນ ທາງມຣຄທາງພລນີ່ເອງ ທາງມຣຄພລໄມ້ໃຊ້ທາງອື່ນ

ທາງມຣຄພລນະວະໄວ ອະໄວເປັນມຣຄ? ອະໄວເປັນພລ?
ນີ້ຈະກ່າວຄືທາງມຣຄພລ ກົກກາທໍາໄລໃຫ້ຫຍຸດນັ້ນແທລະ ເປັນຕົວ
ມຣຄທີ່ເດືອວ ພອໃຈຫຍຸດກີ່ເປັນຕົວມຣຄ ກົຈະມີຜລຕ່ອໄປ ເນື່ອ
ໃຈຫຍຸດເປັນຕົວມຣຄແນ່ນອນແລ້ວ ມຣຄພລເກີດເປັນລຳດັບໄປ
ພອໃຈຫຍຸດກີ່ໄດ້ສື່ອວ່າເຮັມຕົນໂລກຍົມມຣຄ ເຂົ້າຄື່ງມຣຄແລ້ວ

ມຣຄພລນີ້ແທລະເປັນຮຽນທີ່ພະຕິກາຕເຈົກລ່າວ
ດີແລ້ວ ຕ້ອງເອາໃຈຫຍຸດ ຄ້າໃຈໄມ່ຫຍຸດ ເຂົ້າທາງມຣຄໄມ້ໄດ້ ເນື່ອ
ໄປທາງມຣຄໄມ້ໄດ້ ພລກີ່ໄມ້ໄດ້ເໜືອນກັນ

ຕິລຸກຂ່າຍາທິຄາຕາ
๑๑ ກຸມພາພັນນີ້ ພ.ຄ.ເຂົ້າສະໜອງ

๓๓

นึกถึงความเสื่อม

พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงรับลั่งแล้วว่า

“ดูกรภิกขุทั้งหลาย เชิญท่านทั้งหลาย เรายิกท่านทั้งหลายเข้ามาสู่ที่เฝ้าเรานี้ว่า สังขารทั้งหลายมีความเสื่อมไปเลsmo” นี่จำไว้อันนี้

สังขารทั้งหลายมีความเสื่อมไปเลsmo สิ่งที่ได้เห็นด้วยตาได้ยินด้วยหู ได้ทราบด้วยจมูก ลิ้น กาย ได้รู้แจ้งทางใจ เสื่อมไปเลsmo ไม่เหลือเลย

อปุปมาเทน สมบูชาเทต ท่านจงถึงพร้อมด้วยความไม่แพlost ไม่ประมาท ท่านจงถึงพร้อมด้วยความไม่แพlost ในความเสื่อมไปนั้น ให้ตรึงไว้กับใจเลsmo

นี้แหละเจอละทางไปของพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ เป็นหนทางหมดจดวิเศษที่เดียว นึกถึงความเสื่อมอันนั้น

นึกถึงความเลื่อมได้เวลาไร้ระ บุญกุศลยิ่งใหญ่เกิด
กับตนเวลานั้น ให้นึกอย่างนี้ นี่เป็นข้อสำคัญ

ปัจฉิมวาจา
๑๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๖๗

๓๔

ເຫັນກ້າຍໃນໄທ

ອນນຸມດຸເຕສຸ ວັຊເຊລຸ ກາຍທລສລວີ ເຫັນກ້າຍທັງໝາຍໃນໄທ
ມີປະມາມນ້ອຍ ຂຶ້ນສື່ວ່າໄທແລ້ວ ເທິປລາຍພມປລາຍຂນ
ໄມ່ໃຫ້ກະເໜັນຄູກທີ່ເດີຍວ

ອຸປະມາດຸຈັດັງວ່າອຸຈຈາຮະ ຂອງທີ່ເໜັນເທິປລາຍພມປລາຍຂນ
ກະເໜັນຄູກເຂົ້າ ຮູ໌ສຶກວ່າເໜັນສົກປຣກ ກິກໜຸຮະວັງຄວາມບຣິສຸທີ່
ຂອງກິກໜຸໄຟໃຫ້ກະທນ ໄມ່ໃຫ້ເຂົ້າໄປໄກລໍ້ຂອງໂລໂຄຮກປົງກູລທີ່ເດີຍວ
ສິ່ງທີ່ເປັນໄທແລ້ວມີປະມາມນ້ອຍເທິປລາຍພມປລາຍຂນກົດອຍ
ໃຈອອກທ່າງ

ເໜັນຍັງກັບປົກໄກໄສເຂົ້າໄປໃນໄຟ ປົກໄກໄມ່ເຂົ້າ ພອກລັບ
ເລີຍ ວັນດັວວອຍເຂົ້າມາ ຕອຍເຂົ້າມາ ໄມ່ໄປ ຈັນໃດ

ໃຈຂອງກິກໜຸທີ່ບວ່ນໃນພະທະວົມວິນໝີ ໂດຍສື່ອຕຽນແລ້ວ
ໄມ່ເຂົ້າໄປໃນໄທແມ່ມີປະມາມນ້ອຍ

ใจถอยกลับ ไม่เข้าไปในโถงทีเดียว

ลิ่งที่เป็นโถงไม่เข้าไปทีเดียว

ลิ่งที่เป็นอาบัติ

ลิ่งที่เป็นโถง ไม่เอาใจสอดเข้าไปทีเดียว

ไม่เจตนาทีเดียว ถอยกลับทีเดียว

นี้ได้ซื่อว่า เห็นภัยทั้งหลายในโถงมีประมาณน้อย

อนุมติเตลุ วชิรเชลุ ภัยทั้งสิ้นไว

เห็นภัยทั้งหลายในโถงมีประมาณน้อย

คีลเบื้องตា และคีลเบื้องสูง

๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๕๗

๓๔

ສລະອາຮມນົ້າ

ເມື່ອສລະອາຮມນົ້າໄດ້ ໃນທາງປັບປຸງ ໄມ່ເກີ່ວດ້ວຍອາຮມນົ້າ
ເລຍ ໃຈຫຼຸດຈາກອາຮມນົ້າເໜືອນວ່າໄວ?

ເໜືອນໄຂ່ແಡງກັບໄຂ່ຂາວອູ້ດ້ວຍກັນຈຣິງໆ ແຕ່ວ່າໄມ່ເກີ່ວ
ກັນ ໄຂ່ແດງມີເຢື່ອຫຼຸ່ມອູ້ນິດໜຶ່ງບາງໆ ໄມ່ເກີ່ວກັບໄຂ່ຂາວດ້ວຍ
ໄຂ່ຂາວຫຼຸ່ມອູ້ຂ້າງນອກໄໝຕິດກັນ

ຮສ່າຕິຂອງໄຂ່ແດງກໍລສ່ານີ້ ຮສ່າຕິຂອງໄຂ່ຂາວກໍລສ່ານີ້
ໄມ່ເຂົ້າກັນ ອູ້ຄຸນລະທາງເຫັນປຣາກວູທີເຕີຍວ

ເຫັນທີ່ໃໝ່ ອູ້ທີ່ໃໝ່ ຈຶ່ງເປັນທາງປັບປຸງ? ເຫັນປຣາກວູໜີ້
ອູ້ໃນກາລາງດວງຮຽມທີ່ທຳໃຫ້ເປັນກາຍມນຸ່ງໝີ ໄສບຣິສຸທີ່ເທົ່າພອງ
ໄຂ່ແດງຂອງໄກໆ

ສມາເຊີເບື້ອງຕໍ່ແລະສມາເຊີເບື້ອງສູງ

໒໛ ກຸມກາພັນເມື່ອ ພ.ສ.ເມື່ອ

๓๖

ปัญญา

วันนี้จะแสดงในเรื่องปัญญา ดวงปัญญาของมนุษย์ก็
ขนาดดวงจันทร์ดวงอาทิตย์ ของมนุษย์จะอ่อนไหว ทิพย์-
และเอียด รูปพระมหา รูปพระมหาเอียด โตเป็นลำดับขึ้นไป ของ
อรูปพระมหา อรูปพระมหาเอียด โตหนักขึ้นไป แต่ว่าถึงเป็น
ลำดับขึ้นไปเท่าไร ก็ยังไม่ถึงเท่ากายธรรม

กายธรรมใหญ่มาก ดวงปัญญานั้นขนาดไหน ปัญญา
นะออกจาดงนั้น ธรรมดวงนั้นของปุถุชน ปัญญาของปุถุชนรัว
ความเห็นมว่าไม่ซัดนัก คล้ายๆ เปลือกๆ ปัญญา ไม่ได้ใช้
กำเนิดของปัญญา ไม่ได้ใช้ปัญญาที่เป็นแก่น ใช้ปัญญาที่เป็น
เปลือกๆ เท่านั้น

ปุถุชนใช้ปัญญาผิวๆ เพินๆ ตัวเองก็ไม่เห็นปัญญา ไม่รู้
จักว่ามันอยู่ที่ไหน และก็ไม่รู้จักว่ารูปพรรณลักษณะมันเป็น
อย่างไร เพราะไม่เห็น เพราะทำไม่เป็น

พอทำเป็นแล้ว จึงเห็น ทำเป็นนะเห็นปัญญาทีเดียว
ว่าดวงโตเท่านั้นเท่านี้ ออยทีนั่นที่นี่ ใช้ถูกทีเดียว
ถ้าว่าทำไม่เป็นแล้ว ไม่เห็นปัญญา เป็นแต่รู้จักปัญญา
เท่านี้ ไม่เห็นมัน

ปัญญาเมืองต่างและปัญญาเมืองสูง
๔ มีนาคม พ.ศ.๒๕๖๗

๓๙

ศีล สมาริ ปัญญา

ศีลทั้ง ๓ ประการ ซึ่งสมเด็จพระบรมศาสดาอาจารย์ทรง
ประทานเทคโนโลยีไว้ว่า อธิศีล อธิจิต อธิปัญญา ทั้ง ๓
ประการนี้เป็นศีลทางพุทธศาสนาต้องประสงค์ แม้ศีลตั้งแต่
เป็นศีลตាំลงไปกว่านี้ พุทธศาสนาถือว่ามิได้ เพราะ ศีล สมาริ
ปัญญา ทั้ง ๓ ประการได้แลดงมาแล้ว

ศีลโดยปริยายเบื้องต่ำ ประสงค์เอากีล ๕ ประการ

ศีลโดยปริยายเบื้องสูง ประสงค์เอากฎีโมกข์ลังวะศีล
และบริบูรณ์ด้วยมารยาทและโศจร เห็นภัยทั้งหลายแม่ทache^๑
แม่มีประมาณน้อย ลามาแทนศึกษาอยู่ในลิกข忙ทบัญญัติน้อย
ให้ปฏิทั้งหลาย เห็นศีลโดยปริยายเบื้องสูง

สมาริโดยปริยายเบื้องต่ำ ประสงค์ได้ทรงแนะนำว่า
อริยสาภกในธรรมวินัยของพระตถาคตเจ้านี้ เป็นผู้สัลละอารมณ์
ทั้งล้วนหลุดขาดจากใจ ถึงเชิงความเป็นหนึ่งของใจได้ นี่スマาริ

โดยปริยายเบื้องตា

สามีโดยปริยายเบื้องสูง ทรงแนะนำให้ดำเนินถึงปัจฉุ-
มาน ทุติยมาน ตติยมาน จตุตติมาน เมื่อเข้ามานิดาม
หนึ่งได้ เรียกว่าสามีโดยปริยายเบื้องสูง

ปัญญาโดยปริยายเบื้องตា พระองค์ได้ทรงแนะนำว่า
อริยสាឍกในธรรมวินัยของพระตถาคตเจ้านี้ เป็นผู้ปฏิบัติถึง
ชีวความเกิดขึ้นและความเลื่อมไป รู้ความเกิดขึ้นและความ
เลื่อมไปชัด และข้อปฏิบัติดำเนินถึงชีวความลึ้นไปแห่งทุกๆ
โดยชอบ อันเป็นเครื่องเบื้องหน่ายอันประเสริฐ นี้ปัญญาโดย
ปริยายเบื้องตា

ปัญญาโดยปริยายเบื้องสูง คือพระองค์ทรงแนะนำว่า
ภิกษุในธรรมวินัยของพระตถาคตเจ้านี้ เป็นผู้รู้ชัดว่า 'นี่ทุกๆ
นี่เหตุเกิดทุกๆ' นี่ความดับทุกๆ 'นี้ข้อปฏิบัติให้ถึงความดับทุกๆ'
รู้ชัดในลัจจธรรมทั้ง ๔ นี้ นี่ทางปัญญาโดยปริยายเบื้องสูง

ศิลท์ ๓ ประการ
๑๔ มีนาคม พ.ศ.๒๕๖๓

๓๔

ອົທືສີລ

ອົທືສີລ ແປລວ່າ ສີລຍື່ງ ສີລຍື່ງນັ້ນເປັນໄຈນ?

ສີລตามປກຕິຮຽມດາທີໄດ້ແລດງມາແລ້ວໂດຍປະຍາຍເນື້ອງ
ຕໍ່າ-ເບື້ອງສູງ ສີລຍື່ງນະຍຶ່ງກວ່າເບື້ອງຕໍ່າ ເບື້ອງສູງໄປກວ່ານັ້ນຫຼືອ
ສີລຍື່ງນະຕ້ອງເຫັນສີລ ໄມ່ໃຊ້ຮູ້ຈັກສີລ ເຫັນສີລທີເດືອງ

ສີລໂດຍປກຕິສໍາຮມກາຍ ວາຈາ ເຮັດວຽກໄດ້ໄມ້ໂທໜ່າ ແດ
ເວັນເບັນຈົວວັດ ۵ ປະກາດ ຂາດຈາກຈິຕັ້ນດານ ບຣິສຸທິ່ດຸຈພະ
ອວິຍສາວກໃນຮຽມວິນຍຂອງພະສາສດາ ນີ້ສີລตามປກຕິຮຽມດາ
ໄໝໃໝ່ອົທືສີລ ນີ້ສີລໂດຍປະຍາຍເນື້ອງຕໍ່າ

ສີລໂດຍປະຍາຍເນື້ອງສູງ ແມ່ອນກິກຊຸ່ສາມແນວ ກໍາລັງສີກິຫາ
ກັນເຊັ່ນນີ້ ປາກົງໂມກ່າຍສັງວຽກສີລ ສໍາຮມຕາມພະປາກົງໂມກ່າຍ ເວັນ
ຂັ້ນທີ່ພະພຸກທີ່ເຈົ້າໜ້າມ ທຳມານຂັ້ນທີ່ພະອອງຄໍທຽງອນຸ້າຕ

ອາຈານໂຄຈຣສມຸປນຸໂນ ຕຶງພວ້ມດ້ວຍມາຮຍາທ ເຄື່ອງມາ
ປະພຸດຕິໂດຍເອົ້ວເພື່ອ ແລະໂຄຈຣ

อนุมติเตลุ วช.เชลุ ภยทสส.วี เห็นภัยทั้งหลายในโทช
แม้มีประมาณน้อย

สามารถลิเกชติ ปเทลุ สามารถศึกษาอยู่ในลิเกขابท
บัญญติน้อยให้ญั่งทั้งหลาย นีคิลโดยบริยายเบื้องลุง ไม่ใช่อธิคิล
ศิลบริสุทธิ์ตลอดจนกระทึ่งถึงเจตนา ความนึกคิดอ่าน
ก็เป็นศิลจริงๆ ตรงตามวาระพระบาลีว่า

เจตนาทำ ภิกขุเว ลีล ดูกรภิกขุทั้งหลาย เจตนาความ
คิดอ่านทางใจนั้นแหลกเป็นศิล รับลั่งดังนี้

นี่ก็เป็น “เจตนาศิล” ความคิดอ่านทางใจ ศิลมีแต่กาย
กับวาจา เจตนา ก็เป็นศิล ความนึกคิดอ่าน ก็เป็นศิลอีก เป็นศิล
ด้วย แต่ว่ายังไม่ถึงอธิคิล

อธิคิล ศิลที่เห็น ไม่ใช่ศิลที่รู้ เจตนาความคิดอ่านปกติ
ஸଲାଲ୍ୟର୍ୟବର୍ତ୍ୟକମାଜାକଶିଲ

ศิลเป็นดวงใจ อยู่ในกลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกาย
มนุษย์ ดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์ ใบบริสุทธิ์ เท่าฟองใจ
แดงของไก่ ดวงศิลอยู่ภายนอกในนั้น ใบบริสุทธิ์เท่าดวงจันทร์ดวง
อาทิตย์ อยู่ในดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์ ใบบริสุทธิ์เท่า

ฟองไน่แดงของไก่

คีลดวงนั้นแหละ ถ้าผู้ปฏิบัติไปถึง ไปเห็น เป็นปราภู
ขึ้นในศูนย์กลางกายมนุษย์ เห็นเป็นปราภูขึ้น

คีลดวงนั้นแหละได้ชื่อว่าเป็นอธิคีล เป็นอธิคีลแท้ๆ

คีลทั้ง ๓ ประการ
๑๔ มีนาคม พ.ศ.๒๕๖๗

๓๙

รบกับความแก่ความตาย

เวลาหนึ่งเขาว่าสมควร (พระเดชพระคุณหลวงพ่อสด จนทลโร) วัดปากน้ำกำลังลุกกับความแก่ ความตาย

สู้ริจฯ ผู้เทคโนโลยีเหละ ๒๒ ปี ๘ เดือนเชยแล้ว ๘
เดือน ๕ วัน วันนี้แล้ว วินาทีนี้ไม่ได้หยุด เพียรสู้ความแก่
ความตายไม่ได้ถอยกันเลย พระยาแม้จุราธมีเท่าไรจับกัน
หมด จับกันหมดตรึงกันหมด ลงโถหักหมดที่เดียว มี
เท่าไรไม่ให้ทำลายพระ ไม่ให้ข่มเหงพระได้ ให้เลิกข่มเหง
ให้เลิกทำลายพระเสียให้ได้

จะแก่ความแก่ ความเจ็บ ความตายใหม่ ไม่ให้มีแก่ ไม่
ให้มีเจ็บ ไม่ให้มิตาย เมื่อเกิดขึ้นมาเป็นมนุษย์แล้ว ก็ให้เป็น^๑
มนุษย์เด็กๆ ก้อย่างหนึ่งรู้กันได้ชัดๆ เด็กๆ ก็รู้ ไม่ลวยไม่เจา
นักพอสมควร ถ้ายิ่งแก่หนักเข้ายิ่งสวยงามหนักเข้า ยิ่งแก่
หนักเข้าก็ยิ่งสวยงามหนักเข้า แล้วก็โตหนักเข้าด้วย ผิดกัน
โตหนักเข้าๆ สวยงามหนักเข้า โตหนักเข้าสวยงามหนักเข้า
ไม่มีอะไรลงกัน มีแต่ไข้ขึ้นกันไป ไม่มีถอยกลับกัน

พอครับบารมีของตนที่จะได้ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า หรือพระอรหัตอย่างใดอย่างหนึ่ง ก็เป็นพระพุทธเจ้าพระอรหัต ไม่ต้องไปทรมานให้เหนื่อยยากลำบากแต่อย่างหนึ่งอย่างใด อยู่ในบ้านในช่องตามขอบใจ พอครับกำหนดเข้าก็เป็นพระพุทธเจ้า เป็นพระอรหันต์ที่เดียว เป็นพระพุทธเจ้าพระอรหัต

เวลาไปนิพพาน ไม่ต้องถอดลักษณะหนึ่ง กายมนุษย์-กายมนุษย์ละเอียด กายทิพย์-กายทิพย์ละเอียด กายรูปพระ-กายรูปพระละเอียด กายอรูปพระ-กายอรูปพระละเอียด กายธรรม-กายธรรมละเอียด กายธรรมโสดา-กายธรรมโสดาละเอียด กายธรรมลูกทากา-กายธรรมลูกทากาละเอียด กายธรรมอนาคต-กายธรรมอนาคตละเอียด กายธรรมอรหัต-กายธรรมอรหัตละเอียด ไม่มีถอดกันเลย เป็นทั้งดุณทั้งก้อน ไปนิพพานหมดทั้งดุณทั้งก้อนที่เดียว

นี้ที่สมการวัดปากน้ำรบกับพระยาแมจจูราช รบกับความแก่ความตายรบท่านี้ แก่ให้เป็นอย่างนี้ ถ้าไม่เป็นอย่างนี้ สมการวัดปากน้ำไม่แรมราตรีที่อื่นล่ะ ยอมตายไม่ถอยกันเลย

ปัพโตปมคณา
๒๙ มีนาคม พ.ศ.๒๕๖๗

๔๐

ความไม่ประมาท

ความไม่ประมาทนะ ไม่ประมาทในอะไร?

ไม่ประมาทในการรักษาสุจริต ละทุจาริตรอแล้ว ทำสุจริตให้เกิดมีเสมอไป

ไม่ประมาทในการละความเห็นผิด ทำความเห็นถูกให้มีเสมอไป

ไม่ประมาทในการยกยุทธ์ ภลีทุจาริตร มโนทุจาริตร ทำให้กาญสุจริต วจีสุจริต มโนสุจริต มีเป็นเนื่องนิตย์ไม่ขาดสาย

ไม่ประมาทในการบริสุทธิ์ ไม่ประมาทเหล่านี้เป็นความไม่ประมาทเด่นๆ เป็นความไม่ประมาทของคนมีปัญญาไม่และเอียดนัก มีปัญญาหลาย

ถ้าว่าไม่ประมาทจริง ไม่ประมาทในการทำใจให้หยุดให้นิ่ง ทำใจให้หยุดนิ่งอยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกาย

มนุษย์ใสบริสุทธิ์ ทำใจให้หยุดนิ่งจนกระทั่งเห็นดวงใจเท่าดวงจันทร์เท่าดวงอาทิตย์

ถ้าเห็นแล้วก็ไม่ปล่อยละทีนี้ นั่ง นอน กิน ดื่ม ทำ พูด คิด อุจจาระ ปัสสาวะ ชำเลืองไว้เลмо มองอยู่เลмо ใจรอด อยู่เลмо ไม่เหลือกันละ ไม่ให้ใจหลุดทีเดียวจากดวงธรรมที่ เกิดขึ้นนั้น ไม่ให้ใจหลุดทีเดียว ติดทีเดียว

มงคลคำสา

๑๙ เมษายน พ.ศ.๒๕๕๗

๔๐

หยุดได้เป็นมงคล

พอใจหยุดเลียได้เท่านั้นแหละ ลาภ ยศ สรรเสริญ สุข
เลื่อมลาภ เลื่อมยศ ติเตียน ทุกๆ ไม่กระทบกระเทือนแล้ว
เคยเสียแล้วล่ะ ไม่อาจดูรเดือดร้อนด้วยอภิญญาณ์-อนิญญา-
ณ์แล้ว ต้องทำใจให้หยุด

พอหยุดเลียเท่านั้น ทั้งอภิญญาณ์อนิญญาณ์ ทำ
อะไรไม่ได้ ตรงนั้นนั้นแหละ ถ้าทำใจให้หยุดตรงนั้นแล้วก็ได้ละ
ถูกส่วนแหละ ถูกส่วนเช่นนั้นละก็ ลิงที่เป็นอภิญญาณ์ ลาภ ยศ
สรรเสริญ สุข ก็ได้

ส่วนที่เป็นอนิญญาณ์ เลื่อมลาภ เลื่อมยศ ติเตียน
ทุกๆ ไม่กระทบกระเทือน ทำให้จิตกระทบกระเทือนไม่ได้

ถ้าจิตเป็นขนาดนี้แล้ว บุคคลนั้นถึงซึ่งความสูงสุดแล้ว
ถึงซึ่งมงคลแล้ว เข้าถึงซึ่งเนื้อหนังมงคลแล้ว เป็นตัวมงคลขึ้น
แล้ว บุคคลนั้นเป็นตัวมงคลขึ้นแล้ว

นี่อย่างได้มงคลต้องทำอย่างนี้นะ

ถ้าทำไม่ถูกอย่างนี้ละก็ ไม่ได้มงคลทีเดียว

ถ้าว่าหาดูรเดือดร้อนไปตามอภิญญาณ์-อนิญญาณ์ เป็นอัปมงคลแท้ๆ อัปมงคลไม่ใช่เป็นแต่เฉพาะมาราธภัยชาติ นะ กิกขุสามเณรเหมือนกัน พอกลงบไม่ลง ทำใจหยุดไม่ได้ก็เป็นอัปมงคลแท้ๆ

เมื่อรู้เช่นนั้น รู้จักละ อัปมงคล เช่นนี้ นี่ต้องเพียรทำใจให้หยุดเข้าซี

หยุดได้เวลาใด ก็เป็นมงคลเวลานั้น

ถ้าหยุดไม่ได้เวลาใด ก็เป็นอัปมงคลเวลานั้น

ให้รู้จักชัดดังนี้นะ

มงคลสูตร

๒๕ เมชายน พ.ศ.๒๕๔๗

๔๒

ไม่โสก

โอลีก์ โสกน่าเข้าเปลว่า ความพากความเมือด ความพากของใจ ความเมือดของใจ ความแห้งของใจ ความแห้ง เมือดของใจนั้นเรียกว่า โสก เข้าเปลว่าความแห้ง

โลโก โสจนา โสจิตตุตต์ อนโนต์ โลโก อนโนต์ ปริโลโก แห้งเหือดโดยรอบ ผาดเมือดโดยรอบของใจ นั้นเรียกว่า ความโสก โสกนั้นแหลกที่จะมีกับจิตของบุคคลได้ชั้นได้ ก็ เพราะอาศัยใจนั้น

หยุด พอยใจหยุดเข้าไปเวลาได
เวลาหนึ่นโสกยอมลงไปทันที

โสกนี้จะเกิดเวลาได? เวลาพลัดพรากจากลิ่งที่รักที่ชอบใจ พลัดพรากจากพื่นอองวงศานาญาติใดๆ หรือตายจากกันนั้นแหลก โสกเกิดละ พ่อโสกเกิดชั้นเวลาไดใจผาดเมือด

ข้างในนั่งไม่ได้แหงผากแต่อย่างหนึ่งอย่างใด พอความโสก
เกิดขึ้นเท่านั้นแหละแหงไปทันทีที่เดียว

คนมีเรี่ยวมีแรงคนอ้วนนั่นแหละ หมวดแรงนอนผลอยที่
เดียว นั่นแหละความแหงเหือดของใจลະ ความโสกละ นี้
ความโสกระบทหัวใจเข้าแล้วเช่นนี้ ความโสกระบทดวงใจ
เข้าแล้วเช่นนี้ เป็นไปตามอ่านใจของความโสกแล้วต้องเป็นตังนี้

ต้องแก่ไขทันที **ทำใจหยุดเลีย พ้อใจหยุดเลียเท่านั้น**
แหละ **ไม่ยักโสกแต่นิดเดียว** โลกธรรมจะมากะบทลักษ์เท่า
หนึ่งเท่าใดก็ไม่โสก

เลื่อมลาภ เลื่อมยศ ติเตียน ทุกข์ ลักษ์เท่าหนึ่งเท่าใดก็
ไม่โสก พลัดพรากจากเมีย ลูกสาว ลักษ์เท่าหนึ่งเท่าใดก็ไม่โสก
 เพราะใจหยุดเลียแล้ว

มงคลสุตร
๒๕ เมษายน พ.ศ.๒๕๔๗

๔๓

ลงโทษตัวเอง

ถ้าใจหยุดเสียแล้ว โลกธรรมกระทบกไม่ได้ เศร้าหมอง
ชุ่นมัวบ้างด้วยประการต่างๆ เหตุนี้ต้องค่อยระวังตัวทีเดียว
ระวังตัวอย่าให้เคร้าหมองชุ่นมัวได้

ถ้าเคร้าหมองชุ่นมัวได้ เพราะตัวโน่ไม่ทันกับดวงจิต
โง่กว่าดวงจิต ไม่ทำจิตให้หยุดเสีย ทำจิตปล่อยไปตามอารมณ์
ไปกินกับอารมณ์

เมื่อเลื่อมลาภ เลื่อมยศ ติเตียน ทุกข์ เข้าไประدمได้เช่นนี้
ก็ทำจิตให้เคร้าหมองชุ่นมัว ไม่ผ่องใส

เมื่อจิตไม่ผ่องใส นั้นลงโทษตัวเอง ไม่ใช่ลงโทษใคร
ลงโทษตัวของตัวเอง

มงคลสูตร

๒๕ เมษาายน พ.ศ.๒๕๗๓

๔๔

ประเด็นรักรักทั้งหลาย

ในโลกมนุษย์นี้ หรือในโลกอื่นๆ ก็มีสิ่งๆ อย่างความกทรัพย์ทั้งนั้น มีใช้สอยทั้งนั้น หรือว่ารัตนะอันประณีตในสวรรค์ รัตนะอันใดอันประณีตอยู่ในสวรรค์โน่นແນະ

สวรรค์นั่งลีกซึ้ง จตุมหาราช ดาวดึงสา ยามา ดุลิต นิมมานารดี ปรินิมิตาวลัตตี พวงนั้นใช้แก้ววิเศษทั้งนั้น แก้วทั้งนั้น ใช้แก้วก็คือรัตนะทั้ง ๓ ประการนั้นเอง มีทั้งเป็นทั้งตายทั้งตายก็เป็นเครื่องประดับประดาใช้สอย มิได้ขาดตกบกพร่องประดับประดาวิมานต่างๆ ประดับประดาแท่นที่สำหรับนั่งนอนสำราญ สำหรับเป็นเครื่องประดับวิมานหาที่เปรียบไม่ได้

แก้วเหล่านั้นคงตามนักที่เดียว นั่นรัตนะอันประณีตบรรดา ๖ ชั้นฟ้า มีแก้วประดับทั้งนั้น นั่นเขาเรียกว่า อวิญญาณกทรัพย์ เป็นของมีค่า

ที่เรียกว่า **สวัสดิภาพทรัพย์** นั่คือของใช้ รัตนะ ๗ ประการ ใช้รัตนะ ๗ ประการ ไม่มีความทุกข์ มีแต่ความสุข กายพรหมปาริสุชา พรหมบูโรหิตา มหาพรหมา ปริตรตาภา อัปปมาณภา อาภัสสรา ปริตรสุภา อัปปมาณสุภา สุกิณหา เวหปผลา อลัญญีลัตตา อวิหา อตัปปा สุทัลสา สุทัลลี อกนิภูษา ใน ๑๒ ชั้นนี้ใช้รัตนะ ๗ เมื่อونกัน ใช้แก้วแบบเดียว กัน ทั้งเป็นทั้งตาย เป็นทอง เป็นแก้ว เป็นวิเศษต่างๆ หากที่เปรียบ ไม่ได้

หรือว่าในอรูปสัตว์ อาการسانัณญาตนะ **วิญญา-** นัญญาตนะ อาการัญญาตนะ แนวลัญญานาสัญญาตนะ ได้รับรูปพระรัตนะ เพราะสวัสดิภูมานก อวิญญาณกรัตนะ เหล่านี้ ให้ได้รับความสุขต่างๆ

**รัตนะเหล่านั้นจะมีมากน้อยเท่าใดก็มีไปเถอะ ล้วนไม่
เท่าทันกับพระตถาคตเจ้า พระตถาคตเจ้าเลิศประเสริฐ
กว่ารัตนะทั้งหลายเหล่านั้น**

พระตถาคตเจ้าจะรูปพระณลัณฐานเป็นอย่างไร? ออยู่ ที่ไหน? ที่นี่เราจะรู้จักกละ พระตถาคตเจ้าที่เรียกว่าเลิศประเสริฐ กว่านะ ก็รัตนะอีกเมื่อันกันนั้นแหลก

พุทธวัตนะนั้นแหล่งเป็นพระตถาคตเจ้า และ ที่เราได้
ธรรมกายแล้วก็ถึงพุทธวัตนะ
ธรรมกาย คือพุทธวัตนะที่เป็นโโคตรภู
ธรรมกาย คือพุทธวัตนะคือพระโพสดา
ธรรมกาย คือพุทธวัตนะที่เป็นพระลูกทาคตา
ธรรมกาย คือพุทธวัตนะที่เป็นพระอนาคต
ธรรมกายที่เป็นพุทธวัตนะที่เป็นพระอรหันต์ ทั้งหลาย
ทั้งจะเอียดเป็นพุทธวัตนะทั้งนั้น
แก้วคือพุทธวัตนะนั้นแหล่ง นั้นแหล่งตัวพระตถาคต
เจ้าที่เดียว

รัตนสุธรรม
๒๖ เมษายน พ.ศ.๒๕๖๗

๔๔

นอกใจหรือในใจ

พุทธ์ เป็น nemit กามเกิดจากพุทธรัตนะ

ธรรม เป็น nemit กามเกิดจากธรรมรัตนะ และ

สุ่ย เป็น nemit กามเกิดขึ้นจากสังฆรัตนะ

พุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ ทั้ง ๓ นี้เป็นตัว
แก่นสารของพระพุทธศาสนา

พุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ ทั้ง ๓ นี้ อยู่ที่ไหน?
อยู่ในตัวของเรานี่เอง อยู่ในตัวตรงไหน?

ในตอนคีรียะ หรือว่าอยู่ในตอนเท้า หรือว่าอยู่ในท่อน
ตัว เอกาคออก geleiy เอกาขากอก geleiy เหลือแต่ท่อนตัว จะอยู่
ตอนขา ตอนหัว หรือว่าอยู่ตอนตัว พระพุทธเจ้าอยู่ตรงกลาง
กาย เรา มีกกลางมีศูนย์ ตรงสะดือนั่นเป็นศูนย์นั่นเรียกว่า กกลาง
กาย สะดือทะลุหลัง ขวางทะลุซ้าย เมื่อไอนเราขึ้นด้วยเล้นหนึ่งให้ตึง
ตรงกลางที่ด้วยจดกันนั่นแหลกเรียกว่า กกลางกึก

ทรงกลางก็เห็นอละเอือขึ้นมา ๒ นิ้ว พระพุทธเจ้าอยู่
ตรงนั้น ทรงกลางก็นั่น ให้เอาใจไปหยุดนิ่งอยู่ทรงกลางก็นั่น

พระพุทธเจ้าอยู่นอกใจหรือในใจ? ให้เอาใจไปหยุด
นิ่งอยู่ตรงนั้น พอใจหยุดนิ่งก็เข้ากลางของใจที่หยุดนิ่งนั้น
ทีเดียว

ที่เข้าว่าสวรค์ในอกนรกในใจ พระก้อยู่ในใจ พอใจหยุด
นิ่งก็เข้ากลางของใจที่หยุดนิ่ง กลางของกลาง กลางของกลาง
กลางของกลาง ซ้ายขวา หน้าหลัง ล่างบน นอกใน ไม่ไปทีเดียว
กลางของกลาง กลางของกลาง กลางของกลาง หนักเข้า

พอหยุดถูกล่วนเข้าเท่านั้นจะเห็นทางที่จะเข้าไปถึงกาย
ละเอียดเป็นชั้นๆ เข้าไปจนถึงพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ

เราต้องรู้ ถ้าไม่รู้เราจะระลึกถึงพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ
สังฆรัตนะไม่ถูก

ถ้ารู้จักเลี้ยแล้ว จะระลึกถึงพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ
สังฆรัตนะได้ถูกต้อง

ภัตตาณุโภทนาภิกา
๙ พฤษาคม พ.ศ.๒๕๔๗

๔๖

บุญติดทุกภาษา

วันนี้ท่านเจ้าภาพได้บริจาคมหาน ถูกทักษิณย์บุคคลผู้มีธรรมกามมากด้วยกัน บุญกุศลจึงยิ่งใหญ่ไปศาลไหлемาสู่สันดานของเจ้าภาพ ติดอยู่ท่ามกลางศูนย์กลางที่ทำให้เป็นภาษา mn̄zh̄ȳ ใบริสุทธิ์เท่าฟองไข่แดงของไก่อยู่ในกลางดวงนั้น กลางดวงภาษามนุษย์ก็ติดกัน-กลางดวงภาษามนุษย์และเอียดก็ติดกันอีกดวงหนึ่ง เป็นบุญอีกดวงหนึ่ง

กลางดวงภาษทิพย-ภาษทิพยและเอียดก็ติดกันทั้งนั้น
ภาษาอรุปพรหม-ภาษาอรุปพรหมและเอียดก็ติดกัน ภาษาอรุปพรหม-
ภาษาอรุปพรหมและเอียดก็ติดกัน

ภาษาธรรม-ภาษาธรรมและเอียดก็ติดกัน ภาษาโสดา-ภาษา
โสดาและเอียดก็ติดกันเหมือนกัน ภาษาลกทาคา-ภาษาลกทาคา
และเอียดก็ติดกัน ภาษาอนาคต-ภาษาอนาคตและเอียดก็ติดกัน
ภาษาอรหัต-ภาษาอรหัตและเอียดก็ติดกันอีก นับอลงไข้ภาษาไม่ถ้วน

บุญบริจาคเพียงครั้งเดียวนี้ ติดเป็นดวงๆ ไปนานด
๑,๐๐๐ วันพะนิพพาน เมื่อเจ้าภาพได้ถวายทานขาดจากใจเป็น^๙
ลิทธิ์ของผู้รับ ผู้รับจะใช้อาย่างไรก็ใช้ได้ เพราะเป็นลิทธิ์ของ
ตนแล้วขณะใด ขณะนั้น บุญภารกิจนุทา บุญให้มาติดอยู่
ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมโนชัยของเจ้าภาพ ไล
บริสุทธิ์ปราศจากมลทินที่เดียว เหมือนสวิตซ์ไฟฟ้าวูบเดียว
ไฟก็ติด ฉะนั้น

ภัตตาณุโภทนากถก
๙ พฤษาคม พ.ศ.๒๕๔๗

๔๓

ไม่ยาก ไม่ง่าย

เราเป็นพุทธศาสนิกชนหญิงก็ดี ชายก็ดี เป็นครูหัสดีหรือ
บรรพชิตก็ตาม ต้องรู้จักพระรัตนตรัยนี้

ถ้าไม่รู้จักรัตนะทั้งสามนี้ แล้ว การนับถือศาสนา
ปฏิบัติในศาสนาເອົາຕ່ວອດໄມ້ໄດ້

ถ้าได้เข้าถึงพระพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ และลังมรัตนะ^๑
แล้วก็แกໍไขໂຮຄກຍ້ໄຊເຈັບຕ່າງໆ ໃຫ້ຫຍາດໄດ້ບ້າງ ທຳອະໄຣໄດ້ຜລ
ອັນຄັກດີລືທີ່ບ້າງ ນັ້ນກີ່ພຣະຄຸນຂອງພຣະຮັດຕະວັຍ ທີ່ມີຢູ່ໃນ
ຕັວຂອງເຮົາ ແຕ່ທ່າກໃຊ້ໄໝເປັນ ທຳໄມ່ເປັນ ກີ່ໄມ່ປຣາກງູ້ເໜືອນກັນ

ถ้าໃຊ້ເປັນທຳເປັນຖຸກລ່ວນເຂົາແລ້ວ ເຫັນປຣາກງູ້ຈິງໆ ແຕ່
ວ່າເປັນໜັ້ນໆ ເຂົາໄປ

ไม่ใช่ເປັນຂອງຈ່າຍ ເປັນຂອງຍາກລຳບາກອຸ່ງ

จะว່າຍາກກີ່ໄໝຍາກຈຸນເກີນໄປ

จะว่าง่ายก็ไม่ง่ายจนเกินไป
หรือว่าไม่ยากไม่ง่ายนั้นก็ถูก
คือไม่ยากสำหรับบุคคลผู้ที่ทำได้ ปฏิบัติได้
ไม่ง่ายสำหรับบุคคลที่ทำไม่เป็นปฏิบัติไม่ถูก
คนทำไม่ได้ ปฏิบัติไม่เป็นกับอกว่ายาก
แต่คนทำได้ปฏิบัติถูกก็ยังกว่าง่าย
 เพราะฉะนั้น จึงว่าไม่ยากไม่ง่าย
ไม่ยากแก่คนที่ทำได้ ไม่ง่ายแก่คนที่ทำไม่ได้
หลักนี้เป็นของสำคัญนัก เพราะเป็นชั้นๆ เข้าไป

ภัตตาณูโมธนากรสถาปนา

๕ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๔๗

๔๔

รู้วันตายได้

ธรรมกาย นีคือ พุทธรัตนะ

ดวงธรรมที่ทำให้เป็นธรรมกายนั้น เรียกว่า ธรรมรัตนะ

ธรรมกายละเอียดอยู่ในกลางดวงธรรมรัตนะนั้นเรียกว่า

ลังฆรัตนะ

ให้รู้จัก พุทธรัตนะ อธรรมรัตนะ ลังฆรัตนะ เท่านี้ก่อน

เมื่อรู้จักพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ ลังฆรัตนะ อย่างนี้แล้ว
เจ้าภาพผู้บริจากทานวันนี้ ผู้ที่เป็นหัวหน้าเข้าเป็นคนมีธรรมกาย
เข้าถึงธรรมกายละเอียดแล้วสามารถใช้อะไรได้ต่างๆ

ดังนั้นเราที่ยังไม่ได้ จงอุตสาห์พยายามเพียรเรียนให้
เข้าถึงธรรมกายละเอียดนี้บ้าง ให้ถึงธรรมกายเช่นเขานี้บ้าง

หากถึงธรรมกายเช่นนี้แล้วจะເຂາຕົວຮອດໄດ້ ตายเสีย
ชาติก่อนก็ได้ ถ้าวันไหนจะตายก็รู้ คือสามารถรู้ได้

เป็นหญิงก็ดี เป็นชายก็ดี ทั้งคฤหัสถ์และบรรพชิตได้มา
ประสบพบพระพุทธศาสนาแล้ว ต้องเพียรพยายามเข้าถึง
พุทธธรรมะ ธรรมรัตนะ และลังธรรมรัตนะให้ได้เช่นนี้

พระพุทธธรรมะ ธรรมรัตนะ และลังธรรมรัตนะ นี่
แหล่งเป็นแก่นของพระพุทธศาสนา

เมื่อเรารู้จักพุทธธรรมะ ธรรมรัตนะ และลังธรรมรัตนะ อย่าง
นี้แล้ว เราจะไม่ทำความช้ำด้วยกาย ด้วยวาจา และด้วยใจ
เราจะเป็นคนบริสุทธิ์ด้วยกาย ด้วยวาจา และด้วยใจ
อย่างเที่ยงแท้ โดยไม่ต้องลงสัย

ภัตตาณุโนทนาภิกาน
๑๐ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๖๔

๔๙

ทานแท้

ท่านกล่าวว่า ทาน นี่ เทติ ทานการให้ คนเราจำเป็นต้องให้ทุกคน ถ้าไม่слะไม่ให้ไม่ได้ เพราะถ้าไม่ให้กันแล้วจะได้ประโยชน์อย่างไร หากให้กันแล้วจึงจะได้ประโยชน์

เราปกครองเรือน เราเก็บต้องให้ เวลาเช้าแม่ครัวต้องหุงอาหารให้พ่อบ้าน ถ้าไม่ให้ประเดี่ยวพ่อบ้านจะทุบตีเอา หากให้ให้อิ่มเสียแล้วจะได้ไม่ทุบตี

เด็กเล็กลูกหญิงลูกชาย ถ้าไม่ให้ก็ร้องให้ พอให้แล้วพวกเด็กๆ เหล่านั้นก็ไม่ร้อง ลดดาวกลบ้ายไปวันหนึ่งๆ การให้เช่นนั้นเรียกว่า ทาน ให้ลูกก็เป็นทาน ให้สามีก็เป็นทาน ให้ภรรยา สามีก็เป็นทาน แต่ว่าต้องให้โดยไม่มุ่งหวังลิ่งหนึ่งลิ่งใดตอบแทน จึงจะเป็นทานแท้ๆ

ถ้ามุ่งหวังลิ่งหนึ่งลิ่งใด ก็ไม่เป็นทาน อวย่างให้ข้าวแมว กิน หากมุ่งหวังเพื่อให้แมวนั้นไว้จับหนู การให้อย่างนั้นก็ไม่

เป็นท่าน ต้องให้กินโดยไม่มีมุ่งหวังอะไรตอบแทนจากมัน ให้มัน กินเพื่อให้หายหิวกันดอยาก หากให้อ่าย่างนี้จึงจะจัดว่าเป็น ทาน จะให้แก่สัตว์เดรัจฉานอย่างอื่นได้ก็ตาม ต้องให้โดยไม่มีมุ่งหวัง อะไรมอย่างนี้ทุกครั้งไป

หรือลูกเรา เราให้โดยไม่มุ่งหวังจะให้ลูกเลี้ยงเราในข้าง หน้า หรือให้รักษาวงศ์ตระกูลของเราให้สูง ให้พระเราเกิด มาแล้วก็เลี้ยงกันไปอาคาร เราไป หากเราไม่ให้อาคาร ไม่เลี้ยงแล้ว ลูกๆ เหล่านั้นก็ต้องตาย

**เมื่อเราให้ทานโดยไม่คิดอะไรดังกล่าวนี้ จึงจัดเป็น
ทานแท้ๆ ที่เดียว**

ภัตตาณูโมทนากถা
๑๐ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๗

๕๐

เพราะการให้

ถ้าว่าคนมีปัญญาฉลาดอย่างนี้ ตระกูลของตนจะใหญ่โต
ลักษณะได้ก็ตาม ให้ให้หนักเข้า คนก็จะมากขึ้นเป็นลำดับ เป็น
สุขขึ้น กินก็เป็นสุข นอนก็เป็นสุข ทั้งกาย วาจา และใจ
เพราะการให้นั้นแหละ เป็นตัวสำคัญ

หากฉลาดในการให้ก็จะเป็นพระเจ้าแผ่นดินในชาตินี้ได้
คนที่เราให้นั้นยอมยกย่องสรรเสริญเคารพนับถือในเรา เราไม่
ต้องไปเอาอะไร ให้หนักเข้าเท่านั้น พากเข้ายอมคุ้มครอง
รักษาเราเอง กลัวเราจะเป็นอันตราย เพาะถ้าคนให้เป็น
อันตรายเลียแล้ว พากเขาก็อดอยากลำบาก คนที่รับให้นั้น
แหละย่อ嘴ช่วยรักษาทั้งบ้านและสมบัติของเรา

เมื่อเราให้หนักเข้าเช่นนี้ สามีก็คงอยู่คนเดียว ภรรยา
ก็คงอยู่คนเดียว ไม่เป็นสองไปได้ ถ้าเราไม่ให้นั้นแหละจะอยู่ด้วย
กันไม่ได้ที่เดียว ทั้งสามีภรรยาลูกก็ต้องแยกจากกัน ให้รู้จักให้
อย่างนี้ก็จะปกครองบ้านเรือนสมบัติได้

หญิงก็ตี ชายก็ตี ถ้าอยากให้วงค์ตระกูลของตนลุ้งขึ้น
ต้องการให้คนมากขึ้น มีพวกรักพ่องวงศ์หวานมากขึ้น ก็อย่าเป็น
คนตระหนี่ จะแก่ไขด้วยปัญญาของตน ถึงคราวให้อาหารก็ให้
อาหาร ถึงคราวให้ผ้าก็ให้ผ้า ถึงคราวให้ที่หลับนอนก็ให้ที่หลับ
นอน ถึงคราวให้ยา raksha rok ก็ให้ยา raksha rok ให้ไปตามกาล
เวลาอย่างนั้น ให้เข้าเป็นสุเบิกบานสำราญใจ

หากเราให้ออย่างนี้แล้ว วงศ์ตระกูลของเราย่อมลุ้งขึ้น
เป็นลำดับ เป็นที่สรรเสริญ นิยมชมชอบของคนทั่วไป

ภัตตาณูเมธนาภกษา^๔
๑๐ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๖๗

๔๐

รักษาศีล

หากว่ามีคนมากเช่นนี้ คือตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไป เราต้องรักษาศีล ต้องบริสุทธิ์กาย บริสุทธิ์วาจา และบริสุทธิ์ใจ ไม่มีร่องรอยเลียกระทบกระเทือนใจกัน

กายจะให้เดือดร้อนตนเองและคนอื่นก็ไม่มี

วาจาจะให้เดือดร้อนตนเองและคนอื่นก็ไม่มี จะอยู่ด้วยกันมากน้อยเพียงใดก็ตาม ไม่ลบایใจเหมือนกับอยู่คนเดียว

ดังนั้น จึงไม่ควรเบียดเบียน ไม่กระทบกระเทือนเปรียบเปรย ไม่อิจฉาริษยา กันอย่างใดอย่างหนึ่ง มีศีลด้วยกันทั้งหมดศีล ๕ คือ ปานาติبات อธินนาทาน กาเม มุสา สุรา

๕ ลิกขานบท นี้ต้องบริสุทธิ์จริงๆ คือไม่เบียดเบียนกันให้เดือดร้อน ด้วยการมา ไม่ลักขโมย ฉ้อโกง หลอกลวงกันให้เดือดร้อน ไม่ประพฤติผิดในลักษณะของคนอื่นเขา ถ้าประพฤติผิดเข้าก็เดือดร้อน

ถ้าไม่พูดปดกันก็ไม่เดือดร้อน ถ้าพูดปเด็กก็เดือดร้อน
ไปเลเพลี่ราเข้า คนดีๆ ก็กล้ายเป็นคนบ้าพูดจาอ้อแขอไม่
เป็นเรื่อง หรือคนดีๆ ก็กล้ายเป็นคนครึ่งบ้าครึ่งบอยไป ถ่าว่า
เต็มที่เข้าก็อาจกล้ายเป็นบ้าบอยไปเลย

ถ้าว่าเมื่อไดฤทธิ์สุราหมดไปแล้ว นั่นแหล่ะจึงจะพูดจา
กันรู้เรื่องกลับเป็นคนดีได้ตามปกติ นี่ เพราะฤทธิ์สุราทำให้เป็น
ไปอย่างนั้น

ควรระวังให้ดี อย่าให้เหตุเหล่านี้เข้าครอบงำได้ ตนเอง
จึงจะเป็นสุขกายสุขใจ มีคนมากมายเท่าไรก็เป็นสุข ไม่ต้อง^๔
เดือดร้อนเลย แต่เป็นสุขอย่างธรรมชาตเท่านั้น

ถ้าจะให้เป็นสุขและฉลาดยิ่งขึ้นไป ต้องเจริญภวานา

ภัตตาณูโมทนากษา

๑๐ พฤศภาคม พ.ศ.๒๕๕๗

๔๒

ภารนาช่วยได้ทุกประการ

ภารน์ ภารเติ ทำให้จริง ให้หยุด ให้นิ่ง ทำให้มี ให้เป็น
ขึ้น กีร้อยกีพันคนก็นอนหลับสบาย กีคนๆ กีสองบันจัง

เมื่อลงบนนิ่งแล้ว มีคนลักษ์เท่าไรก็ไม่รกรุงรากตา ไม่
รำคาญ ไม่เดือดร้อน เป็นสุขสำราญเยิกบานใจ นีเข้า
เรียกว่าภารนา ทำให้ใจหยุดสงบ หยุดลงบนแล้ว

ไม่ใช่แต่เท่านั้น หยุดอยู่ลงบนหัวเรื่องทำ จะได้ทรัพย์
สมบัติตามเลี้ยงกันอีก ให้พากเขายอยู่เป็นสุขสำราญสมบูรณ์ด้วย
เครื่องกินเครื่องใช้ ไม่ขาดตกบกพร่อง จะให้เป็นคนสมบูรณ์
อยู่เสมอ ก็ต้องใช้วิชาไวปัลสนาภารนา ต้องเฉลี่ยวฉลาดให้
อาหาร หาปัญญาแก้ไขให้ทานในวันต่อไป ไม่ให้หมดให้ลิ้นไป

เมื่อให้ทานไม่หมดไม่ลิ้นไป เช่นนี้ พากพ้องก็มากขึ้น
เป็นลำดับ มี ๑๐๐ กิโลเมตรเป็น ๒๐๐ ๓๐๐ ๔๐๐ ๕๐๐ ๖๐๐ จน
กระทั้ง พันหนึ่ง ๒,๐๐๐ ๓,๐๐๐ เป็นลำดับไป

การให้น้ำเหลวเป็นลำคัญ

เมื่อมีพวกร้องมากขึ้นแล้ว ก็ให้รักษาคีล ให้บริสุทธิ์กาย
บริสุทธิ์วาจา บริสุทธิ์ใจ และเจริญภารนา ทำภารนาให้เจริญ
ขึ้นทุกคน

เมื่อพวกรเข้าเจริญภารนาแล้ว ภารนานั้นเหลวจะช่วย
เข้าได้ทุกประการ

ภัตตานุโภทนากถาวร

๑๐ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๔๗

๕๓

บุญช่วย

เมื่อเราได้บุญแล้ว เราจะทำอย่างไร? เราจะรักษาบุญอย่างไร? เพราะเราไม่เห็นบุญ

เราต้องเอาใจไปจดอยู่ที่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมุขย์ของเรา ทำใจให้หยุดให้นิ่ง บังคับใจให้หยุดให้นิ่งว่าบุญของเรามีอยู่ตรงนี้

ถ้าพอใจหยุดได้แล้ว และถูกส่วนเข้าแล้ว เราจะเห็นดวงบุญของเรา เห็นชัดเจนที่เดียว

ถ้าเราไปเห็นดวงบุญเช่นนั้น เราจะปลาบปลื้มใจลึกเพียงใด ยอมตือกดีใจเป็นที่สุด จะหาเครื่องเปรียบเทียบไม่ได้เลย

ฉะนั้น จงพยายามอุตสาห์เอาใจไปหยุดนิ่งอยู่ที่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมุขย์ นึกถึงบุญที่เราได้กระทำในวันนี้ อย่าไปติดขัดลิ่งหนึ่งลิ่งใดเลย

ถ้าไปค้าขายติดขัดขึ้น ก็ขอให้บุญช่วยนึกถึงบุญตรง
กลางดวงธรรมนั้น

ถ้าว่ามีอุปสรรคเข้ามาแทรกแซงอย่างใดอย่างหนึ่ง มี
ผู้มากราบเบียดเบี้ยนประการใด ก็ขอให้บุญช่วย

ลิ่งอื่นช่วยไม่ได้ ไม่ต้องไปขอร้องให้ครามาช่วย ให้
เขาใจไปหยุดอยู่ศูนย์กลางตรงบุญนั้นแหล่ะ หยุดอยู่นี่งอยู่
อย่างนั้น บุญเป็นช่วยได้แน่นอน โดยไม่ต้องสงสัย

พระลิทวัตตราชกุمارทรงบำเพ็ญบารมีอยู่ที่ตันศรี-
มหาโพธิ ขณะบำเพ็ญ พอธุกส่วนจะได้ตรัสรู้เป็นพระลัมมา-
ลัมพุทธเจ้าแล้ว พญามารทราบเหตุลະดຸงพรีบที่เดียว

ครั้งแรก ออกแสวงหาโพธิญาณใหม่ๆ ปัญจวัคคีย์ได้
ตามปฏิบัติอยู่และเมื่อเขาเหล่านั้นเห็นว่าเราเป็นผู้ประพฤติเลว
ปฏิบัติไม่ถูกว่องรอยความเป็นพระพุทธเจ้า ตามประเพณี
โบราณกาลมา จึงได้เลิกปฏิบัติในเราเลีย ทอดทิ้งให้อยู่แต่ผู้
เดียว แต่เทวดาก็ยังพิทักษ์รักษาเราอยู่

เมื่อมารามาพจณุครั้งนี้ พอกเทวดาเหล่านั้นหนีไปหมด
ไปอยู่ที่ขอบป่ากลั้กบรรจุราลเลี่ยสิน เพราะความเกรงกลัวในพญา-
มาร

อะไรเล่าจักเป็นที่พึงของเราได้ ในขณะเข้าทีอับจนเช่นนี้
นอกเลี่ยจากบารมีที่เราได้กระทำไวแล้วเป็นไม่มี

เมื่อทรงระลึกถึงบารมีที่ได้ทรงกระทำมาแล้วเท่านั้น
นางพระธรรมทราบทันทีลูกขึ้นกราบทูลพระบรมศาสดาว่า ขอ
พระองค์อย่าได้ปริวิตกเดือดร้อนไปเลย ในเรื่องการผลัญ
พระองค์ในครั้งนี้ หม่อมฉันจะรับอาสาปราบมารءอง

พระองค์อย่างกังวล ทรงกระทำความเพียรต่อไปโดยเด็ดขาด
 เพราะพระองค์ได้ทรงสร้างบารมีมาแล้วตั้งแต่ต้นจนวานนี้
 และได้หลังอุทกวารีให้ตกลงเหลือพื้นดิน หม่อมฉันได้ร้องรับ
 ไว้ด้วยหมายผມนี่จนหมดลิ้น ไม่มีเหลือเลยแม้สักหยาดหนึ่ง
 หม่อมฉันจะปราบพญามารนี้ ด้วยน้ำที่พระองค์ทรงกรุดนั้น

พอกราบทูลดังนั้น ก็รู้ดเน้าในหมายผມปราดเดียวเท่านั้น
 กล้ายเป็นทะเลท่วมทับมารจนหมดลิ้น พากمارได้พ่ายแพ้
 คัตราวุธกล้ายเป็นธูปเทียนบูชาพระศาสดาไปหมด

นี่ปราภภวอย่างนี้มาแล้ว

ภัตตาณุโนทนาภานา
๑๐ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๘

๔๔

มนุษยธรรม

ที่จะได้เป็นมนุษย์แต่ละคนๆ ไม่ใช่เป็นของได้จ่าย ได้ยก
นัก ธรรมที่ทำให้เป็นมนุษย์นั่นมีอยู่ เขาเรียก “มนุษยธรรม”
มนุษยธรรมนั่ต้องประพฤติบริสุทธิ์กาย บริสุทธิ์ว่าຈາ บริสุทธิ์ใจ

บริสุทธิ์กาย ขยายออก ๓ เว้นจากการม่าลัตว์ ลักษ้อ
ประพฤติผิดในกาม ขาดจากใจ นีบริสุทธิ์กาย

บริสุทธิ์ว่าຈາ ขยายออก ๔ เว้นจากการพูดปด ส่อเลี้ยด
คำหยาบเห็อเจ้อໂປຍປຣາຍປະໂຍ່ຈົນ

บริสุทธิ์ใจ แยกออกเป็น ๓ เว้นจากโลภอยากได้ของ
เขา พยาบาทปองร้ายเขา เห็นผิดจากคลองธรรม นีเว้นขาด

เมื่อเว้นขาดด้วยตัวแล้ว ไม่ซักชวนบุคคลผู้อื่นด้วย ลิบ
อย่างนີ แล้วไม่ยินดีผู้ที่ประพฤติผิดใน ๑๐ อย่างนີด้วย แล้วไม่
สรรเลริญพากประพฤติผิดทั้ง ๑๐ อย่างนີด้วย ต้องอยູໃນความ
สำรวมระวังปกติเป็นสำคัญนัก

ต้องบริสุทธิ์อย่างนี้ จึงจะได้เป็นมนุษย์

ที่ได้เป็นมนุษย์เพราะบวิสุทธิ์กาย วาจา ใจ บวิสุทธิ์กาย วาจา ใจ แต่กากายทำลายขันธ์จากมนุษย์โลกนี้ต้องไปเกิด เป็นคัพภะเสยกลัตต์ แต่ความบวิสุทธินั้นแหละเป็นยอด

ธรรมปракกฎบังเกิดขึ้นดวงหนึ่ง เท่าฟองไข่แดงของไก่ ไปติดอยู่ที่ข้ามดลูกของมารดา มนุษย์ที่บวิสุทธินั้นก็เข้าไปเกิด ในดวงนั้น กากยละเอียดเข้าไปเกิดในดวงนั้น ไปอยู่ในดวงนั้น เหมือนลูกไก่อยู่ในฟองไข่ ไปอยู่ในดวงนั้นแล้ว นั่นบวิสุทธิ์กาย วาจา ใจ ไม่ล่องเลีย

แล้วกลรูปก็หุ่มดวงนั้น ของมารดาบิดาหุ่มดวงนั้น เป็น หญิงก็เป็นชายก็ต้องเกิดท่านี้เหมือนกันหมด นี่เรียกว่า คัพภะเสยกลัตต์ เกิดในท้องมารดา เข้าทำที่กำเนิดให้มันเกิดไว้ แล้ว อายุต้นมันดึงดูดเขาร้ายกว่า “โลกาภัยตนะ”

โลกาภัยตนะมันอยู่ที่มนุษย์นี่ ต้องมีแม่มีพ่อ อย่างเดียว ก็เกิดไม่ได้ มีแม่อย่างเดียว ก็เกิดไม่ได้ มีแต่พ่อคนเดียวแม่คนเดียวเกิดไม่ได้ ต้องมีพ่อแม่มาด้วยรวมกัน márรวมกันเป็นสอง และต้องประกอบธาตุธรรมให้ถูกส่วน ไม่ถูกส่วนไม่เกิด เกิดไม่ได้

เข้าบอกว่าง่ายนิดเดียวทำมนุษย์ให้เกิด อ้ายคนที่มัน
ไม่มีลูกมันบอกว่าอยากมีลูกจริง บันนานาคลากล่าวน่าไรก็ไม่ได้
อ้าวไปถามเข้าดูสิ ไม่ได้จริงๆ เด็ดขาด ลองดูเถอะไม่ได้ทีเดียว
ถ้าว่าทำให้ถูกส่วนไม่เป็นละก็มันจะไม่เกิดละ ก็ เพราะเหตุฉะนั้น
เป็นมนุษย์ไม่ใช่เป็นของเกิดง่ายนักหรอก เป็นของได้ยากนัก
เหตุนี้พระองค์จึงได้ทรงรับลึ้งว่า

**ทุลลภณจ มนุสสตุด ความที่ได้เกิดเป็นมนุษย์เป็นของ
ได้ยาก ไม่ใช่ของได้ง่าย**

ถ้าเรานึกถึงตัวของเราไปจะกว่าได้ยากจริง ความ
บริสุทธิ์กาย วาจา ใจ ไม่มีล่องเลีย

นั้นนึกดูซิ วันหนึ่งล่วงไปตั้งหลายหน้ายครั้ง แล้วมัน
จะได้เกิดเป็นมนุษย์กับเขาได้อย่างไร? มันก็เกิดไม่ได้ ต้อง
บริสุทธิ์จริงๆ จึงจะเกิดได้

วัดนะ

๒๓ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๔๗

๕๕

เคารพสัทธรรม

เคารพสัทธรรมนั้นเคารพอาย่า่งไร? เอกอิกแหละ เคารพไม่ถูก ถึงแก่เเมชาปานได เป็นภิกขุสามเณร อุบาลก อุบาลิกา เคารพสัทธรรมนั้นเคารพอาย่า่งไร?

เหมือนภิกขุสามเณรอย่า่งนี้แหละบูชาบีโอยู่ เป็นกระถางธูปของพลเมืองอยู่ แต่ไม่รู้ตัว ไม่รู้ตัวว่าเป็นกระถางธูปของพลเมืองอยู่ไม่เดียงสา ได้แต่ประพฤติเลวทรามต่ำช้า ผิดธรรมผิดวินัย นั่งจากตัวเองทั้งเป็นแล้ว ไม่ให้เขานับถือ ไม่ให้เขาบูชา ให้เขากลียดแล้ว ให้เขาลงโทษแล้ว หนักเข้าเขาก็ให้ลึกเสีย อยู่ไม่ได้ ภิกขุสามเณรอยู่ไม่ได้แล้ว ประพฤตินองกรีดผิดธรรม ผิดวินัย

ถ้าว่าภิกขุสามเณรเคารพสัทธรรมอยู่ เป็นสามเณร ก็ไม่ให้เคลื่อนจากศีลของสามเณรไปเสีย นิดหน่อยหนึ่งไม่ให้ล้ำกรอบกรอบกรอบศีลที่เดียว ตั้งมั่นอยู่ในกลางศีลที่เดียว

**เป็นภิกขุก็ตั้งมั่นอยู่ในศีล ๒๙๗ ลิกขนาบท ไม่กระทบ
กรอบของศีล ตั้งมั่นอยู่ในศีลที่เดียว**

**เป็นอุบาสก์ตั้งมั่นอยู่ในศีลของอุบาสกที่เดียว ใน
ศีล ๕ ศีล ๘ ตามหน้าที่ ไม่กระทบกรอบของศีลที่เดียว**

**เป็นอุบาลิกากิจตั้งอยู่ในศีลมั่นคง ไม่กระทบกรอบของ
ศีลที่เดียว ตั้งอยู่ในศีลที่เดียว**

ถ้าว่าเป็นได้ขนาดนี้นั้นแหละเรียกว่า สมุดมุมครุโน
เคารพสัทธิธรรมละ ไครก็ต้องให้ว่า ไครๆ ก็ต้องบูชา เพราจะเหตุ
ว่ามีธรรมเป็นหลัก เป็นประธนา เป็นแก่น ແນนหนา ไม่ง่อนแจ่น
ไม่คลอนแคลน เหลวไหล โลเล ได้ชื่อว่าเป็นอายุพระพุทธศาสนา
ต่อไป

สัทธรรมคณา
๒๓ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๖๔

๕๖

สังขารทั้งปวงเป็นทุกข์

เมื่อไดบุคคลเห็นตามปัญญาว่า สังขารทั้งปวงเป็นทุกข์ เมื่อนั้นย่อมเห็นอยู่หน่ายในทุกข์ นีทางหมวดจดวิเศษอีกเหมือนกัน ย่อมเห็นอยู่หน่ายในทุกข์ เห็นสังขารทั้งปวงเป็นทุกข์ เป็นทุกข์จริงๆ นะ ไม่เป็นสุขหรอก

ถ้ามีความเกิดแล้วก็เป็นทุกข์ มีเกิดเป็นเบื้องต้น มีแก่ แปรไปในท่ามกลาง มีตายไปเป็นอวสาน เมื่อเห็นเช่นนี้แล้ว สังขารทั้งหลายเหล่านั้นล้วนเป็นทุกข์ทั้นนั้น ไม่เป็นสุข

สังขารดังกล่าวแล้วจะเป็น ปุญญาภิสังขาร อปุญญาภิสังขาร อเนญชาภิสังขาร สังขารที่เป็นไปในภาพ ๓ การภาพ รูปภาพ อรูปภาพ หรือเป็นไปในวัฏจักรทั้ง ๓ กรรมวัฏ กิเลสวัฏ วิภาควัฏ ทั้งหลายเหล่านี้

เมื่อเป็นสังขารแล้ว จะได้เป็นสุข เป็นอันไม่มี
ย่อมเป็นทุกข์ทั้งสิ้น

ก็เทวดาเขาว่าเป็นสุขอຍ่างไรเล่า เป็นสุขหลอกๆ

ไม่ใช่สุจริงๆ สุขหลอกลงเหมือนสุขมุชย์อย่างนี้แหละ ยิ่ม
แยกแยะไม่ถูก หัวเราะร่าเริงบันเทิงใจ ประเดิมหน้าดำคร่า
เครียด เลียอกเลียใจกันรุ่นwaysแล้ว แต่กากายทำลายนี้แล้ว
เจ็บปวดขึ้นแล้ว ตึงตั้งเกิดขึ้น รอบทัพจับศึกตายกันลินแล้ว
เป็นทุกข์กันจำละหวั่นแล้ว

เหตุนี้ไม่เที่ยงอย่างนี้ ยักเยื่องแปรผันอยู่อย่างนี้ แล้ว
ก็เป็นทุกข์จริงๆ อุญ้อย่างนี้ สิ่งไม่เที่ยงมืออยู่เท่าไรเล่า ก็สุข
ชั่วคราว สุขประเดิมๆ แล้วก็ลายเป็นทุกข์อีกต่อไป

เมื่อเห็นจริงเช่นนี้ ไม่ติดไม่เกี่ยวด้วยสังขารเหล่านี้
เลียได้ลักษณ์นั่นแหละเป็นหนทางหมดจดวิเศษ ไม่อาจไปเกี่ยว
กับสังขารเหล่านี้

นี้เป็นหนทางหมดจดวิเศษ เป็นทางไปของพระพุทธเจ้า
ของพระอรหันต์ ทางไปของพระอริยบุคคลทั้งหลาย

ติลกุณฑิคาถา
๑ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๘๗

๔๓

ธรรมขาว-ธรรมดำ

ธรรมขาวเป็นธรรมสำคัญ ธรรมดำเป็นฝ่ายของพญา
มารแท้ๆ ไม่ใช่ของพระ ของพระเป็นฝ่ายธรรมขาวแท้ๆ ไม่ใช่
ธรรมดำ ตรงกันข้ามดังนี้

แต่ว่าผู้ประพฤติปฏิบัติในพระธรรมวินัยของพระศาสดา
ทั้งกิจชุลามเณร อุบาสกอุบาลิกา ไม่รู้จักชัดว่าปฏิบัติตั้งนี้เป็น
ธรรมดำ ปฏิบัติตั้งนี้เป็นธรรมขาว ไม่รู้ชัด จะรู้จักชัด ต้องชัด
กาย วาจา ใจ ออกไปเป็นขันๆ

ทุจริตกาย วาจา จิต นั่นเป็นธรรมดำ

สุจริตกาย วาจา จิต นั่นเป็นธรรมขาว

ทำใจให้ผ่องใส นั่นเป็นธรรมขาว

ถ้าใจมีเดมัวซุ่นหมอง นั่นเป็นธรรมดำ

นี่เป็นธรรมดำธรรมขาวมีลักษณะอย่างนี้ ชี้เป็นฝ่ายดำ

ทั้งนั้น ดีเป็นฝ่ายขาว

ที่นี่ฝ่ายธรรมดា ใจมนุษย์มือกิชมา พยาบาท มิจฉาทิภูมิ
นี่ฝ่ายธรรมดा

กายมนุษย์ ตลอดกายมนุษย์ลະเอียด กายทิพย์ มี
ธรรมดា โภภะ โทสะ โมහะ ตลอดกายทิพย์ลະเอียดนี้เป็น
ฝ่ายธรรมดា

กายรูปพรหม ทั้งหยาบทั้งละเอียดมี ราคະ โทสะ โมහะ
นี่เป็นฝ่ายธรรมดា ตลอดจนรูปพรหมลະเอียด กายอรูปพรหมมี
การราคานุสัย ปฏิวัตานุสัย อวิชชานุสัย ทั้งหยาบทั้งละเอียด
นี่เป็นฝ่ายธรรมดា

ฝ่ายธรรมขาว ให้ทาน เมตตา สัมมาทิภูมิ นิ่กายมนุษย์
ทั้งหยาบทั้งละเอียด

กายทิพย์ ไม่โลภ ไม่กรธ ไม่หลง ไม่โลภตั้งอยู่ในความให้
ไม่โลภอย่างได้ของเข้า ให้ของตนแก่เข้า ไม่กรธตั้งอยู่ในเมตตา
ไม่หลงตั้งอยู่ในความเห็นชอบ นี่เป็นฝ่ายธรรมขาว

ไม่กำหนด ไม่ขัดเคือง ไม่หลงมงาย ไม่กำหนดคือ
คลายกำหนดเลี้ยแล้ว ไม่มีกำหนด ไม่ขัดเคือง มีความเมตตา

เป็นปูเร Jarvis ไม่หลง รู้แจ้งเห็นจริงดังนี้ นี้เป็นธรรมฝ่ายขาว
ให้รู้จักคลองธรรมดังนี้ นี่คือคลองธรรมดังนี้นัยหนึ่ง

อีกนัยหนึ่ง คลองธรรมที่เป็นธรรมคำธรรมขาวนั่น นี่
ลึกซึ้งสว่างใส่ ปฏิบัติลงไปแล้ว เห็นดวงใจดุจกระเจาคนน่อง
ส่องเงาหน้า เห็นดวงธัมมานุปัลสนาสติปัญญา เห็นดวงศีล
ดวงสมารถ ดวงปัญญา ดวงวิมุตติ ดวงวิมุตติภูณฑ์สันะ เห็น
กายมนุษย์ละเอียด

กายมนุษย์ละเอียดก็สว่างใส่ เห็นดวงธัมมานุปัลสนา-
สติปัญญา เห็นดวงศีล ดวงสมารถ ดวงปัญญา ดวงวิมุตติ
ดวงวิมุตติภูณฑ์สันะ เห็นกายทิพย์

กายทิพย์ก็สว่างใส่ เห็นดวงธัมมานุปัลสนาสติปัญญา
เห็นดวงศีล ดวงสมารถ ดวงปัญญา ดวงวิมุตติ ดวงวิมุตติ
ภูณฑ์สันะ เห็นชัดดังนั้น นี้เป็นธรรมขาว

ถ้าเห็นกายทิพย์ละเอียด กายทิพย์ละเอียดก็เห็นดุจ
เดียวกัน เข้าถึงกายรูปพระมหา-กายรูปพระมหาก็เห็นดุจเดียวกัน
เข้าถึงกายรูปพระมหาละเอียด-กายรูปพระมหาละเอียดก็เห็นดุจ
เดียวกัน เข้าถึงกายอรูปพระมหา-กายอรูปพระมหาก็เห็นดุจเดียวกัน

เข้าถึงกายอรูปพรหมละเอียด-กายอรูปพรหมละเอียดก์เห็น
ดุจเดียวกัน เข้าถึงกายธรรม-กายธรรมก์เห็นดุจเดียวกัน เข้า
ถึงกายโสดา-กายโสดาละเอียดก์เห็นดุจเดียวกัน กายลกทากา-
กายลกทากาละเอียด กายธรรมอนาคต-กายธรรมอนาคตละเอียด
เป็นลำดับขึ้นไปดังนี้ นี่เรียกว่าซีกธรรมชาว ไม่ใช่ซีกธรรมคำ

ถ้าไม่เห็นดังนี้ อยู่ในซีกธรรมคำ เป็นธรรมของ
พญา Mara เป็นบ่าวของพญา Mara ไป เป็นทักษะของพญา Mara
ไป เข้าบังคับใช้สอยเหมือนเด็กๆ เล็กๆ เหมือนท่าส
กรรมกรไปอยู่ในกำมือของ Mara

นี้ให้รู้จักหลักฐานธรรมคำธรรมชาว ดังนี้

ติลกุณนาทิตา
๗๙ ลิงหาคม พ.ศ.๒๕๖๗

๔๔

โลกมนุษย์...เป็นทำเลสร้างบารมี

มาเกิดเป็นมนุษย์ในโลก เป็นหญิงก็ดี เป็นชายก็ดี จะแล้วหาได้ ความสุขอยู่ในท่าน การให้ ยิ่งใหญ่ไพศาล ความสุขอยู่ในท่านการให้

หรือความสุขอยู่ในศีล รักษาภัยว่าจะให้เรียบร้อยดี ไม่มีโทษ

หรือสุขอยู่ในการเจริญพัฒนา ให้เป็นเหตุลงไปเป็นสุข ยิ่งใหญ่ไพศาล

ให้อุตสาหให้ทาน สมบัติเงินทองข้าวของที่เป็นวิญญาณ กทรัพย์และอวิญญาณกทรัพย์ ที่เราหาได้มา เก็บหอมรอมริบ ไว้หรือได้มรดกมาก็ดี

สิ่งทั้งหลายนั้นเมื่อเรารักษาอยู่ เมื่อเรายังมีชีวิตเป็นอยู่ ก็เป็นของเราอยู่ แต่พอแตกกายทำลายขันธ์เท่านั้น

สมบัติเหล่านั้นไม่ใช่ของเรามีyleแล้ว กล้ายเป็นของคนอื่น
มีyleแล้ว ไม่ใช่ของเจ้าชิงฯ

ในมนุษย์โลกเราผ่านไปผ่านมาท่านั้นเอง

ไม่ใช่เป็นบ้านเมืองของเรา

ไม่เป็นถิ่นท่าที่เรารอยู่

เป็นท่าที่สร้างบารมี

มาบำเพ็ญทาน ศีล แกกขัมม์ ปัญญา วิริยะ อธิชฐาน
ขันติ สจจะ เมตตา อุเบกขา เท่านั้น

นี้ข้อสำคัญ

สุขที่ลัตัวบรรณาจะพึงได้
๑๙ กันยายน พ.ศ.๒๕๔๗

๔๙

ความสุข

ให้ลั่งสุขอันน้อยเลีย สุขอันน้อยนั่นคืออะไร? รูป เลียง กลิน รส ส้มผัล ที่เราใช้สอยอยู่นี่ รูปที่ชอบใจ เลียงที่ชอบใจ กลินที่ชอบใจ รสที่ชอบใจ ส้มผัลที่ชอบใจ ติดอยู่ในกามภพ ที่ให้เราซบอยู่ในการพนี โงคีรจะไม่เข้า

ไอ รูป เลียง กลิน รส ส้มผัล นั่นแหละเป็นสุขnid
เดียว สุขเล็กน้อยไม่ใช่เป็นสุขมาก สุขชั่วประมือกระพือ^พ
ปักไก่เท่านั้น มันสุขน้อยจริงๆ ให้ลั่งสุขน้อยนั่นเลีย

ให้ลั่ง ๕ อาย่างนี้ คือ รูปที่ชอบใจ เลียงที่ชอบใจ กลินที่ชอบใจ รสที่ชอบใจ ส้มผัลที่ชอบใจ เมื่อละได้แล้ว เรียกว่า จำกะ ஸະສຸຫທີ່ຍິນດີໃນຮູບ เลียง กลิน รส ส้มผัล นັ້ນໄດ້

ຍິນດີໃນຮູບ เลียง กลิน รส ส้มผัล นັ້ນເປັນໃຜນ? ເຈັນ
ທອງຂ້າວຂອງ ວິຫຼຸງຄານກທຣພຍ໌ ວິຫຼຸງຄານກທຣພຍ໌ ແລ້ວນີ້ເຮັກ
ວ່າ ຮູບສົມບັດ ທີ່ເຮັຍຍິນດີໃນຮູບສົມບັດ ນັ້ນแหลະເຮັກວ່າ ຍິນດີໃນ

รูป

เลียงยกย่อองสรรเสริญ ยกยอองสรรเสริญชุมชนเชยต่างๆ เหล่านี้ ที่เป็นโลกธรรมเหล่านั้นนั่นแหละ ยินดีในเลียง ถ้าเรา ไปยินดีติดอยู่ในเสียงสรรเสริญอันนั้นละก็ ทำให้เพลินซบเชา อยู่ในโลก เป็นทุกข์ เป็นสุขกับเขามาได้

กลิ่นหอมเครื่องปรงต่างๆ อันเป็นที่ชื่นเนื้อเจริญใจนั่นแหละ ยินดีในกลิ่น มawayินดีในกลิ่นอยู่ เถิดจะซบเชาอยู่ ในมนุษย์โลก ในการภาพ ดุจคนслับโปศีรณะไม่เขียน

ติดرسلเปรี้ยวหวานมันเต็มอยู่นี่แหละ ยินดีในรส ถ้าว่า ติดอยู่ในรส เช่นนั้นแล้วละก็ หรือติดرسلอันใดก็ซ่าง ความติด رسلอันนั้นแหละ ทำให้โงหัวไม่เขียน

ยินดีในความสัมผัส ถูกเนื้อต้องตัว ถ้าเอาใจไปยินดีใน สัมผัสถูกเนื้อต้องตัวเข้าแล้ว เข้าไปอยู่ในเบือกตามที่เดียว โง ศีรณะไม่เขียนอึกเหมือนกัน

๕ อายانี้ให้ลัตว์โลกจอมอยู่ในวัภวัสดุสาร ยินดีในรูป เสียง กลิ่น รส สัมผัส ติดอยู่ในรูป เสียง กลิ่น รส สัมผัส ออกจากวัภวะไม่ได้ กรรมวัภ วิภาควัภ กิเลสวัภออกไม่ได้

ออกจากราชพ ๓ ไม่ได้ ออกจากการไม่ได้ เพราะสละละลัง
ทั้ง ๕ ไม่ได้

ถ้าสละละลังทั้งห้าอันเป็นสุขน้อยนี้เสียได้แล้ว เมื่อสละ
ละลังทั้งห้าเสียได้แล้ว จะได้ประสบสุขอันไฟบุลย์ ต้องประสบ
สุขอันไฟบุลย์แท้ๆ อันไฟบุลย์ยิ่งๆ ขึ้นไป

ละของมนุษย์ได้แล้ว ต้องไปติดอยู่ในชั้นจัตุมหาราช
ของทิพย์อีก ก็ต้องติดอยู่แบบเดียวกัน รูป เสียง กลิ่น รส ลัมผัส
ก็ได้เช่นว่า ละไม่ได้ เพราะของเป็นทิพย์เสียอีก

ละชั้นจัตุมหาราชก็จะไปติดชั้นดาวดึงส์อีก ชั้นดาวดึงส์
ก็ปล่อยเสียอีก ละเสียอีก จะเข้าถึงยามา ดุลิต นิมมานรดี
ปรนิมมิตวสวัตติ ละได้ทั้งหมดนี้ ครอบคลุมพยายามรักษาศีล
มั่นจริง เมื่อสละพากนี้ได้แล้ว ทำศีลให้มั่นขึ้น

ศีลมั่นแล้วเจริญเป็นทางสماบทีเดียว ให้เข้าสู่รูปман
ทั้ง ๔ ให้ได้ คือ ปฐมภาน ทุติยภาน ตติยภาน จตุตติภาน
จะได้ปรับสุขยิ่งใหญ่ไฟศาลไปกว่านี้และยิ่งไปกว่านั้น

เมื่อเข้าถึงภานทั้งสี่ แตกกายทำลายขันธ์ ก็ได้ไปบังเกิด
ในพรหม ๑๖ ชั้น ได้รับความสุขยิ่งขึ้นไปเป็นชั้นๆ จนกระทั่งถึง

ขนาดถึงพระชั้นที่ ๑๑ หรือ ๑๗-๑๓-๑๔-๑๕-๑๖ ขึ้นไปก็ตาม
ເຄວະ ແຕ່ວ່າອຍ່າຕິດນະ ຕິດໃນຫັນພຣມໄມ້ໄດ້ ລະເສີຍໄດ້ເປັນສຸຂ

ໃຫ້ລະສຸຂໃນຮູບປາພື້ນເສີຍ ແມ່ລະໄດ້ໄປຄຣອງສຸຂໃນຮູບປາພ
ຕ່ວ່າໄປອີກຍືດເຂົາອະໄຮໄປຄຣອງສຸຂໃນຮູບປາພຕ່ວ່າໄປ ອາກາສາ-
ນັ້ນຈາຍຕະ ວິຄູ່ຄູາຄັ້ງຈາຍຕະ ອາກີຄູ່ຈົ່ງຄູາຍຕະ
ແນວລົ້ງຄູານາລົ້ງຄູາຍຕະ ສຸຂແຄ່ນໜີຈະເພີຍງພອແລ້ວຫົວ?

ถ້າເຮົາຕ້ອງກາປະສບສຸຂອັນໄພບູລົຍ໌ໃໝ່ໄພສາລແລ້ວ ກົ່າ
ໃຫ້ລະສຸຂໃນຮູບປາພຣມອີກ ອຍ່າຕິດສຸຂໃນຮູບປາພນັ້ນ ໃຫ້ໄປຄຶງ
ນິພພານທີ່ເດືອວ

ເມື່ອໄປຄຶງນິພພານແລ້ວ ນັ້ນແລະຈະໄດ້ປະສບສຸຂອັນ
ໄພບູລົຍ໌ ແລະສຸຂອັນນັ້ນເປັນສຸຂໍລັກຄູ່ ສຸຂອັນສູ້ໄມ້ໄດ້

ລູບທີ່ລັດວ່ປරວຄນາຈະເພີຍໄດ້
๑๙ ກົ່ນຍາຍນ ພ.ສ.ເມແຜຕະ

๖๐

กาย เวทนา จิต ธรรม

พิจารณาจะแสดงธรรม ที่ทำให้เป็นธรรมกาย นี้เป็นข้อ
ที่ลึกซึ้ง ของยาก ได้ไม่ยาก แต่ว่าไม่ง่าย ไม่ยากแก่บุคคลที่ทำได้
ไม่ง่ายสำหรับบุคคลที่ทำไม่ได้

ต่อมาได้กล่าวไว้ว่า เห็นกายในกายเนื่องๆ อยู่ เห็นเวทนา
ในเวทนาเนื่องๆ อยู่ เห็นจิตในจิตเนื่องๆ อยู่ เห็นธรรมใน
ธรรมเนื่องๆ อยู่ ๔ ข้อ

เห็นกายในกาย น่าเห็นอย่างไร? บัดนี้กายมณฑย์ที่
ปรากฏอยู่ นั่งเทคโนโลยี นั่งฟังเทคโนโลยีนี่ นิภัยมณฑย์แท้ๆ
แต่ว่ากายมณฑย์นี่ แหลกเวลานอนหลับผันไปก็ได้ พอผันออก
ไปอีกกายหนึ่ง เช้าเรียกว่ากายมณฑย์ละเอียด

นี่รู้จักกันทุกคนเชี่ยวชาญนี้ เพราะเคยนอนผันทุกคน
รูปพรรณสัณฐาน เป็นอย่างไร เป็นเหมือนมณฑย์คนนี้แหลก

คนที่ผันนีแหลก นุ่งห่มอย่างไร อาการปริยารเป็นอย่างไร สูงต่ำอย่างไร ข้าวของเป็นอย่างไร ก็ประกายเป็นอย่างนั้น ก็ประกายเป็นคนนี้แหลก แบบเดียวกันที่เดียว คนเดียวกันก็ว่าได้ แต่ว่าเป็นคนละคน เขาเรียกว่า กายมนุษย์ละเอียด เวลาอนหลับสนิทลูกล่วนเข้าแล้ว ก็ผันออกไป ออกไปอีกคนหนึ่งก็เป็นกายมนุษย์คนนี้แหลก รูปพรรณสัณฐานเป็นอย่างนี้แหลก ถึงได้ซื่อว่าเป็นกายมนุษย์ละเอียด กายมนุษย์คนที่ผันออกไปนั้นแหลก เขายังเรียกว่ากายมนุษย์ในกายมนุษย์

นี่แหลกกายในกายละ เท็นจริงๆ อย่างนี้ ไม่ใช่เห็นตามเหลวไหล เห็นอย่างนี้ก็เป็นหลักเป็นพยานได้ทุกคน เพราะเคยนอนผันทุกคน นี่เห็นในกาย เท็นอย่างนี้นะ เมื่อเห็นกายในกายอย่างนี้แล้ว

เห็นเวทนาในเวทนาล่ะ ก็ตัวมนุษย์คนนี้มีเวทนาอย่างไรบ้าง สุข ทุกข์ ไม่สุขไม่ทุกข์ ดีใจ เลียใจ เวทนาเป็นอย่างนั้น มีใช่หรือ ก็ส่วนกายที่ผันออกไปนั้นก็มี สุข ทุกข์ ไม่สุขไม่ทุกข์ ดีใจ เลียใจ เหมือนกัน แบบเดียวกันกับกายมนุษย์คนนี้แหลก ไม่ต่างอะไรกันเลย

ເຫັນຈິຕໃນຈິຕ ກີບແບບເດືອຍກັນກັບເວທນາໃນເວທນາ ເຫັນ
ຈິຕໃນຈິຕນີ້ ຕ້ອງກລ່າວ “ເຫັນ” ນະ ໄມໃຊ່ກລ່າວ “ຮູ້” ນະ ເຫັນຈິຕ
ໃນຈິຕ

ດວງຈິຕຂອງມນຸ່ງຍືນໍ້ເທົ່າດວງຕາດຳຂ້າງນອກ ອູ້ໃນເບາະ
ນໍ້າເລື້ອງຫວ່າໄລ ຕໍາຮັບຕໍາຮາກລ່າວໄວ້ວ່າ ທ່ານຄູ່ຫາ ຈິຕຸຕໍ່ ສຣີ່ຈິຕຸຕໍ່
ເນື້ອຫວ່າໄຈເປັນທີ່ຢູ່ ແລ້ວກົກລ່າວໄວ້ອັກຫລາຍນ້ຳ

ປກຕິມໂນ ໄຈເປັນປກຕິ

ກວງຄຸຈິຕຸຕໍ່ ໄຈເປັນກວັງຄຸຈິຕ

ຕໍ່ ກວງຄຸຈິຕຸຕໍ່ ອັນວ່າກວັງຄຸຈິຕນັ້ນ

ປລຸນນຳ ອຸທກຳ ວິຍ ຈິຕເປັນດັ່ງວ່ານໍ້າ

ຈິຕນັ້ນແຫລະເປັນກວັງຄຸຈິຕ ເວລາຕກກວັງຄົກ ແລ້ວໄສເໜືອນ
ກັບນໍ້າທີ່ໄສ ຈິຕດວງນັ້ນແຫລະເປັນຈິຕຂອງມນຸ່ງຍືນໍ້ ທີ່ຕ້ອງມີປາກວູ
ວ່າ ຈິຕໃນຈິຕ ນັ້ນແຫລະ

ອັກດວງໜຶ່ງຄືວີ່ ຈິຕຂອງກາຍມນຸ່ງຍືນໍ້ລະເອີ່ມ ທີ່ຜົນອອກ
ໄປນັ້ນ ເຮັດວຽກວ່າ ຈິຕໃນຈິຕ

ຮຽນໃນຮຽນ ເຫັນຮຽນໃນຮຽນເນື່ອງໆ ເປັນໄຟລ໌ເລ່າ

ดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายนุชชย์ มืออยู่ในศูนย์กลางกายมุชชย์
ขนาดเท่าฟองไส้ แดงของไก่ ติดอยู่กลางกายมุชชย์ นี้เห็น
ธรรมในธรรมลະ

ดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายนุชชย์ลະເວີດມືອຢ່າງ ໄມ່ເຫົາ
ພອງໄສ່ແಡງຂອງໄກໆ ແລ້ວ ເຫົາພອງໄສ່ແດງຂອງໄກໆ ອູ້ໃນກາງດວງ
ธรรมที่ทำให้เป็นกายนุชชย์ลະເວີດ ນັ້ນອີກດວງທີ່ນີ້

ນັ້ນເຫັນອຍ່າງນີ້ ເຫັນ ພຣົວ ວິ້ວ ລ່ະ

ຮູ້ກັບເຫັນມັນຕ່າງກັນນະ

ເຫັນອຍ່າງທີ່ນີ້

ຮູ້ອຍ່າງທີ່ນີ້

ໄມ່ໃຊ້ເຂົາຮູ້ກັບເຫັນມາປັນກັນ ໄມ່ໄດ້

ສຕິປັບປຸງສານສູດວ
ຕ ຕຸລາຄມ ພ.ສ.ເຮັດວຽກ

๖๗

เลิศกว่ามาน

จงพยายามให้มี ธรรมกาย ขึ้นเดิด เลิศกว่ามาน

ผ่านนั้นก็พอใช่ได้ แต่ว่าจะเข้าลักษณะรากท่าไว้ตามเดอจะ
นั่นนะ ทุติยภาน ตติยภาน จตุตติภาน เลิศประเสริฐหนักขึ้น
ไป ก็ยังอยู่ในรูปภาพ

ถ้ายังติดกามอยู่ยังแหน่งอยู่ในการนั้น เขาเรียกว่ากาม-
ภ ติดอยู่ในกาม ก้าวล่วงกามยังไม่ได้ พ้นจากการหยาบไป
ในมนุษย์หนึ่ง สวรรค์ ๖ ชั้นไปได้ ไปติดอยู่ในรูปภาพอีก

แม้จะเข้าถึงอรูปภานละเอียด ออกจากการจตุตติภานแล้ว
เข้าถึงอรูปภานละเอียด เข้าอาการสันญญาจิตนภาน วิญญา-
นัญญาจิตนภาน อาการสัมภាយตันภาน เนวสัญญา-
สัมภាយตันภาน ก็ยังอยู่ในกพ ในอรูปภาพอยู่

กามภ รูปภ อรูปภเหล่านี้ ก็ยังไม่พ้นความกำหนดนัด
ยินดีในรูปภาน หรืออรูปภานอยู่

เมื่อเข้าถึงธรรมกายแล้วลักษณะ ขึ้นไปเป็นชั้นๆ จึงจะพ้น
จากการได้ เข้าถึงธรรมกายแล้ว เข้าไปเป็นชั้นๆ เป็นธรรม
กายโคงตระกูล ธรรมกายพระโลสดา ธรรมกายพระสกทาค
ธรรมกายพระอนาคต ธรรมกายพระอรหัต

จากการอธิบายพระมหาอีก ๑๐ ชั้นถึงพระอรหัต ถึงพระ
อรหัตชั้นที่เก้าที่ลิบลักษณะ ขั้นที่ลิบเจ็ดชั้นที่ ๗ ของกายทุกกายไป
เข้าถึงกายพระอรหัต

พอถึงกายพระอรหัต ก็ วิราโค เตล อกุคุมกุขายติ เลิศ
ประเสริฐกว่าลังขตธรรม เป็นกลังขตธรรมทั้งหมด ถึงวิราค-
ธรรมที่เดียว

พุทธอวadh
๒๔ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๕๗

๖๒

ก้าวพันก้าม..เป็นสุข

ปราศจากความกำหนดยินดีเสียได้ เป็นสุขในโลก

ถ้าว่าปราศจากชั่วคราว เหมือนกับที่แก้กันมาแล้วนี้
เหมือนอย่างคุ้มครองกันมาแล้วนี้ อย่างชนิดนั้นไม่เรียกว่า
ปราศจากความกำหนดยินดี แต่อยู่ในความกำหนดยินดี จน
อยู่ในความกำหนดยินดี ปราศจากความกำหนดยินดีเสีย
ชั่วคราวเช่นนี้ ก็เป็นสุขพอใช้เหมือนกัน

เราได้พบแล้วอย่างนี้แหล่ะ บางคนก็ว่าสหายจริงอยู่
กับวัดวาสนาจริง ใกล้จากความกำหนดยินดี ภิกษุสามเณรก็
สหายจริง มันใกล้จากความกำหนดยินดี

ถ้าว่ามันปราศจากจริงๆ ปราศจากความกำหนดยินดี
จริงๆ ก็เป็นสุขในโลกที่เดียว เหมือนกับท่านอรูปพระ
พระมหาท่านเหล่านั้นยังกำหนดยินดี ปราศจากความกำหนด
ยินดีในกามกพริบฯ แต่ทว่า ยังกำหนดยินดีในรูปภาพ อรูป-

gapoy' ถอนความกำหนดยินดียังไม่ออก ยังไม่เป็นสุขแท้

จะให้ถึงความสุขแท้ เมื่อปราศจากความกำหนดยินดี ก็ต้องเข้าถึงธรรมกาย เข้าถึงธรรมกายในโคตระภู ปราศจาก ความกำหนดความยินดีจริง

เมื่อออกจากการธรรมกายก็กำหนดยินดีอีก

เข้าถึงกายพระโลดา ยังมีความกำหนดยินดีอยู่

เข้าถึงกายพระสกทาคา ก็ยังมีความกำหนดยินดีอยู่

เข้าถึงกายพระอนาคต ยังมีความกำหนดยินดี รู้ประคະ อรูประคະ มานะ อุทัจฉะ อวิชชา ยังกำหนดยินดีในรูปман อรูปманอยู่ มานะ อุทัจฉะ อวิชชา yังมี ยังยกเนื้อยกตัวอยู่ ยังทุงช่านอยู่ ยังรู้ไม่จริง ยังลงลัย

เมื่อถึงพระอรหัตเลียตราบได้ละก นั่นแหละปราศจาก ความกำหนดยินดีแท้ ไม่มีความกำหนดยินดีต่อไป

ถ้าใจหยุด เหมือนเสาเขื่อนปักตรงหน้าวัดที่เดียว ลม พัดทางทิศทั้งสี่ทั้งแปดไม่เขยี้อน รูป เสียง กลิ่น รส สัมผัส เข้ามากระทบลักษ่าไร ก็ไม่เขยี้อน ลาก ยก สรรเสริญ สุ โลกธรรมทั้งแปด มากกระทบลักษ่าไร ก็ไม่เขยี้อนต่อไป

ผู้ประสบจากความกำหนดยินดี เป็นสุขแท้ๆ เป็นสุขแท้ๆ
ที่เดียว นี้เรียกว่า สุขา วิรากตา โลเก กามาน ลมติกกโน
ก้าวพั้นกามไปเลีย กิเลสกาม พัสดุกามหมด ไม่หลงเหลือ
ก้าวพั้นไปเลีย

พุทธอวตาร

๒๔ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๓

๖๓

อัลมินานะ

อัลลัมมานะลล วินโย นำเลียซึ่ง อัลลัมมานะ อัลลัมมานะ
นั้นอะไร มาณะนั้นอะไร เป็นมงคลภาษา แล้วเรา ก็ไม่รู้จัก

อัลลัมมานะลล วินโย ทิภูจิมาโน

ทิภูจิ แปลว่า ความเห็น

ยกความเห็นของตัว ไม่มีใครสู้ สูงกว่าคนอื่น จนกระทั่ง
เลยเติดข้ามธรรมไปเสียหมด เป็นมิจฉาทิภูจิ กัน นั้นเรียกว่า
มิจฉาทิภูจิ

เชิดเกียรติของตัวเรือยไป พากนี้พากมานะ พากทิภูจิ
มานะละ ไอันอัลลัมมานะ ไอันทิภูจิมานะนี่

อัลลิ แปลว่า มีอยู่ เราเป็นคนคนหนึ่งเหมือนกัน เรา มี
เนื้อมีตัว เรา มีความสามารถ เรา มีอิทธิพล เรา มีกำลังหรือว่า
เรามีอะไรๆ อย่างนี้แหล่ะ เรียกว่า อัลลิ ละ เรา จะองอยู่ไม่กลัว
ใดรนีนะ เพราะเราไม่มีอะไรพอก ถ้าเรา อัลลิ พอกเข้า เรา จะ

เหหะเหินเดินอากาศได้ ไปทึ่งเข้าได้จะเป็นยังไง ถ้ามีขึ้นเช่นนั้น อัลมิเกิดขึ้นที่เดียว ไม่กลัวใครทั้งโลกเที่ยว อัลมิเกิดขึ้นที่เดียว จะท่วมทับเขาให้หมดที่เดียว นั่นตัวอัลมิมานะ ไม่มีใครล้ว้ ยกเนื้อยกตัวที่เดียว เชิดตัวที่เดียว

อัลมิมานะนี่แหล่ะ ทำโลกให้เดือนร้อน ไม่ใช่ทำพอดี พอร้าย โลกที่เดือดร้อนอยู่ก็ เพราะอัลมิมานะเหล่านี้ ไม่ยอมอยู่ใต้กัน จะชำแรกรักน้อยู่ทำเดียวละ

หญิงก็ดิอยู่หมู่เดียวกัน ก็ชำแรกรเนื้อกันอยู่ร้าไปนั่นแหล่ะ กิกชุ่สามเณร ก็ดิอยู่หมู่เดียวกัน จะชำแรกรกันอยู่ร้าไปนั่นแหล่ะ อุบ拉斯ก็ดิอยู่หมู่เดียวกัน ชำแรกรเนื้อกันอยู่ร้าไปอีกที่จะชำแรกรกันขึ้นไปเช่นนี้ ก็ เพราะตัวอัลมิมานะ เพราะถือว่าเราก็คนหนึ่ง ก็เจ้าตัวที่เดียว ทำความพอใจของตน นี้ เป็นของร้าย ไม่ใช่เป็นของดี ปล่อยไอพกนี้ให้ลงบเลีย

พระพุทธเจ้าท่านรู้แล้วในเรื่องเหล่านี้ ท่านพบกันมาแล้ว อยู่ในเบงคับมันมาแล้ว ได้ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าท่าน จึงได้รู้ ได้เห็นว่า ตัวอัลมิมานะนี้เป็นตัวสำคัญนัก

เราถึงที่สุดของโลกตรรรมได้แล้ว จึงได้เห็นว่าอัลมิมานะ นี้เป็นตัวสำคัญ

เราเรียนรู้ว่าด้วยความเกิด ช้าอยู่สู่ลิ้นกากานาน เพราะ
อัลลามีนานะนี่ เมื่อถึงตัดกิเลสสมุจเจทปพานได้แล้ว หมวดอัลลามี
นานะ ไม่มีในพระองค์เลย พระองค์ก็สบายน สบายเกินสบายน
สุขเกินสุข ถอนอัลลามีนานะเลี้ยงได้แล้ว ก็ ท่านจึงได้ยืนยันว่า
เอต ເວ ປرمໍ ລຸ້າ ນີ້ແຫລະເວັຍ ເປັນສຸຂອຍ່າງຍິ່ງ
ປرمໍ ແປລວ່າ ອຍ່າງຍິ່ງ
ນີ້ແຫລະເວັຍເປັນສຸຂອຍ່າງຍິ່ງ
ນີ້ແຫລະເປັນສຸຂອຍ່າງຍິ່ງ

ພູທຣີໂຄວາຖ
ເມສ ຕຸລາຄມ ພ.ສ.ເຕເສດຖະກິນ

๖๔

เจ้าของนั้นได้เนื้อ

ผ่านะเป็นวัตถุธรรมดา เมื่อย้อมเข้าแล้วเขารียกว่าผ้า
ย้อมฝาด เจ้าของมีจิตศรัทธาเลื่อมใสในพระพุทธศาสนา น้อม
มาถวายพระสงฆ์ กาก ที่เจ้าของให้นะเป็นกาก เจ้าของ
นั้นได้เนื้อไปเสียแล้ว

บุญกุศลติดอยู่คุณยกลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายนุชชย์
ใบบริสุทธิ์ ดวงโตเท่าไหนแล้วแต่ครัทธาของตน นั้นเจ้าของกลับ
เอาน้ำเสียแล้ว เօาเปลือกให้แก่ภิกษุ

ถ้าภิกษุโง่ ไม่ฉลาดทันเจ้าของ ก็ไปเก็บเอาไส่ตู้ห้องไว้
แมลงสาบหนักดเลี้ยหายไป ถ้าไม่ฉลาดพอ ถ้าฉลาดพอ เมื่อ
เจ้าของเขางลางเช่นนั้นแล้ว เมื่อเก็บก็เอาระเจ้าภิกษุ
สามเณร อัดเอาบุญเสียเหมือนกัน กากนั้นให้ไป ถวายไป แต่
บุญนะเอาระเจียกซึ้นหนึ่งนี่เรียกว่าฉลาด ได้ลองซึ้นสามซึ้นนั้น
แน่ ต้องการเอาระเจ้าภิกษุ ผ้านุ่งพอห่มพอสมควรเท่านั้นแหละ

ถ้าผู้ฉลาดรับแล้วก็เท่าไรให้หมด ท่านผู้นี้ปรากฏว่า จะเป็นอายุพระพุทธศาสนาสืบต่อไป

ถ้าสมการประพอดตได้ดังนี้ อญ្យวัดไหన วัดนั้นก็เจริญลະ
วิกขุสามเณรอุ่นหนาฝาคั่ง เหมือนกับพ่อ กับแม่ มีอะไรจะก็ให้
ทั้งนั้น วัดปากน้ำอย่างนั้น ผู้ที่ปกครองเป็นเจ้าอาวาลอยู่นั่น
ได้อะไรมากตามเดิม คิดว่าพระวิกขุสามเณรที่มาอยู่ด้วย
เหมือนกับลูกกับเต้า ไม่หวงไม่เลียดายกัน ติดขัดอะไรมา
แจกให้ทั้งนั้น ไม่ขัด

เมื่อเป็นเช่นนี้ วิกขุสามเณรก็เป็นสุสบ้าย อุ่นหนาฝา
คั่ง เหมือนอยู่กับแม่พ่อ ลูกเข้า เขาวักเหมือนแก้วตา ถ้าแต่
ว่าเขารู้ว่าวิกขุผู้ปกครองเขาใจใส่เหมือนเช่นนั้นละก็ เขาก็ควรพ
นับถือ เขาก็เห็นว่าลูกเข้าอยู่อุ่นหนาฝาคั่ง เช่นนั้นดีแล้ว เขา
ยิ่งเลื่อมใสครัวท่า

ภัตตาณูโมธนาคณา
๑๔ พุศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๗

๖๕

บริสุทธิ์กายวاجาใจ

อนุธรรมจารี ประพฤติตามแนวปฏิบัติของตน ไม่ให้คลาดเคลื่อน นั้นได้ชื่อว่าประพฤติตามธรรมที่ให้ถึงที่สุดแล้ว ศีล ๕ ศีล ๘ ศีล ๑๐ ศีล ๒๔๗ ตามส่วนนั้นนั่น เป็นภายนอก

ภายใน เรียกว่าเป็นทางปฏิบัติอันลึกซึ้ง ศีล ๕ นะ ความ
บริสุทธิ์กาย บริสุทธิ์วจາ บริสุทธิ์ใจนะ

บริสุทธิ์กายอยู่ที่ไหน บริสุทธิ์วจายอยู่ที่ไหน บริสุทธิ์ใจอยู่ที่ไหน?

บริสุทธิ์กาย ลมหายใจ ลมหายใจเรียกว่า บริสุทธิ์
กาย ลมหายใจลมนั้นแหลบปรนปรือใจให้เป็นอยู่ ลมหายใจเข้า
ออกปรนปรือกายให้เป็นอยู่ ลมหายใจก็ในเวลาเท่าไร เวลา
นั้นเรียกว่า กายบริสุทธิ์แล้ว กายลังษารบริสุทธิ์แล้ว

ความตรึกตรองที่จะพูด หยุดอึกเหมือนกัน ความตรึก
ตรองที่จะพูด หยุดอึกเหมือนกัน พอดയุดเวลาไว เวลา

ເຮັດວຽກ ວິຊາສົນທະນາ ແລ້ວ

ຫຍຸດເຂົ້ານະ ອຍ່າໄທເຄີ່ອນທີ່ນະ ຄວາມຮູ້ສຶກສູນທຸກໆອູ່
ໃນຕົວນັ້ນແລະ ລະຮູ້ສຶກວ່າມັນຫຍຸດອີກດຸຈເດືອນ ກາຍ ວາຈາ ໃຈ ຫຍຸດ
ດຸຈເດືອນວັກນັ້ນ

ພອໄຈຫຍຸດກຶກລົງໄປໃນຂະນະໄດ

ຂະນະນັ້ນເຮັດວຽກຈົດສັນທະນາ ແລ້ວ

ນັ້ນເປັນຈົດບຣິສຸທີ່ແລ້ວ

ກາຍບຣິສຸທີ່ ວາຈາບຣິສຸທີ່ ວິຊີບຣິສຸທີ່ ຍັງມີດຕື້ອອຍຸ່ນັ້ນ
ບຣິສຸທີ່ຂອງສາມັນລັດວ່າໄຟໃໝ່ບຣິສຸທີ່ ວິເສເຊ ບຣິສຸທີ່ ວິເສເຊ
ສວ່າງໂລ່ງ ຍຶງກວ່າກາລາວັນ ໜັ້ນຫັດ

ຄວາມຫຍຸດກາຍ ລມຫຍຸດຮີ ຄວາມຕຽກຕາອງຫຍຸດ ໃຈຫຍຸດ
ເຫັນທີ່ເດືອນ ສວ່າງແຈ່ມແຈ້ງ ໜັ້ນດວງເທົ່ານັ້ນເທົ່າທີ່ປະກວດຫຼືເດືອນ
ເຫັນຫັດອ່າງນີ້ເຮັດວຽກ ກາຍປະກົບປັດສູງຂຶ້ນໄປກວ່າດັ່ງກ່າວແລ້ວ
ທັງກາຍ ທັງວາຈາ ທັງໃຈ

ກັດຕານຸ້ມືມທາຄາດ

ອັດ ພຣະຈິກາຍນ ພ.ຄ.ເມເລັກ

๖๖

ศีลรู้-ศีลเห็น

ศีลจริงๆ นะเป็นศีลอะไร? ศีลในทางปริยัติไม่ใช่ศีลทางปฏิบัติ ศีลในทางปริยัติก็ต้องริงตามปริยัติ ศีลในทางปฏิบัติ ก็ต้องริงในทางศีลปฏิบัตินะ ไม่ใช่เป็นปกติธรรมดากาย วาจา ตลอดถึงใจ เป็นอพูโพหาริ เป็นเนื้อหนังเดียวกันไปที่เดียวกัน จนกระทั้งถึงเจตนา ใจก็เป็นเนื้อหนังเดียวกัน กับศีลที่เดียว นี้ เป็น ศีลตามปริยัติ

ศีลตามปฏิบัติ ให้เห็นศีล เห็นศีลที่เดียว ศีลออยู่ไหน ศีลที่เห็นนะ ต้องทำสมาธิให้เป็นขึ้น ให้เข้าถึงธรรมกาย ทำสมาธิเป็นขึ้น เข้าถึงธรรมกายถึงจะเห็นศีลตามส่วน

ศีลโลเกีย์ กายมณฑย์ที่เป็นโลเกีย์นี่ก็เห็น พอยเป็นเข้าแล้ว กายมณฑย์จะเอียดเห็น กายทิพย์ก็เห็น กายทิพย์จะเอียดก็เห็น กายรูปพระมหาเห็น กายรูปพระมหาจะเอียดเห็น กายอรูปพระมหาเห็น กายอรูปพระมหาจะเอียดเห็น

หากว่าเห็นศีลเป็นโคตຽุ แปดกายนะไม่เห็น กายธรรม
เห็น กายธรรมละเอียดเห็น นี้ศีลเป็นโคตຽุ เห็นเป็นดวงไล
ขนาดดวงจันทร์ ดวงอาทิตย์อยู่ในกลางดวงธรรมที่ทำให้เป็น^๑
กายมนุษย์ ไสบริสุทธิ์เท่าฟองไข่แดงของไก่ อยู่กลางดวงนั้น
เห็นจริงๆ จังๆ ชัดๆ นั้น ศีลเห็น นั้นเรียกว่า อธิศีล

เมื่อเข้าถึงอธิศีล ในกลางดวงอธิศีล นั้นนะมีดวงอธิจิต
เมื่อเข้าถึงอธิจิต ในกลางดวงอธิจิตมีดวงอธิปัญญา เท่า
กัน มีศีล สมาริ ปัญญาอย่างนี้ มีศีล ศีลอย่างนี้ ได้เชื่อว่า ศีล
เห็น ปราภูอย่างนี้แหล่ะ เอาตัวรอดได้พ้นจากทุกข์ได้ เพราะ
ว่าเห็นศีลเข้าเท่านั้นแล้ว

ศีลนั้นแหล่ะเป็นทางมรคผลที่เดียว พระอริยเจ้าเดิน
ไปตามศีลที่เห็นนั้น ไม่ใช้ไปทางศีลที่รู้ แต่ว่าทางเดียวกันนั้น
แหล่ะ

ศีลที่รู้หมายกว่า ศีลที่เห็นละเอียดกว่า ลักษณะมาก
เมื่อรู้จักหลักอนันต์ลักษณ์ นั้นแหล่ะที่เห็นเป็นปราภูใสเป็น
กระจากคันฉ่องล่องเงาหน้านั้นแหล่ะ

อริยธรรม
[๔๕ พุศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๓](#)

๖๗

ที่สุดอยู่ไหน

ที่สุดอยู่ที่ไหนละ?

ผู้เทคโนโลยียังเรียนวิชชาไปไม่ถึง ยังไม่ถึงที่สุด ๒๓ ปี ๔
เดือนเศษแล้ว ยังไม่ถึงที่สุดเลย

ขยับไปพี๊ๆ หนึ่งนั้นนับครั้งไม่ถ้วน นับขึ้นไม่ถ้วน นับ
ลงไขยดวงไม่ถ้วน นับอายุกีดวงยังไม่ถ้วน ไปไม่สุดเลย

ถ้าสุดเวลาไร ถึงที่สุดของการรักษา ไม่ใช่ที่สุดของกาย
ตัวเอง ตัวเองยังจะต้องทำละเมียดต่อไปอีก หยาบกว่าไม่ได้
แล้วลักษณะ ก มณฑ์ เลิกแก่ เลิกเจ็บ เลิกตายที่เดียว นีกำลัง
พยายามทำไป ทำไปในทางนี้ ไม่ใช่ทำไปในทางอื่น

พระพุทธเจ้าท่านโปรดกาญจน์ ต้นธาตุท่านรักษาอยู่ เป็น
อยู่ เราเป็นอยู่นี้ ถ้าท่านหยุดแก้กัดเดียวเท่านั้น มณฑ์ดับ
ที่เดียว หรือไม่ฉะนั้นรามาตั้ดระหว่างกายเสีย ไม่ให้ติดต่อ
กันเสียเท่านั้นละ ก็ตายทันที ขาดผู้รักษาเสียแล้ว

เพราะฉะนั้น ที่เรานับถือนั่นให้ว่ากราบท่านนะ จะให้ว่า
 กราบทามไก่ท่านรักษาชีวิตของเรารอยู่ไม่ใช่หรือ ไม่ให้อย่างไร
 ท่านปล่อยเสีย มันก็ตายเท่านั้น ก็ท่านมีคุณต่อเราอย่างนี้ ล้ำ
 เลิศประเสริฐอย่างนี้ คนอื่นไม่ใช่เช่นนั้น

เราจะมั่นใจอย่างหนึ่งอย่างใด ท่านส่งสมบัติมาให้
 ยากจนอย่างหนึ่งอย่างใด ท่านส่งสมบัติมาไม่ทัน
 มากเข้าไปขวางเสีย

เมื่อรู้จักหลักเช่นนี้แล้ว ก็ เราจึงได้ให้พระตถาคตเจ้านัก
 เรายังได้เชื่อพระตถาคตเจ้านัก

ถ้าเราใจจรดอยู่ที่พระตถาคตเจ้านั้น นี่เรียกว่าเชื่อใน
 พระตถาคตเจ้า

อธิษฐานพย

๔๕ พุทธวิกาayan พ.ศ.๒๕๖๗

๖๘

สุดสายธรรม

ตำราวัดปากน้ำเขาสอนกันได้อย่างนี้ แต่ว่าที่จะเป็นพระโลดา พระลูกทาคานะ พระอนาคานะ อรหัตันนี้ไม่ติด ไม่หลุดซะ แต่ว่าทำได้ตลอดเลยไปจากนี้อีก ทำไปมากกว่านี้ ถึงกายพระ อรหัต พระอรหัตละเอียดๆๆ ต่อๆไป นับอลงไขย ก็ไม่ถ้วน

ผู้เทคโนโลยีล่อน เป็นคนล่อนเอง ๒๓ ปี ๔ เดือนนี้ ได้ทำไปอย่างนี้แหล่ะ ไม่loyหลังเลย ยังไม่สุดกายของตัวเอง

เมื่อยังไม่สุดกายของตัวเองแล้ว ตัวเองก็ปักครอง ตัวเองยังไม่ได้ ยังมีคนอื่นเป็นผู้ปักครองลับๆ เพราะไม่ไปถ้าไปถึงที่สุดแค่ไหน เขาก็ปักครองได้แค่นั้น

นี่ผู้เทคโนโลยียังแนะนำสั่งสอนให้ไปถึงที่สุดสายธาราสายธรรมของตัวเอง เมื่อถึงที่สุดสายธาราสายธรรมของตัวเอง ละก็ เป็นกายๆไป ดังนี้ ตัวเองก็จะปักครองตัวเองได้ ไม่มีใครปักครองต่อไป ตัวเองก็เป็นใหญ่ในตัวเอง ตัวเองก็จะบันดาลความสุขให้ตัวเองได้ กำจัดความทุกข์ได้ ไม่ให้เข้ายุ่งได้

นีคนอื่นเข้ายังบันดาลอญี่ คนอื่นเข้ายังให้อยู่

เหมือนความแก่ดังนี้ เราไม่ปราณາเลย เขาก็ล่่ความ
แก่มาให้ เราก็ต้องรับอ้ายความแก่นั้นแหละ

ความเจ็บล่ะ เราไม่ปราณาความเจ็บ เขาก็ล่่ความ
เจ็บมาให้

ความตายล่ะ เราไม่ปราณາเลย เขาก็ล่่ความตาย
มาให้

เพราะเหตุไร? เพราะเหตุว่าตัวเองไม่เป็นใหญ่ด้วยตัว
ของตัวเอง คนอื่นเขามาปักกรอง ผู้อื่นเขามาปักกรองเลีย เข้า
ให้เข้าล่ำมาให้ความแก่ ความเจ็บ ความตาย ตัวมีความรู้ไม่พอ
ก็ต้องรับ

เหมือนดังนี้ เราอยู่ปักกรองประเทศไทย ประเทศไทย
เข้าต้องการอย่างไร ผู้ปักกรองเข้าต้องการอย่างไร เราก็ต้อง
ไปตามเข้า ไม่ตามเข้าไม่ได้ ต้องอยู่ในบังคับบัญชาเข้า

พุทธอุทานคาน
๑๐ มีนาคม พ.ศ.๒๕๕๗

๖๙

ความพร้อมเพรียงเป็นสุข

สุขา ลงชื่อ สามคุคิ ความพร้อมเพรียงเป็นสุข ความพร้อมเพรียงของหมู่เป็นสุข จะเป็นคุณลักษณะเป็นสุข จะเป็นภิกษุสามเณรเป็นสุข แต่ว่าอาศัยพระธรรมความพร้อมเพรียงของหมู่ภิกษุสามเณรเป็นสุข อาศัยความพร้อมเพรียงของหมู่คุณลักษณะเป็นสุข อุบาสกอุบาลิกาพร้อมเพรียงกันเป็นสุข เป็นสุขนัก

ถ้าว่าไม่พร้อมเพรียงกัน ไม่เป็นสุข หาสุขที่ไหนไม่ได้ หมวดทั้งประเทคโนโลยี หมวดทั้งศานติ ลุกที่ความพร้อมเพรียงกัน เหมือนมนุษย์หญิงชายหมวด ทั้งประเทศไทยพร้อมเพรียงกัน เชือฟังตามผู้หลักผู้ใหญ่ ท่านได้บังคับบัญชาเป็นไปอย่างไร ก็ตามผู้ใหญ่ไป ตามหัวหน้าไป ก็เป็นสุขลิ

จะไปทางไหนก็เหมือนผู้คน ก หัวหน้าผู้บินนำหน้าไป อย่างไรแล้ว ลูกน้องก็ตามแ Keto เป็นผู้ ผู้ใหญ่ ใหญ่เท่าไรก็ เป็นสุข เมื่อเป็นผู้ใหญ่ เช่นนั้นปราศจากอันตราย พร้อม

เพรียกอย่างนั้นปราศจากอันตราย เพาะมันพร้อมกัน

เรื่องพร้อมกันแล้ว เมืองไทยมันพร้อมกันอยู่แล้ว ก็
สามัคคีพร้อมเพรียกันดีแล้ว ข้าศึกติไม่แตก จะไปแบ่งเอากัน
เมืองนั้นไม่ได้เหมือนกัน

หมู่ภิกษุพร้อมเพรียกันอยู่แล้ว ไม่แตกหมู่กันอยู่แล้ว
ศึกเลือ恒ก็ได้ทำอะไรไม่ได้

อุบาลกอุบาลลิการพร้อมเพรียกันอยู่แล้ว ใครทำอะไร
ไม่แตก หักรานไม่ได้ ข่มเหงกันไม่ได้ เพราะหมู่ไม่แตกจากกัน

การย่อย่นสกลพุทธศาสนา

๑๐ มีนาคม พ.ศ.๒๕๕๗

๓๐

ยิ่งให้ยิ่งรวย

ทาน การให้นี่เป็นนโยบายของบ้านพิตทั้งหลายแต่ไหน
แต่ไรมา คนมีปัญญาแล้วก็ต้องให้ทาน

ถ้าคนโง่แล้ว เห็นว่าลิ้นไปหมดไม่

ถ้าว่าคนมีปัญญาแล้ว เห็นว่าขี้งให้ยิ่งมียกใหญ่

ทางไหนจะผิดจะถูกกันนะ การให้ ลองดูสิ แต่ว่าเป็น
เห็นใจกันเลmomหรือการให้นี่ว่าเป็นประโยชน์จริงๆ ให้ทุกคน
แต่การให้นั้นแคบกับกว้างเท่านั้น

การให้แคบๆ ให้แก่ตัวเอง ให้แก่สามีภรรยา ให้แก่
ครอบครัว ให้แก่ลูกหลูงลูกชายของตนเอง นอกจากนั้นไม่ให้
กลัวหมด กลัวเปลือง กลัวลิ้นไป นี่ให้กลัวหมด กลัวลิ้นอย่างนี้

พวกที่เห็นกว้างออกไป ว่าเราให้ซึ่งกันและกัน ในสามี
ภรรยา ในบุตรและธิดา ถ้าว่าให้สามี สามีก็ยินดีด้วย ให้ภรรยา
ภรรยาก็ยินดีด้วย ถ้าให้แก่บุตรและธิดา ก็ยินดีด้วย ถ้าจะ

ให้มากเข้าไปกว่านี้ กลัวลึ้น กลัวหมด กลัวเปลือย นีความเห็น
แคบๆ อย่างนี้ ได้รับความเคราะพนับถือบูชาเฉพาะครอบครัว
ของตัวเท่านั้น ถ้าไม่ให้เล่าไม่ได้รับความเคราะพนับถือบูชาที่เดียว

ให้กวางอกไปกว่านั้น กวางอกออกไปเที่ยวเท่าได้เข้าก
นับถือตนดุจกับมารดาบิดา กวางอกไปเท่านั้น การกวางอก
ไปเช่นนั้นได้ประโยชน์อะไรหรือ ให้แคบๆ วงศ์แคบๆ ได้
ประโยชน์หรอก แต่น้อย ไม่เหมือนให้กวางอกไป ให้กวาง
อกไปประโยชน์มาก ประโยชน์มากนัก

ในทางพุทธศาสนาเช่นนั้น ชอบให้ในการกวางๆ ไม่
ชอบให้ในการแคบๆ การให้แคบๆ ดีเหมือนกัน แต่ว่าได้น้อย
ไม่เหมือนกวางๆ ออกไป ดังมารดาบิดาให้แก่บุตร ภรรยา
สามีให้แก่กันและกัน ในครอบครัวกันและกัน ให้แล้วมุ่งบุตร
ในกันและกัน ให้ลูกหญิงลูกชายก็เพื่อให้ปฏิบัติดนต่อไป พอ
จะได้ดำรงตระกูลของตนต่อไป ก็มุ่งเท่านั้น

เมื่อให้บุตรและธิดาได้เท่าไรให้ไป เข้ากับปฏิบัติตาม
หน้าที่ผู้ได้รับแล้ว ความให้ชนิดนี้ในทางโลกก็แคบ ยิ่งทาง
ศาสนาให้ดุจเดียวกัน เฉพาะพระเนรที่ชอบใจ ที่รู้จักเป็น
เครื่องปฏิชีฟองตน ที่เป็นที่สนิทชิดชอบกับตน ถ้าหากว่าคนนั้น

ไม่ให้ เห็นว่าจะมากเกินไป ให้เพียงเท่านั้นก็ได้ประโยชน์
เหมือนกันแต่ว่าแคบ

ทางพุทธศาสนา Yinดีในการให้กวางๆ ทางโลกล่ะก็ดูจะ
เดียวกัน ถ้าให้กวางๆ ออกไป จะเป็นชาวนา กวางขาว จะ
เป็นชาวสวน กวางขาว จะเป็นพ่อค้าแม่ค้า กวางขาว จะ
เป็นคนพลเรือนใดๆ ก็ กวางขาว ยิ่งคนปักครอง ก็ยิ่งกวาง
ขาวออกไป จำเป็นต้องให้กวางออกไปที่เดียว ซึ่งเสียงก
กว้างออกไป หน้าที่กวางออกไป

การให้นั่นแหละเป็นข้อสำคัญนัก ไม่ต้องไปขอร้องใคร
ทำอะไรแล้วจะหมดด้วยการให้ แต่ว่าต้องฉลาดให้ ถ้าโง่ให้
ยิ่งจนใหญ่ ถ้าฉลาดให้ยิ่งให้ยิ่งรายใหญ่ มันเป็นอย่างนี้
ต้องฉลาดให้อย่างนี้

พระจะนั่น ทานณ ฯ ทานเป็นวัตถุสำคัญสำหรับ
สังเคราะห์ชีว์กันและกัน

สังคหวัตถุ

๒๔ มีนาคม พ.ศ.๒๕๖๗

๓๗

เพระอาทัยทาน

พุทธานุภาพก็ตี ธรรมานุภาพก็ตี สังฆานุภาพก็ตี ที่จะมาปรากฏขึ้นได้ ก็เพระอาทัยทานนั่นเอง

เหมือนพระศาสนาสัมมาสัมพุทธเจ้า กว่าจะได้เป็นพระพุทธเจ้าขึ้น กว่าจะมีอานุภาพเป็นพระพุทธเจ้าขึ้นได้ ทว่าไม่ฉันข้าวของนางสุชาดา ๔๙ ก่อนนั้น ก็ไม่ได้พุทธานุภาพเลียแล้ว แต่กล้ายเลียแล้ว นั้นก็เพระอาทัยข้าวມธุปายาล ๔๙ ก่อน ฉันแล้วได้ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า

นั้นแ่ะ ด้วยอำนาจทานของทายก ใหภูโตเห็นใหม่ล่ะ ทานนั้นแหละเป็นตัวสำคัญที่เติยwa รักษาพุทธานุภาพ รักษา
ธรรมานุภาพ รักษาลัง咩นานุภาพ

เราก็ตั้งใจ ถ้าจะให้ทานนั้นก็ด้วยอาหารของข้าพเจ้านี้ หญิงก็ตี ชายก็ตี ของหม่อมฉันนี่จะถวายเป็นทาน ให้รักษาพุทธานุภาพ รักษาธรรมานุภาพ รักษาลัง咩นานุภาพไว้ จะได้

ป้องกันให้มนุษย์อยู่ร่วมเย็นเป็นสุข มนุษย์ที่จะพ้นจากภัย
อันตรายด้วยพุทธานุภาพ ด้วยธรรมานุภาพ ด้วยลั่งманุภาพ

มนุษย์ถ้ายังอยู่ในพุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ ลั่งมา-
นุภาพแล้ว สิ่งหนึ่งสิ่งใดจะมาทำให้เป็นอันตรายนั้นไม่ได้
พุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ ลั่งمانุภาพ ต้องรักษาไว้

ภัตตาณูโมกนาคากา
๑๖ มกราคม พ.ศ.๒๕๕๗

๓๒

ทำลายกันเอง

ถ้าภิกษุสามเณรโง่ ไม่ฉลาด ประพฤติเลวทรามตั่มซ้ำ ให้ผิดธรรมผิดวินัย จนกระทั้งทายกทายิกาทั้งหลายเบื่อ ไม่ใส่บาตรให้ นี่ภิกษุสามเณรจะ่าภิกษุสามเณรเอง ทำลายกันเองอย่างนี้

พระพุทธศาสนาจะถล่มทลายด้วยประการใด ก็ เพราะภิกษุสามเณรนั้นแหละ จะรุ่งเรืองด้วยประการใดก็ เพราะภิกษุสามเณรนั้นแหละ เป็นข้อสำคัญนัก

ให้อุดล้าห์ตั้งอกตั้งใจประพฤติดี ประพฤติเป็นนักเรียนจริงๆ เรียนให้รู้ธรรมจริงๆ ปฏิบัติให้สมความรู้จริงๆ ได้เชื่อว่า เป็นสัจราศีแก่พระพุทธศาสนา

ภัตตาภูมินาคถา

๑๖ มกราคม พ.ศ.๒๕๔๗

๓/๓

อายุพระพุทธศาสนา

พุทธศาสนาจะรุ่งเรืองอยู่ได้ เพราะอุบากลกุบาลสิกา
ไม่ละในการบริจาคม ให้พระภิกษุ สามเณรตลอดสาย

ภิกษุสามเณรได้อาหารและบินทباتนั้นแล้ว เข้าไปอยู่
ในท้องอิมแล้ว ไม่ให้อาหารอีมนั้นเสียไปเปล่าๆ อุตสาห์เล่า
เรียนคันถธุระและวิปัสสนา มีหน้าที่ตามครัวของตน ไม่
ซูกชนด้วยประการใดประการหนึ่ง ให้นึกดังนี้

นี่แหล่ะได้ชื่อว่าเป็นอายุพระศาสนา เพราะอุบากล
กุบาลสิกา ภิกษุ สามเณรประพฤติตรงต่อ กัน ด้วยประการฉะนี้

ภัตตาณูโมทนากาดา
๑๖ มกราคม พ.ศ.๒๕๕๗

๓๔

ອາຍຕນນິພພານ

ອາຍຕນະເຂາ ແປລວ່າດີງດູດ ພຣີແປລວ່າບ່ອເກີດ ອາຍຕນ
ແປລວ່າດີງດູດ ພຣີບ່ອເກີດ ບ່ອເກີດຂອງຕາດີງດູດຮູບ ບ່ອເກີດ
ຂອງຫຼຸດເລື່ອງ ບ່ອເກີດຂອງຈມູກດີງດູດກລິນ ບ່ອເກີດຂອງລິນ
ດີງດູດຮລ ບ່ອເກີດຂອງກາຍດີງດູດສຳຜັສ ບ່ອເກີດຂອງໃຈດີງດູດ
ຮຽມາຮມໝົ່ງ ມັນດີງດູດໂດຍໜີ້

ອາຍຕນກພ ๓ ມັນດີງດູດເໜີອນກັນ ກາມກພດີງດູດພວກ
ຕິດໃນກາມ ຮູປກພດີງດູດພວກຕິດຮູບ ຕິດຮູບແລ້ວຕ້ອງໄປອູ່ໜັນນັ້ນ
ອຮູປກພດີງດູດພວກຕິດອຮູປໄປຕິດໄປອູ່ໜັນນັ້ນ

ສ່ວນອາຍຕນນິພພານ ອາຍຕນນິພພານ ເປັນອາຍຕນອີກອັນ
ໜີ່ສໍາໜັກດີງດູດພຣະນິພພານ ຄໍາໄຄຣທໍາໄຄຣປະບິບຕິທິມດກີເລັສເຂົ້າ
ເປັນມຸນຸ່ຍໍໄປນິພພານໄມ້ໄດ້ ມັກເລັສ ເປັນກາຍທີພຍໍໄປໄມ້ໄດ້ ມັກເລັສ
ເປັນກາຍທີພຍໍລະເວີຍດ ກາຍຮູປພຣໍມ ກາຍຮູປພຣໍມລະເວີຍດ
ອຮູປພຣໍມ ອຮູປພຣໍມລະເວີຍດ ໄປໄມ້ໄດ້ ຍັງຕິດອູ່ໃນກາມ ຮູ-

พรหมทั้ง ๑๖ ก็ไปไม่ได้ อรูปพรหมทั้ง ๔ ก็ไปไม่ได้ยังติดอยู่ใน อรูป凡人 ต้องหลุดหมด พอหลุดหมดแล้วก็ไปนิพพาน

ถ้าไปนิพพานมีธรรมกาย มีธรรมกายหน้าตักกว้าง ๒๐ วา สูง ๒๐ วา เกตุดอกบัวตูมใส่เป็นกระจะ ใหญ่กว่ากระจะ คันฉ่องล่องเงาหน้า แต่กายทำลายขั้นร์ ปล่อยให้กาย ๑๖ เหล่านี้หมด กายธรรมของพระอรหัต กายธรรมของพระอรหัตละเอียด ไปนิพพาน

โอวาทปาติโมกขบทป้า

๓๔

ละชั่ง ทำดี ทำใจให้ผ่องใส คือพระไตรปิฎก

สพุปปาปสุส อกรณ์ ไม่ทำซ้ำด้วยกาย ด้วยวาจา
ตลอดถึงใจ นี่เป็นพระวินัยปิฎกเชี่ยวหนา

กุสลสสูปสมปทา ยังกุคลให้ถึงพร้อม ทำความดีให้มี
ขึ้นด้วยกาย ด้วยวาจา ตลอดถึงใจ นี่เป็นพระสุตตันตปิฎกที่เดียว

สจตตปริโยทปน์ ทำใจของตนให้ใส นี่ปรมัตถปิฎกที่
เดียว

วินัยปิฎกคือศีล สุตตันตปิฎกคือสามัช ปรมัตถปิฎก
นั่นคือปัญญา จะกว้างขวางออกไปเท่าไรเมื่อว่า ที่เรียกว่า พระ
วินัยปิฎก นะต้องอยู่ในศีล ๕ คัมภีร์ มหาวิวัังค์ กิกขุณวิวัังค์
มหาวัคค์ จุลวัคค์ บริวาร อยู่ในศีลอันเดียวอันนั้นแหละ
บริสุทธิ์กาย บริสุทธิ์วาจา บริสุทธิ์ใจ ไม่มีร่องเลี่ยเลย อยู่ใน ๕
คัมภีร์นี้หมด

กุสลสสูปสมปทา ทำกุคลให้ถึงพร้อมๆ หรือทำความดี

ให้มีพร้อมขึ้น น้ำกันน้อยเท่าไรก็ซ่าง ออยู่ในพระสุตตันตปิฎก
สุตตันตปิฎกมี ๕ คัมภีร์

สุตตันตปิฎก มี ๕ คัมภีร์ ที่มีนิกาย มัชณิมนิกาย
ลังยุตตินิกาย อังคุตตินิกาย ชุทธกนิกราย ๕ คัมภีร์ ก็อยู่ใน
ความบริสุทธิ์ใจ ใจหยุดใจนิ่ง ใจเป็นสามาริ้น摊ะ ๕ คัมภีร์
ที่เดียว

ส่วนปรมาจารย์ สจิตตประโยทปน เมื่อใจของตนให้
ผ่องใสแล้ว ไม่มีราศีขุนมา ให้อยู่ในใจใส่เลมอไป นั้นปรมาจารย์

ยกเป็น ๓ คัมภีร์ สังคณี วิภังค์ ราตุกถา ปุคคลบัญญัติ
กถา瓦ตตุ ยmag มหาปัจฉานเป็นที่สุด

ในสุตตันตปิฎก วินัยปิฎก ปรมาจารย์ นี้ ยกเป็นศิล
สามาริ ปัญญา ยกเป็นตัวพระพุทธศาสนาที่ปรากฏในบัดนี้

ถ้าจัดเป็นพระธรรมขันธ์ถึง ๔๔,๐๐๐ พระธรรมขันธ์
ถ้าจัดเป็นปิฎกไปถึง ๓ ปิฎก วินัยปิฎก สุตตันตปิฎก ปรมาจารย์-
ปิฎก ยกเป็นตัวแท้ແเน่นอนที่แล้วอยู่กับใจของตัวนี้เอง ออยู่
ในดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมุชย์นั้น摊ะ เป็นศิล สามาริ
ปัญญานั่นเอง

โอวาทปาติโมกขากทิปauri

๓๖

ยังไม่ถึงชาติที่สุดแล้วต้องให้

เราเป็นมนุษย์ ยังไม่ถึงชาติที่สุดแล้วต้องให้

ถ้าไม่ให้แล้ว ไปในภัยภาคข้างหน้ามันกันดาร ไม่
สมบูรณ์ด้วยเครื่องกินเครื่องใช้ มันขาดตกบกพร่อง

ถ้าว่าให้อยู่เนื่องนิตย์อัตราแล้ว ไม่ขาดตกบกพร่อง ไม่
ทุกข์ไม่ยาก ในระหว่างนั้นๆ พอยใช้พอ松อยทีเดียว

เพราะการให้เป็นตัวสำคัญนัก

พากนวนิโมทนากถา (ฉากหลัง)

๓ เมฆายัน พ.ศ.๒๔๗๙

ภาคผนวก

ว่าทະของพระเดชพระคุณพระมหามงคลเทพมุนี (สด จนทลโร) คัดจากพระนิพนธ์ของสมเด็จพระอวิริยวงศ์ภาคตญาณ (ปุ่น ปุณณสิริมหาราถ) สมเด็จพระลังฆราชาองค์ที่ ๑๗ วัดพระเชต్ปนวิมลมังคลาราม กรุงเทพมหานคร สมัยทรงสมณ-คักดี เป็น “พระธรรมวโรดม”

“បើនមហាក្សត្រ មើលទោសយក

ឯណាស៊ិកាណវន្ទីដ៏អូបការជាន់

គ្រឿនឯណាស៊ិកាណវន្ទយកខាងក្រោម។ តើខ្លួយឱ្យប្រព័ន្ធផ្សែងរក

កីត្តិថត់កីត្តិមាបុរាណកំណែ

ឯងបើនមហាក្សត្រលើយកកីច្ចាមាត្រាដ៏ចាយ។”

“การศึกษานั้นเปลี่ยนชีวิตผู้ศึกษาให้สูงกว่าพื้นเติม
คนที่มีการศึกษาจะได้อะไรดีกว่า
ประณีตกว่าผู้อื่น
คนมีวิชาเก่งกันได้สมบัติจักรพรรดิ ใช้ไม่หมด”

“ເຈົ້າຄណະວຳເກວສົ່ງມາເພື່ອໃຫ້ຮັກໝາວດ ແລະ ປັກຄວອງ
ຕົກເຕືອນວ່າກາລ່າວຜູ້ອຸບັດໄດ້ພະຊາດນມວິນຍີ
ວັນຈະໃຫ້ວັດເຈຣິນໄດ້ຕ້ອງວາສີ່ຄວາມພຮ້ອມພເຮັຍງ
ແລະເທື່ນວົກເທື່ນໃຈກັນ ອົງຈະກໍາຄວາມເຈຣິນໄດ້
ດື່ນນີ້ໄມ້ຄຸນແຄຍກົມໃຄຣເລຍ ມາວູ້ນີ້ເກຳກົມຄູກາປລ່ວຍ
ໂດຍໄມ້ຮູ້ວ່າຈະຫັນໜ້າໄປພື້ນໃຄ ເພຣະຕ່າງໄມ້ຮູ້ອັກກັນ
ແຕ່ກົມນັ້ນໃຈວ່າ ອຣນທີ່ພວກເຮານປະນຸຝຶນຕິຕອງຕ່ວພະພູກອໂວກາ
ຈະປະກາສຄວາມຮານຮົ່ນ ແລະ ຮູ່ເຮືອງ
ໃຫ້ແກ່ຜູ້ມີຄວາມປະພຸດຕີເປັນສັນນາປະນຸຝຶນຕີ
ອຣນມວິນຍີແລ້ວນີ້ຈະກໍາຈັດອຣນໃຫ້ສູງສັນໄປ
ພວກເຮານວ່າກັນມາຄນະນາກໆ ປີ ປະນຸຝຶນຕີອຣນເຂົ້ານັ້ນໃຫນ
ມີພະນາກົມໄມ້ກົມເຮີຍນຮ້ອຍອຍ່າງໄດ້
ຖຸກຄນກຮານຄວາມຈົດໝອງຕົນໄຟ
ດັ່ງເປັນໄປຕາມແນວພະຊາດນມວິນຍີກີ່ນໍາສຽນເສຣິນ
ດັ່ງເປົດພະຊາດນມວິນຍີກີ່ນໍາເຄຣົາໃຈ
ເພຣະຕົນເວອງກີ່ຕີເຕີຍນຕົນເວອງ
ໃຫ້ຄະຍພນມາຫຼາງ ແມ່ນວ່າຕັ້ງນານນັ້ນສັນໆ ປີ
ກີ່ໄມ້ມັງມີຈະສອນຜູ້ວິ່ນ ຈະເປັນທີ່ພື້ນຂອງຄາສນາກີ່ໄມ້ໄດ້

ได้แต่渥าศักยานาอย่างเดียว
ไม่ทำประโยชน์ให้เกิดแก่ตนและเกิดแก่ท่าน
ชั้นร้ายบังทำให้พระဏานศรัหหมองอึกด้วย
นาขอยู่อย่างนี้เหมือนตัวเส眷
(เรื่องเส眷นี้หลวงพ่อทำนของพุฒน้อยๆ ต่อมาก็หายไป)
จะได้ประโยชน์อะไรในการนนช ในการอยู่วัด
ลั่นมาอยู่วัดปากน้ำ จะพยายามตั้งใจประพฤติให้เป็นไป
ตามแนวพระธรรมวินัย พากพระเก่าๆ จะร่วมกันก็ได้
หรือว่าจะไม่ร่วมด้วย ก็แล้วแต่วัดยาศรี
ฉันจะไม่รบกวนตัวของการใดๆ
เพราจะถือว่าทุกคนธรรษีผิดชอบตัวตนเองดีแล้ว
ถ้าไม่ร่วมใจ ก็ขออย่ามัดขาด
ฉันก็จะไม่มัดขาดซึ้ง ไม่ร่วมมือเหมือนกัน
ต่างคนต่างอยู่ แต่ต้องช่วยกันรักษาะเนื้ยนของวัด
คนจะเข้าจะออกต้องบอกให้รู้ ก็แล้วมาไม่เกี่ยวข้อง
เพราจะไม่อยู่ในหน้าที่
จะพยายามรักษาเมืองอยู่ในหน้าที่”

“เด็กๆ ก็ ໄร์การศึกษา เมื่อคนดูแลติ
มาเกี่ยวข้องแก้วด
ต่อไปก็กล้ายเป็นพาล”

“ดวงไม้ที่ห้อม
ไม่ต้องเอาน้ำห้อมมาพรม ก็ห้อม得到
ในจะห้ามไม่ได้
หากศพ ไม่ต้องเอาน้ำหอมให้เนื้อมาละเลงให้ส์
หากศพก็ต้องแสดงกลั่นศพให้ปราบภู
ปิดกันไม่ได้”

“**บัณฑิตที่ยังไม่รู้ ขอให้รู้ เป็นสุข**
ก็มาแล้ว ขอให้รู้ เป็นสุข”

“ให้เนคุณพะบุกอิศาสนาให้มลัง”

ଶ୍ରୀ ମହାପାତ୍ର
ନାଥ

କୌଣସିନା

“ນ່າສອງສາດ ພູດໄປວ່ຍ່າງໄຮກ້າມີ

ໄນ້ວັທີ່ນາ ເນາຈະນຳລູຄູຕື່ນີ້ໄດ້ວຍ່າງໄດ້
ເປົ້ານແດວຍຄໍານວອນຄນແຂວະ”

“នើរីងពីធនី ឬអ៊ូតាកិខោដី
នុណ្យមកាយមើនអុចទិន
អុចទិនបីចំសំលេរិន ឲ្យវត្ថុភាគីក៏ដែនប៉ឺន
ឬអ៊ូយុប្រាប់គិត
ភគកកេគគួយទូ ឲ្យមេិត”

“เรามีน้ำใจ
พระพุทธศาสนาเกี้ย ได้หรือ
ธรรมของพระพุทธศาสนาเจ้าต้องจริง
ธรรมภายในไม่เคยหลอกลวงได้”

“สร้างคนให้เสรีจาก
เครื่องเสนาสนะไม่ยาก
ใจน้ำเงินก็สร้างได้
แต่ความสำเร็จต้องสร้างคนก่อน”

“งานเกี่ยวกับอย่างไรอย่างให้เกิด

ลงทะเบียนภาคภูมิปี

และของเด็กปีก่อนนั้นตั้งแต่เด็กกำน้ำ”

“ເនូវបាយក្រោម
មើលការ គារ ឲ្យ បន្ទីកដី ឡើង
យួរមិត្តភក់ ឱ្យអនុញ្ញាត ធម្មុកដែល ត្រូវ
និង ចំណេះ សារ ឬ ការ កំណត់
ដោយ ការ កំណត់ ឬ ការ កំណត់
ដោយ ការ កំណត់ ឬ ការ កំណត់”

“เมื่อได้ธรรมกายแล้ว
ย่อมทำประโยชน์ได้หลายอย่าง
ถ้าอิตเป็นนฤศล
แม้โกรกภัยให้เจ็บก็ช่วยแก้ ได้
ในเมื่อโกรคนั้นยังไม่เข้าที่น้องเกิดใจฯ”

“ພន្ធរ (ພន្ធសងមុខុណ្ឌ) ឱចទន្លាមីគុណភាពស្ថិ
ឯករាជាណាចក្រ ឬករាជាណាចក្រ
ពិនិត្យបាន អវិជ្ជបានន័ំ
យើងឲ្យស្វែងរកឃើញគុណភាពមុខុណ្ឌដើម្បីវិក”

“ช่างเผิดเข้าตีเตียนเรา
ตีกกว่าเราตีเตียนเข้า
การที่เราถูกตีเตียนนั้น
เพราะทำงานก้าวหน้าไป”

วิธีฝึกสามารถเบื้องต้น

สามาธิ คือความสงบ สบาย และความรู้สึกเป็นสุขอย่างยิ่งที่มนุษย์สามารถสร้างขึ้นได้ด้วยตนเอง เป็นสิ่งที่พระพุทธศาสนากำหนดเอาไว้เป็นข้อควรปฏิบัติ เพื่อการดำรงชีวิตทุกวันอย่างเป็นสุข ไม่ประมาท เต็มไปด้วยสติสัมปชัญญะและปัญญา อันเป็นเรื่องไม่เหลือวิลัย ทุกคนสามารถปฏิบัติได้ง่ายๆ ดังวิธีปฏิบัติที่ พระเดเชพระคุณพระมงคลเทพมุนี (สด จนทอล์ว) หลวงพ่อวัดปากน้ำ ภาษีเจริญได้เมตตาลั่งสอนไว้ ดังนี้

๑. **กราบบูชาพระรัตนตรัย** เป็นการเตรียมตัวเตรียมใจให้นุ่มนวล ไว้เป็นเบื้องต้น แล้วสามารถศีลห้า หรือศีลแปด เพื่อย้ำความมั่นคงในคุณธรรมของตนเอง

๒. **คุกเข่าหรือนั่งพับเพียบสบายๆ ระลึกถึงความดี** ที่ได้กระทำแล้วในวันนี้ ในอดีต และที่ตั้งใจจะทำต่อไป ในอนาคต จะร่วงกับว่า ร่างกายทั้งหมดประกอบขึ้นด้วยธาตุแห่งคุณงามความดีล้วนๆ

๓. **นั่งชั้ดสามาธิ** เท้าขวาทับเท้าซ้าย มือขวาทับมือซ้าย นิ้วชี้ขวา จรดนิ้วหัวแม่มือซ้าย นั่งให้อยู่ในท่าที่พอดี ไม่เป็นร่างกายมากจนเกินไป ไม่ถึงกับเกร็ง แต่อย่าให้หลงโคลงอ หลับตาพอลับสบายคล้ายกับกำลังพักผ่อน ไม่บีบกล้ามเนื้อตัวหรือว่าขมวดคิ้ว แล้วตั้งใจมั่น วางอารมณ์สบาย สร้างความรู้สึก ให้พร้อมทั้งกายและใจ ว่ากำลังจะเข้าไปสู่ภาวะแท่งความสงบ สบายอย่างยิ่ง

๔. นึกกำหนดนิมิต เป็น “ดวงแก้วกลมใส่” ขนาดเท่าแก้วตาดามีสปริสท์ ปราศจากวารี หรือรอยตำหนิใดๆ ขาวใส เย็นตาเย็นใจ ดังประกายของดวงดาว ดวงแก้วกลมใส่นี้เรียกว่า บริกรรมนิมิต นึกสบายๆ นึกเหมือนดวงแก้วนั้นนานั่งลงพักผ่อน คุณยักษ์กลางกายฐานที่เจ็ด นึกไปหวานนำไปอย่างนุ่มนวลเป็นพุทธานุสติว่า “สัมมาอะระหัง” หรือค่ออยๆ น้อมนึกดวงแก้วกลมใส่ให้ค่ออยๆ เคลื่อนเข้าสู่คุณยักษ์กลางกายตามแนวฐาน โดยเริ่มต้นตั้งแต่ฐานที่หนึ่งเป็นตันไป น้อมนึกอย่างสบายๆ ใจเย็นๆ ไปพร้อมๆ กับคำหวาน

อนึ่ง เมื่อนิมิตดวงใส่และกลมลนิทปรากฏแล้ว กลางกาย ให้วางอารมณ์สบายๆ กับนิมิตนั้น จนเหมือนกับว่าดวงนิมิตเป็นล่วงหนึ่งของอารมณ์ หากดวงนิมิตนั้นอันตรรานหายไป ก็ไม่ต้องนึกเสียดาย ให้วางอารมณ์สบายแล้วนึกนิมิตนั้นขึ้นมาใหม่แทนดวงเก่า หรือเมื่อนิมิตนั้นไปปรากฏที่อื่น ที่มิใช่คุณยักษ์กลางกายให้ค่ออยๆ น้อมนิมิตเข้ามาอย่างค่อยเป็นค่อยไป ไม่มีการบังคับ และเมื่อนิมิตมาหยุดสนิท คุณยักษ์กลางกาย ให้วางสติลงไปยังจุดคุณยักษ์กลางของดวงนิมิต ด้วยความรู้สึกคล้ายมีดวงดาวดวงเล็กๆ อีกดวงหนึ่ง ซ้อนอยู่ตรงกลางดวงนิมิตดวงเดิม แล้วสนใจเอาใจใส่แต่ดวงเล็กๆ ตรงกลางนั้นไปเรื่อยๆ ใจจะปรับจนหยุดได้ถูกกล่าว แล้วจากนั้นทุกอย่างจะค่ออยๆ ปรากฏให้เห็นได้ด้วยตนเอง เป็นภาวะของดวงกลม ที่ทั้งใส่ทั้งสว่าง ผุดซ้อนขึ้นมาจากการกึ่งกลางดวงนิมิต ตรงที่เราเอาใจใส่อย่างสม่ำเสมอ

ดวงนี้เรียกว่า “ดวงธรรม” หรือ “ดวงปัญมරรค” อันเป็นประตูเบื้องต้นที่จะเปิดไปสู่หนทางแห่งมรรคผลนิพพาน การระลึกนึกถึงนิมิตสามารถทำได้ในทุกแห่ง ทุกที่ ทุกอิริยาบถ เพราะดวงธรรมนี้คือที่พึ่งที่รัลึกอันประเสริฐสุดของมนุษย์

ภาพแสดงที่ตั้งจิตทั้ง ๗ ฐาน

ฐานที่ ๑ ปากช่องจมูก หญิงข้างซ้าย
ชายข้างขวา

ฐานที่ ๒ เพลาตา หญิงข้างซ้าย
ชายข้างขวา

ฐานที่ ๓ จอมประสาท

ฐานที่ ๔ ช่องเพดาน

ฐานที่ ๕ ปากช่องลำคอ

ฐานที่ ๖ ศูนย์กลางกายที่ตั้งจิตถาวร

ฐานที่ ๗ ศูนย์กลางกายระดับละเอียด

ภาพแสดงที่ตั้งจิตทั้ง ๗ ฐาน

ฐานที่ ๑ ปากช่องมูก หญิงข้างซ้าย
ชายข้างขวา

ฐานที่ ๒ เพลาตา หญิงข้างซ้าย
ชายข้างขวา

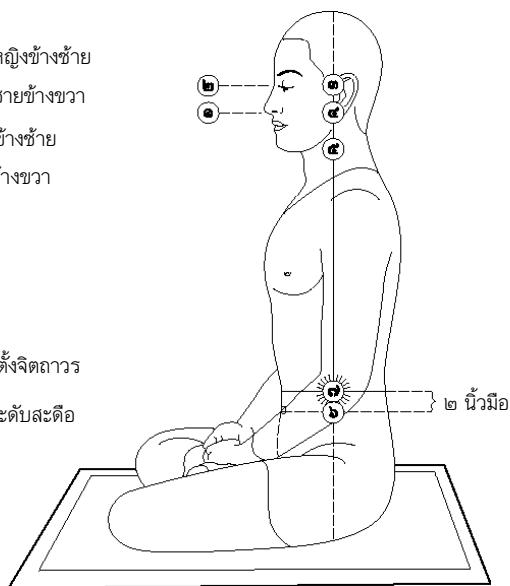
ฐานที่ ๓ จอมประสาท

ฐานที่ ๔ ช่องเพดาน

ฐานที่ ๕ ปากช่องลำคอ

ฐานที่ ๖ ศูนย์กลางกายที่ตั้งจิตถาวร

ฐานที่ ๗ ศูนย์กลางกายระดับละเอียด

ข้อแนะนำ คือ ต้องทำให้สม่าเสมอเป็นประจำ ทำเรื่อยๆ ทำอย่าง
สม่ำเสมอ ไม่เร่ง ไม่บังคับ ทำได้แค่ไหน ให้พอใจแค่นั้น ซึ่งเป็นการป้องกัน
ไม่ให้เกิดความอياกจนเกินไป จนถึงกับทำให้ใจต้องสูญเสียความเป็นกลาง
และเมื่อการฝึกสามารถบังเกิดผลงานได้ด้วยปลุนบรรยาย ที่ไม่เกินไส สายเกินสาย
ติดสนิทมั่นคงที่ศูนย์กลางภายใน แล้วให้มั่นตั้งวิเคราะห์ลึกนึกถึงอยู่เสมอ

อย่างนี้แล้ว ผลแห่งสามารถจะทำให้ชีวิตดำเนินอยู่บนลีนทางแห่ง ความ
สุข ความสำเร็จ และความไม่ประมาทได้ตลอดไป ทั้งยังจะทำให้สามารถ
ละเอียดอ่อน ก้าวหน้าไปเรื่อยๆ อีกด้วย

ข้อควรระวัง

๑. อย่าใช้กำลัง คือไม่ใช่กำลังใดๆ ทั้งลีน เช่นไม่ บีบกล้ามเนื้อตัว
เพื่อจะให้เห็นนิมิตเรวๆ ไม่เกร็งแขน ไม่เกร็งกล้ามเนื้อหน้าท้อง ไม่เกร็ง
ตัว ฯลฯ เพราะการใช้กำลังตรงส่วนไหนของร่างกายก็ตาม จะทำให้จิต
เคลื่อนจากศูนย์กลางภายในไปสู่จุดนั้น

๒. อย่าอياกเห็น คือทำใจให้เป็นกลาง ประคองสติมิให้เหลือจาก
บริกรรมภาระและบริกรรมนิมิต ส่วนจะเห็นนิมิตเมื่อใดนั้น อย่ากักงำ
ถ้าถึงเวลาแล้วยอมเห็นเอง การบังเกิดของดวงนิมิตนั้น อุปมาเลเมือน
การขึ้นและตกของดวงอาทิตย์ เราไม่อาจจะเร่งเวลาได้

๓. อย่ากังวลถึงการกำหนดลมหายใจเข้าออก เพราะการฝึกสามารถ
เจริญภาวะวิชาธรรมกาย อาศัยการนึกถึง “อาโลกกลิณ” คือกลิณความ
สว่างเป็นบทเบื้องต้น เมื่อเกิดนิมิตเป็นดวงสว่างแล้วค่อยเจริญวิปัสสนานใน
ภายหลัง จึงไม่มีความจำเป็นต้องกำหนดลมหายใจเข้าออกแต่ประการใด

๔. เมื่อเลิกจากนั้นสมาชิกล้วน ให้ตั้งใจไว้ที่ศูนย์กลางภาษาที่เดียว ไม่ว่าจะอยู่ในอิริยาบถใดก็ตาม เช่น ยืนก็ตี เดินก็ตี นอนก็ตี หรือนั่งก็ตี อย่า ย้ายฐานที่ตั้งจิตไปไว้ที่อื่นเป็นอันขาด ให้ตั้งใจบริกรรมภาษา พร้อมกับ นึกถึงบริกรรมนิมิตเป็นดวงแก้วในควบคุกันตลอดไป

๕. นิมิตต่างๆ ที่เกิดขึ้นจะต้องน้อมไปตั้งไว้ที่ศูนย์กลางภาษาทั้งหมด ถ้า尼มิตที่เกิดขึ้นแล้วหายไป ก็ไม่ต้องตามหา ให้ภารนาประคงใจต่อไปตาม ปกติ ในที่สุดเมื่อจิตสงบ นิมิตย่อมปราภ្យขึ้นใหม่อีก

การฝึกสมาชิเบื้องต้นเท่าที่ก่อ karma ทั้งหมดนี้ ก็พอเป็นปัจจัย ให้เกิด ความสุขได้พอกสมควร เมื่อซักซ้อมปฏิบัติอยู่เสมอๆ ไม่ท้อดทิ้ง จะได้ดูง ปัญมารรคแล้ว ก็ให้หมั่นประคงรักษาดวงปัญมารคนั้นไว้ ตลอดชีวิต และอย่ากระทำการความชั่วอีก เป็นอันมั่นใจได้ว่าถึงอย่างไรชาตินี้ ก็ polymit ที่ พึงที่จะเก่าที่ดีพอกสมควร คือเป็นหลักประกันได้ว่าจะไม่ต้องตกนรกแล้ว ทั้ง ชาตินี้และชาติต่อๆ ไป

ประโยชน์ของการฝึกสมาชิ

๑. ผลต่อตนเอง

๑.๑ ด้านสุขภาพจิต

- ล่งเสริมให้คุณภาพของใจดีขึ้น คือ ทำให้จิตใจผ่องใส สะอาด บริสุทธิ์ สงบ เยือกเย็น ปลดปล่อย โล่ง เบา ลباຍ มีความจำ และสติ ปัญญาดีขึ้น

- ล่งเสริมสมรรถภาพทางใจ ทำให้คิดอะไรได้รวดเร็ว ถูกต้อง และ เลือกคิดแต่ในลิ้งที่ดีเท่านั้น

๑.๒ ด้านพัฒนาบุคลิกภาพ

- จะเป็นผู้มีบุคลิกภาพดี กระฉับกระเฉง กระปรี้กระเปร่า มีความองอาจสง่างาม มีผิวพรรณผ่องใส มีความมั่นคงทางอารมณ์ หนักแน่น เยือกเย็นและเชื่อมั่นในตัวเอง
- มีมนุษยลัมพันธ์ดี วางตัวได้เหมาะสมกับกาลเทศะ เป็นผู้มีเสน่ห์ เพราะไม่มักโกรธ มีความเมตตากรุณาต่อบุคคลทั่วไป

๑.๓ ด้านชีวิตประจำวัน

- ช่วยให้คลายเครียด เป็นเครื่องเสริมประลิขิภาพ ในการทำงาน และการศึกษาเล่าเรียน
- ช่วยเสริมให้มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง เพาะร่างกายกับจิตใจ ย่อมมีอิทธิพลต่อกัน ถ้าจิตใจเข้มแข็ง ย่อมเป็นภูมิต้านทานโรคไปในตัว

๑.๔ ด้านศีลธรรมจรรยา

- ย่อมเป็นผู้มีลัมมาทิภูมิ เชื่อในกฎแห่งกรรม สามารถคุ้มครองตนให้พ้นจากความช้ำทั้งหลายได้ เป็นผู้มีความประพฤติดี เนื่องจากจิตใจดี ทำให้ความประพฤติทางกายและวาจารดีตามไปด้วย
- ย่อมเป็นผู้มีความมั่นอย ลันโดษ รักสงบ และมีขันติเป็นเลิศ
- ย่อมเป็นผู้มีความเอื้อเพื่อเพื่อแผ่ เห็นประโยชน์ล้วนรวมมากกว่าประโยชน์ล่วนตัว ย่อมเป็นผู้มีลัมมาควรจะและมีความอ่อนน้อมถ่อมตน

๒. ผลต่อครอบครัว

๒.๑ ทำให้ครอบครัวมีความสงบสุข เพราะสามารถใช้ในครอบครัวเห็นประโยชน์ของการประพฤติธรรม ทุกคนตั้งมั่นอยู่ในศีล ปกครองกันด้วยธรรมเด็กๆ เคราะฟผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่เมตตาเด็ก ทุกคนมีความรักใคร่สามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

๒.๔ ทำให้ครอบครัวมีความเจริญก้าวหน้า เพราะสมาชิกต่างก็ทำหน้าที่ของตนโดยไม่บกพร่อง เป็นผู้มีใจอหังการ แต่เมื่อมีปัญหาครอบครัว หรือมีอุปสรรคอันใด ย่อมร่วมใจกันแก้ไขปัญหานั้นให้ลุล่วงไปได้

๓. ผลต่อสังคมและประเทศชาติ

๓.๑ ทำให้สังคมสงบสุข ปราศจากปัญหาอาชญากรรม และปัญหาสังคมอื่นๆ เพราะปัญหาทั้งหลายที่เกิดขึ้นในสังคม ไม่ว่าจะเป็นปัญหาการฟาร์ม การข่มขืน โจรผู้ร้าย การทุจริตคอร์รัปชัน ล้วนเกิดขึ้นมาจากการที่ขาดคุณธรรม เป็นผู้ที่มีจิตใจอ่อนแอ หวั่นไหวต่ออำนาจเจ้าของยั่วยวนหรือกิเลสได้ง่าย ผู้ที่ฝึก สมาชิคยอมมีจิตใจเข้มแข็ง มีคุณธรรมในใจสูง ถ้าแต่ละคนในสังคมต่างฝึกฝนอบรมใจของตนให้หนักแน่น มั่นคง ปัญหาเหล่านี้ก็จะไม่เกิดขึ้น ส่งผลให้ สังคมสงบสุขได้

๓.๒ ทำให้เกิดความมีระเบียบวินัย และเกิดความประทัยด้ ผู้ที่ฝึกใจ ให้ติดตามด้วยการทำสมาธิอยู่เสมอ ย่อมเป็นผู้รักความมีระเบียบวินัย รักความสะอาด มีความเคราะห์ภูมายของบ้านเมือง ดังนั้นบ้านเมืองเราก็จะสะอาด น่าอยู่ ไม่มีคนมักง่ายทึ่งขยะลงบนพื้นถนน จะข้ามถนน ก็เฉพาะตรงทางข้าม เป็นต้น เป็นเหตุให้ประเทศไทยไม่ต้องเสื่อมเสียลือของบุป্রามาณ เวลาและกำลังเจ้าหน้าที่ที่จะไปใช้สำหรับแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากความไม่มีระเบียบวินัยของประชาชน

๓.๓ ทำให้สังคมเจริญก้าวหน้า เมื่อสมาชิกในสังคม มีสุขภาพจิตดี รักความเจริญก้าวหน้า มีปรัชญาพิพากษาในการทำงานสูง ย่อมส่งผลให้สังคมเจริญก้าวหน้าตามไปด้วย และเมื่อมีกิจกรรมของส่วนรวม สมาชิกในสังคมก็ย่อมพร้อมที่จะสร้างความสุขส่วนตน ให้ความร่วมมือกับส่วนรวมอย่างเต็มที่ และถ้ามีผู้ไม่ประสงค์ดีต่อสังคม จะมายุ่ง干预ให้เกิดความ

แตกแยกก็จะไม่เป็น ผลสำเร็จ เพราะสมาชิกในสังคมเป็นผู้มีจิตใจหนักแน่น
มีเหตุผลและเป็นผู้รักลงบ

๔. ผลต่อศาสนา

๔.๑ ทำให้เข้าใจพระพุทธศาสนาได้อย่างถูกต้อง และรู้ชั้นถึงคุณค่าของพระพุทธศาสนา รวมทั้งรู้เห็นด้วยตัวเองว่าการฝึกสมาธิ ไม่ใช่เรื่องเหลวไหล หากแต่เป็นวิธีเดียวที่จะทำให้พ้นทุกข์เข้าสู่นิพพานได้

๔.๒ ทำให้เกิดศรัทธาตั้งมั่นในพระรัตนตรัย พร้อมที่จะเป็นทนาย แก้ต่างให้กับพระศาสนานา อันจะเป็นกำลังสำคัญในการเผยแพร่การปฏิบัติธรรม ที่ถูกต้องให้แพร่หลายไปอย่างกว้างขวาง

๔.๓ เป็นการสืบสานพระพุทธศาสนาให้เจริญรุ่งเรืองตลอดไป เพราะทราบได้ที่พุทธศาสนาชนบัญชณ์เจปฎิบัติธรรมเจริญภាពนาอยู่ พระพุทธศาสนา Kirk จะเจริญรุ่งเรืองอยู่ต่ำรับนั้น

๔.๔ จะเป็นกำลังส่งเสริมท่านบารุงศาสนา โดยเมื่อเข้าใจชabcชั้นถึงคุณค่าของ การปฏิบัติธรรมด้วยตนเองแล้ว ย่อมจะซักชวนผู้อื่น ให้ทำการ รักษาศีล เจริญภាពนาตามไปด้วย และเมื่อได้ที่ทุกคนในสังคม ตั้งใจปฏิบัติธรรม ทำการ รักษาศีล และเจริญภាពนา เมือนั้นย่อมเป็น ที่หวังได้ว่าสันติสุขที่แท้จริงจะบังเกิดขึ้นอย่างแน่นอน.

คำถ้ามทดสอบความเข้าใจ

๑. หลวงพ่อวัดปากน้ำ ภาชีเจริญ ปฏิบัติธรรมเข้าถึงธรรมขณะจำพระชา
เป็นพระชาที่เท่าไร ตรงกับวันอะไร
ก. พระชาที่ ๑๔, ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐
ข. พระชาที่ ๑๗, ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐
ค. พระชาที่ ๑๕, ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑
ง. พระชาที่ ๑๕, ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๗
๒. มุนชย์ในปัจจุบันนี้ถือว่าเป็นกำเนิดได้ในกำเนิด ๔
ก. อัณฑะ ข. สังເຫະ
ค. ชลาພູະ ง. ໂອປປາຕິກະ
๓. “รู้จัก ๓ ป. จึงพอເຄົາຕ້ວຮອດ” ๓ ป. ในที่นี่หมายถึงอะไร
พร้อมกับเรียงลำดับความลุ่มลึกไปตามลำดับ
ก. ปฏิบัติ ปฏิเวช ปริยัติ ข. ปริยัติ ปฏิบัติ ปฏิเวช
ค. ปฏิเวช ปริยัติ ปฏิบัติ ง. ปฏิรูป ปฏิบัติ ปริยัติ
๔. ข้อใดไม่ถูกต้อง
ก. อธิคีลต้องเห็นตัวคีล ข. ความคิดนึกอ่านก็เป็นคีล
ค. คีลกับอธิคีลเหมือนกัน ง. คีลคือความสำรวม กาย วาจาให้เรียบร้อย
๕. ผลดีที่เกิดจากการปล่อยวางขั้นที่ ๕ คืออะไร
ก. อยากอยู่คนเดียว ข. เป็นสุขแท้ๆ
ค. ไม่อยากทำอะไร ง. ปล่อยวางจากการกิจทุกอย่าง

๖. ก่อนที่เจ้าชายลีಥัตจะจะตรัสรู้เป็นพระลัมมาลัมพุทธเจ้านั้น มีพญาแม่มารุกราน อยากทราบว่าลิงได้ที่ช่วยให้พระลัมมาลัมพุทธเจ้าพ้นจากภัยก่อให้เกิดความเสียหาย
- ก. บรรมีท่าทันได้สร้างมา   ข. เทวดา
ค. ท้าวลักษณ์   ง. พระแม่ธรณี
๗. พระเดชพระคุณหลวงพ่อวัดปากน้ำ ท่านเน้นการสร้างบำรุงให้เป็นเมืองทันในบารมี ๑๐ ทัศ เพื่อเป็นรากฐานของการสร้างบำรุงอีกครั้งหนึ่ง ที่ยังขาดขึ้นไป
- ก. ปัญญาบรรมี   ข. ศีลบรรมี
ค. ทานบรรมี   ง. วิริยะบรรมี
๘. จากคำสอน “...ตัวเองก็จะปกคลองตัวเองได้ ไม่มีใครปกคลองต่อไป ตัวเองก็เป็นใหญ่ในตัวเอง ตัวเองก็จะบันดาลความสุขให้ตัวเองได้ กำจัดความทุกข์ได้ ไม่ให้เข้ายุ่งได้...” คำว่า “ตัวเองปกคลองตัวเองได้นั้น” ที่แท้จริงแล้วหมายความว่าอย่างไร
- ก. บรรลุนิติภาวะตามกฎหมาย   ข. เข้าถึงกายภาพในไปสู่สุดปลายธรรม
ค. ควบคุมอารมณ์ตัวเองได้   ง. เข้าถึงความลุขภายใน
๙. สถานที่บรรลุธรรมของหลวงพ่อวัดปากน้ำอยู่ที่ไหน
- ก. วัดสองพี่น้อง อ.สองพี่น้อง   ข. วัดโบสถ์บน อ.บางคูเวียง
ค. วัดปากน้ำ อ.ภาษีเจริญ   ง. วัดพระเชตุพนฯ

๑๐. “เห็นสิบแล้วเห็นศูนย์ เป็นเค้มูลสีบกันมา
เขียงแท้ແນ່ນກ້າພາ ຕັ້ງ.....ເປັນອາຈີນ” ເຕີມຄຳໄດ້ຈຶ່ງຈະເໜາກສມ
- ກ. ອົນຈຈາ   ຂ. ຖຸກຂາ
ຄ. ອັດຕາ   ງ. ສັງຫວາ
๑๑. ຂໍອໄດ້ໄມ່ໃຊ້ໜຶ່ງໃນສມະກຸນີ ៤០
- ກ. ກລືນ   ຂ. ອຸນຸສົດ
ຄ. ວິປ່ສສນາ   ງ. ພຣະມວິທາວ
๑២. ຂໍອໄດ້ເປັນເຫດໃຫ້ເກີດການຕັ້ນຫາ
- ກ. ວັດຖຸກາມ   ຂ. ຮູບ ເລີຍງ ກລິນ ວລ ລັ້ມຜັສ
ຄ. ກີເລສກາມ   ງ. ກຽມກີເລສ
๑៣. “ຕົກຄູນຍໍ” ໄໝາຍຄື່ອງໄວ
- ກ. ໄຈ່ຍດ   ຂ. ສອບຕກ ໄດ້ຄູນຍໍຄະແນນ
ຄ. ໄນຈຶ່ງຄູນຍໍ   ງ. ຕົກເຫວ
๑៤. ຄໍາວ່າ “ຕຮ້ວສູ່ໂດຍຂອບດ້ວຍພະວົງຄ່ອງ” ຕຽງກັບຂໍອໄດ
- ກ. ລັ້ມມາລັ້ມພຸທໂມ   ຂ. ອຣහ້ງ
ຄ. ລຸກໂຕ   ງ. ອຸນຸຕໂຮບວຸລັກ້ມມສາຮັກ
๑៥. ຄໍາວ່າ “ຮັ້ມໂມ” ສາມາດແຍກນ້ຳຍະໄດ້ດັ່ງຂໍອໄດ
- ກ. ປຣຍັດ ປປົງບົດ ປປົງເວົວ ເທັນາ   ຂ. ສີລ ສມາທີ ປັບປຸງ ວິມຸຕິ
ຄ. ກາຍ ເວທນາ ຈິຕ ວິຣົມ
ງ. ຄຸນວົຮຣມ ເທັນາວົຮຣມ ປຣຍັດວົຮຣມ ນິລັດຕົນເຊີວົຮຣມ

១៦. ເຫດໃດຈຶ່ງນໍາແກ້ມາເປົ້າຍບກັບຮັດຕະຍ

- ກ. ເພຣະເປັນຄວາມເຂືອສີລົມຍົບໂບຮາລນ
- ខ. ເພຣະເປັນທີ່ໝາຍປອງຂອງມນຸ່ງຍົງແລະເຫວດາ
- ຄ. ເພຣະແກ້ມາເປັນວັດຖຸທຳຄວາມຍິນດີໃຫ້ບັງເກີດຂຶ້ນ
- ງ. ເພຣະແກ້ມາເປັນຮັດຕະຫຼອຍຢ່າງໜຶ່ງທີ່ມີຄວາມສ່ວຍງາມ

១៧. ຈາກພຣະຮຣມເທັນາຫລວງພ່ອວັດປາກນໍ້າ ກລ່ວວົງສມາຮີໄດ້ປະຕາຍ
ເນື້ອງຕໍ່າ ຄືອຂ້ອໃຈ

- ກ. ຜູ້ສະລະອາຮມຜົນທັງສິນໜຸດຂາດຈາກໄຈ
- ខ. ສມາຮີໜ້ວຂະນະ
- ຄ. ສມາຮີຮູ້ຕ້ວ່າຂະນະນີ້ກຳລັງທຳອະໄວ ເຊັ່ນ ກຳລັງທານຂ້າວ
- ງ. ສມາຮີຂະນະອ່ານໜັງສື່ອ

១៨. ປຸ່ມໝາກີລັນທາ ຄືອະໄຮ

- ກ. ບຸ່ນທີ່ອັນຕຽນຫາຍໄປ
- ខ. ທ່ອຮາຮແທ່ງບຸ່ນ
- ຄ. ບຸ່ນທີ່ເກີດຈາກການຍໍາຄິດຍໍ້ທຳ
- ງ. ບຸ່ນທີ່ເກີດຈາກການໃໝ່ປຸ່ມໝາອັນຍິ່ງຍວດ

១៩. “ປະກອບເຫດຸ ລັ້ງເກີດພລ ...ເອາເຄີດ ປະເລີສູນັກ” ເຕີມຄຳໃຈ່ຈະເໜມະສົມ

- ກ. ຜິກຝົນ
- ខ. ຍລ
- ຄ. ສນ
- ງ. ຖນ

២០. ພຸທຮານໆກັບກົດຕື່ມ ອຣມານໆກັບກົດຕື່ມ ລັ້ນໆກັບກົດຕື່ມ ທີ່ຈະມາປາກງູ້ຂຶ້ນໄດ້ກີ່ພຣະ
ອາຄີຍອະໄວ

- ກ. ທານ
- ខ. ຄືລ
- ຄ. ກວານາ
- ງ. ປັ້ນໝາ

ວິສຸກຂຶ້ວາຈາ ໄຕ

ISBN	974-88405-2-2
ກອບປະກາດ	ພຣະນະທັບຕະຫຼາມ ຈຸດຕະບູນໂຍ
	ພຣະຕີເພງສີ ສີວິໄລ
	ສາມແນວອີຈາຣາ ປັກມານນິ
	ສາມແນວລິ້ງທະກ ດາວວ
	ສາມແນວຈິວດັນນີ້ ພັດນັກປົງປຸງ
	ສາມແນວນິຕິວິທີຢີ ສຸວໂചະຕິເວຄຍ
	ຜນຮົງຄົງທີ່ ພາຜົນຍົງຄະຄືລວດັນນີ້
ວິຊາ	ມັນຄູ່ລືອກສຳເນົາ ລືອສ່າຍວົງຄ
ມະລິວັດ	ປາກີ່າຕິ ເນັດມີການນິ
ປກ	ພຣະວະດັບພລ ອຸດຖຸພໂລ
ຮູບເລີ່ມ	ພຣະວຸທັດ ລຸ່າທຸນິກີ
ກາບປະກອບ	ພຸທອະຄືລົງ
ພິມພົມ	๑๗ ມີຖຸນາຍັນ ພ.ສ. ແກ້ໄຂ
ຈຳນວນພິມພົມ	๓,๐๐๐ ເລີ່ມ
ລືບສິທິທີ	ມູນນິຮຽນກາຍ
	ເມຕ/ເມ ໄໝໍ້ ໄຕ ຕ.ຄລອງສາມ ອ.ຄລອງໜລວງ
	ຈ.ປັກມີນີ້ ໂມໂຮງ